

Səfər Səfərli

“Söz Nuru” kitabxanası seriyasından

“Elm və təhsil”
Bakı – 2013

Redaktor

Balayar Sadiq

*Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü,
Prezident mükafatçısı, Beynəlxalq
Rəsul Rza mükafatı laureatı*

Səfər Səfərli. Bu da bir ömür.
Bakı, “Elm və təhsil”, 2013, 200 səh.

Kitabda vətənimizin gözəlliklərini, xalqımızın milli-mənəvi dəyərlərini tərənnüm edən şeyrlərlə yanaşı, həm də sevgi, həsrət duyğuları poetik səmimiyyətlə qələmə alınmışdır. Yurdsevərlik, doğma ocağa bağlılıq, pak məhəbbət, düz ilqar kitabdakı bədii nümunələrin əsas mövzusudur.

İnanırıq ki, poetik ovqatının səmimiliyi ilə seçilən bu kitab oxucuların marağına səbəb olar.

4702000000
N098 – 2013 *qrifli nəşr*

© «Elm və təhsil», 2013

SƏMİMİYYƏTİN POETİK İFADƏSİ

VƏTƏN DAŞI – QAN YADDAŞI

insan dühasının ən böyük tapıntısı və insan həyatının ən dəyərli hikmət xəzinəsi sözdür. Sözü təbiətinə xas olan keyfiyyətlər çeşid-çeşiddir. Bədii sözün mahiyyəti daha tərəvətli və çoxmənalıdır. Bədii söz dərin ictimai mənası, əhatəli və güclü realizmi, yüksək estetik keyfiyyətləri ilə heyranlıq doğurur. Bu mənada bədii təfəkkürün, ədəbi yaradıcılığın yolu mürəkkəb mündəricəsi ilə seçilir. Yalnız əhəmiyyətli mövzunun qələmə alınması, ədəbi qaydalara riayət olunması əsərin ədəbi uğruna zəmanət verə bilməz. Əsl sənətin gücü dəyərli ideyanın, böyük fikrin obrazlı ehtivasında, tərəvətli təcəssümündədir. Bu keyfiyyətlər isə şairdən bədii sözün incəliklərini duymağı, əsərin forması, obrazlar sistemi və dili üzərində ciddi və maharətlə çalışmağı tələb edir.

Poeziya aləmində elə şairlər var ki, onların istedadının gücü mürəkkəb poetik obrazlar silsiləsində deyildir. Onların istedadının mayası xalq təfəkkürünün zənginliyindən qaynaqlanaraq, insan arzusunu, ümidini, kədərini, sevincini, bütövlükdə mənəvi aləmini aydın, rəvan və özünəməxsus səmimiyyətlə əks etmə-sindədir. Bu aspektdə özünü doğruldan, çağdaş poeziya məkanında yaradıcılığının təbii, səmimi və ahəngdar ovqatı ilə diqqət çəkən şairlərdən biri Səfər Səfərli-dir.

Poetik məkanda estetik idealın ifadə formaları müxtəlifdir. Şairin estetik idealının daşıyıcısı çeşidli formalarda təzahürə malikdir. Şair hər şeydən əvvəl onu əhatə edən, həyatda özünün yaradıcılıq idealları ilə mütənasib olan adamları təsvir və tərənnüm edir.

Səfər Səfərlinin şeirlərinin lirik qəhrəmanı müşahidə qabiliyyəti ilə fərqlənir. Onun fərddi poetik siması, təkcə yazdığı şeirlərin yazı manerasında deyil, həm də hadisələrə yanaşmasında, onları seçməsində və dəyərləndirməsində, lirik “mən”in əhvali-ruhiyyəsini səmimi boyalarla canlandırmasındadır. Şairin lirik qəhrəmanı dünyada baş verən hadisələri izləyir, həssas müşahidə qabiliyyətinə malikdir və həmin proseslərdə fəal iştirak edir. Onun poeziyasında yurd sevgisi, vətənevərlik, el-oba məhəbbəti, yaddaşa qayıdış duyğusu böyük önəm daşıyır.

“Aparıblar şəhəri” şeirində qədim Bakının özünəməxsus aurası, gözəlliyi səmimi və nostalji hisslərlə bədii sözün aynasında əks olunmuşdur. Bu şeirdə etnoqrafik elementlər də diqqəti cəlb edir.

Otaqlar dar, ürəklərsə gen idi,
Hər ev qala, ərənləri xan idi.
Xəbər verim, alış indi, yan indi,
Kişilər var, nə hulqum, nə kəməri,
Aman Allah, aparıblar şəhəri.

Səfər Səfərlinin kitabındakı şeirlərin mövzu rəngarəngliyi, həm də poetik dilin səmimi və ahəngdar olması maraqlıdır. “Vətən daşı-qan yaddaşı”, “Haqqın işığında”, “Qəzəllər”, “Könül yarpaqları” bölmələrində verilmiş bədii nümunələr şairin həyat həqiqətlərini bədii həqiqətə uğurla inikas etdirdiyindən xəbər verir. Səfərin əksər şeirlərində yurd yangısı, milli-mənəvi dəyərlərin tərənnümü diqqət çəkir.

Hər bir insanın şəxsi taleyi oduğu kimi, hər şeirin də özəl taleyi var. Bir də var şairin taleyi. Şairin taleyi onun şeirlərinin, yazdıqlarının taleyidir.

Səfər Səfərli müxtəlif sözlərin çeşidli birləşmə və tənəsübündən yaranan qafiyələr işlətməyə üstünlük verir. Bunlar daha çox səsin uyuşmasına hesablanan, tutarlı dolğun poetik mənə çəkisinə malik qafiyələrdən ibarətdir. Onun şeirlərində elə bir

xüsusiyyət vardır ki, onu başqalarından fərqləndirə bilər. Bu xüsusiyyəti şərtləndirən cəhət geniş və dərin mənada sadəlikdir. Bu da onun yaradıcılığının ən mühüm aspektidir. Klassik şərq fəlsəfəsinə, islami dəyərlərin fəlsəfi qatına enməyə cəhltlər edir. Onun bəzi şeirlərində “vəhdəti-vücut” fəlsəfəsinin elementləri duyulur.

Ağlamaram, yaşım yoxdu axıdam,
Külüngüm yox, qayaları dağıdam.
Üç kəsim var, heç birində yox adam,
Biri dəli, biri sufi, biri mən.

Bəllidir ki, poeziyamızda qoşma janrı həmişə öz xəlqiliyini və müasirliyini qoruya bilmişdir. Qoşmada şirinlik, axıcılıq, səmimiyyət və sadəlik vardır. Qoşma lakonikdir, yığcamdır və şairi sözə məsuliyyətlə yanaşmağa məcbur edir. İstedadlı şair qələmində qoşma mənalı, ahəngdar musiqiyə, gözəl nəğməyə çevrilir. Səfər Səfərlinin yaradıcılığında belə tərəvətli poetik nümunələr çoxdu.

Hələ çıxmamışam qəmin dağına,
Düşmədim nə Məcnun, Kərəm çağına.
Məni bükməyiblər əcəl ağına.
Demə, yaşamağa möhlətim qalıb.

Şair klassik qoşmanın yaxşı xüsusiyyətlərindən, məzmun vəhdətindən, obrazlılıqdan, məntiqi ardıcılıqdan, dil və ifadə oynaqlığından bacarıqla istifadə etməyə çalışır. Onun bədii dili xalq poeziyasından, folklorumuzdan qaynaqlanır. Yaradıcılığında lirik qəhrəmanın vətəndaşlıq mövqeyi, fəallığı mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Səfər Səfərlinin poetik nümunələrində təqdim olunan inam, xeyirxahlıq, yurd sevgisi, Allaha bağlılıq duyğuları dolğun vətəndaşlıq qayəsinin bədii təəcəssümü kimi səciyyəvidir.

Balayar Sadiq

APARIBLAR ŞƏHƏRİ

Zaman vardı könüllərdə yaz idi,
Arzu- niyyət, hər əməllər düz idi.
Min üzü var, tapammırsan söz indi,
Sanki olub simasızlar təhəri.
Aman Allah, aparıblar şəhəri,

Sevgi dolu bir dünyaydı əzəldən,
Ruh alardın həm mərdindən, gözəldən.
Eşqə daha düşən yox, şur- qəzəldən,
Ürəklərdə kin küdurət gəzəri.
Aman Allah, aparıblar şəhəri,

Qurşağıydı sonsuz meyvə bağları
Hər bağında külafirəng, talvarı
Qənddən şirin əncir, üzüm barları
Dadmır daha nə barı, nə bəhəri
Aman Allah, aparıblar şəhəri

Gecələri zülmət idi, qəlbsə nur,
O zaman ki, yad da dönüb dost olur.
İndi hər şey dolanıbdı tərs olur,
Kürəklərdə dosrt deyənin xəncəri.
Aman Allah, aparıblar şəhəri

Otaqlar dar, ürəklərsə gen idi,
Hər ev qala, ərənləri xan idi.
Xəbər verim, alış indi yan indi,
Kişilər var, nə hulqum, nə kəməri.
Aman Allah, aparıblar şəhəri.

Ucalmazdı bunca azan sədası,
İman vardı, həmdə abır həyası.
Heç hürmürdü küçələrin tulası,
İblis yəqin çalıb artıq zəfəri.
Aman Allah, aparıblar şəhəri.

Baxışları soyuyubdur daş olub,
Ruhu ölüb, daş qəlblərə baş olub,
Görən kimə, gərən kimə tuş olub?
Çıxıb gedib, tənha qoyub Səfəri,
Aman Allah, aparıblar şəhəri.

QARABAĞ TORPAĞINDA

Dumanlıdır havamız,
Qan axıdır yaramız.
Yetim qalib babamız,
Qarabağ torpağında.

Viran qaldı oylağı,
Əsirdir alyanağı.
Xəyanətdir qonağı,
Qarabağ torpağında.

Kimi qurdu cah cəlal,
Kiminsə qəlbində xal.
Cavabsızdır min sual,
Qarabağ torpağında.

Sor sən xanın qəbrini,
Göstər ruhun cəbrini.
Daşıtdır xalq səbrini,
Qarabağ torpağında.

Şuşam, muğam beşiyi,
Kimilər çəkir keşiyi?
Siçan güdür pişiyi,
Qarabağ torpağında.

Öyrəşmişik necə biz...
Tapdana Göyçə, Təbriz,
Yenə dinər nərəmiz, -
Qarabağ torpağında.

Qaçdıqca var dalınca,
Baş qoyuruq balınca.
Qalxan olduq qılınca,
Qarabağ torpağında.

Ucalmazmı bayrağım,
Gül açmazmı oylağım?
Nə vaxt bitər sınağım?
Qarabağ torpağında.

Səfər, əlində qələm,
Ürəyində qəm, ələm.
Zaman gəlsin, kaş öləm,
Qarabağ torpağında.

LAHIC KƏNDİ

Tarixlərin izi qalıb,
Çox igidlər yola salıb.
Kim nə bilir nələr dadıb.
Dağlar yurdu, lahic kəndi

Elin dindir, dili şəkkər,
Hər ocaqda ruzu, bəhər.
Orda öncə doğur səhər,
Nurla vardı, lahic kəndi.

Ormanı var, buz bulağı,
Göy- papağı, dağ – çomağı.
Çoxa çəkdirib sınağı,
Mərdə yardı, lahic kəndi.

Hər küçəsi, bu bir kitab,
Hər daşında, min məna tap.
Bədəvanda günahdan sap,
Şərə sardı, lahic kəndi.

Doya bilməz nə göz, nə qəlb,
Aldın nəfəs- mərəzə həb.
İnsanlığ bir həyat, bir dəb,
Namus, ardı, Lahic kəndi.

Bəxt görərsən burda ağda,
Təbəssüm var hər dodaqda.
Silər günah, Baba dağda,
Dərviş, pirdi, lahic kəndi.

Dağlarında güllə izi,
Çox çökdürüb namərd dizi.
Girdman qala! sor Təbrizi,
Bir əsgərdir lahıç Kəndi.

Yaxınsanda ay, ölkərə,
Çatammazsan sən Səfərə.
Sevdasına bir dilbərə,
Çahan dardı, Lahıç kəndi.

BİZİMDİR

Yağma yağış, yağma daha gen çəkil,
Bu dövran bu zaman məkan bizimdir.
Buludlara çəkil, səhraya tökül,
Bu dağlar dərələr, orman bizimdir.

Sevda mülkündəyik, ruh aləmində,
Eşqin zirvəsində, sevinc dəmində.
Yolunu kəsmişik qəm, kədərində,
Sevən ürəklərə ünvan bizimdir.

Bəxtim əlimdədir, nazı gözümdə,
Tale çox sınımış bizi dözümdə.
Bir atəş qalanıb qəlbin közündə,
Bu atəş, bu odu, duyan bizimdir.

Gəlməsin nə həsrət, nə hicran dəmi,
Nə qədər sönməyib vüsalın şəmi.
Hələki ömrümün yardı həmdəmi,
Leyli də, Məcnun da nişan bizimdir.

Gülzara dönübdür könül bağımız,
Bu gün xoş günümüz, sevda çağımız.
Üstümə gəlsədə ləşkər yağımız,
Dağları qum edən tufan bizimdir.

Nə qədər əsməmiş səmum küləyi,
Nə qədər dönməmiş çərxin fələyi.
Qoy kama çatdıraq arzu, diləyi,
Dəli sevdalara meydan bizimdir.

Kaş hər sevən könül dönə gülzara,
Əhdə sadıq ola, həm düz ilqara.
Hər sevən, ay Səfər, dinə dildara,
Odlar yurdu Azərbaycan ,bizimdir.

ORDUM

Əsgəridir, qanımızdan,
Canı əziz, canımızdan.
Ordum, oğul-qızımızdan,
Xoş gələcək qurar hələ.

Millət ruhu var qanında,
Azadlıqdır amalında,
Tanrı yazıb nə alında,
Qismətinə çatar hələ

Səmalarda polad quşum,
Qanad açıb, uçun- uçun.
Sizi izlər polad qoşun,
Düşmən qəlbin, yarar hələ.

Polad kəhər beldə gedən,
Balıqlar tək suda üzən.
Şahin təki səma süzən,
Düşmən oda yaxar, hələ.

Mətin addım, polad bilək,
Vətən deyib, vurur ürək.
Elim, bir gün deyər: gedək!
Əsir yurdlar, qalır hələ.

Düşmən bilsin, gələn nədir!
Vuran silah, sinəmdədir
Namus, qeyrətim öndədir
Qisasını gəzər, hələ.

Dağlar, gözlə! gəlir zaman,
Çəkiləcək o sis, duman,
Bayrağımı ucaldan an,
Düşmən, dizə düşər hələ.

Səmalarda qanad açıb,
Sar ləşkərin qana qatıb,
İrəvana bomba atıb,
Təbrizə, gül səpər hələ.

Şəhidim var neçə- neçə,
Bəsdir daha, qəlb qəm içə,
Hər kəs! gərəkdir and içə,
Ruhları şad olar hələ.

KÖÇKÜN

Köçkünəm! söyləyən şair qardaşım,
Təkcə sən deyilsən, millətdi köçkün.
Vətənin hər eli, hər obasında,
Zülmə boyun əyən, xilqətdi köçkün.

Çoxalıb sultanlar, ağalar, xanlar,
Təpəyə baş əyir zirvəli dağlar.
Əcdadların ruhu gorunda çatlar,
Hörmətdi, izzətdi, qeyrətdi köçkün.

Bir yanda zinətdi, bir yanda üryan,
Haqqın bazarında pozulub mizan,
Elmin meydanında top qovur nadan.
Arıfdi,ürfandı, hikmətdi, köçkün.

Baş alır nadanlıq, zülmət cəbr edir,
Şər, böhtan, xəyanət qəlbləri didir.
Bu millət qan qusur, yenə səbr edir,
Ruhda ,ürəklərdə, cürətdi köçkün.

Bölündük tayfaya, kəndə, obaya,
Büründük xəbisli, ”mən”li əbaya.
Xoş günə çıxmarıq, çıxsaqda aya,
Çünki aramızda vəhdətdi köçkün.

Dağılır millətin varı, sərvəti,
Satın alanlar var cənnət, rəhməti.
Bir gün, heç görərsən bu məmləkəti,
Damardan sovrulan, sərvətdi köçkün.

Qurulur xaniman, özülündə qan,
Heyrətdə donursan, budamı insan?
Ona insan demə, qibləsi şeytan,
İnsanlığ adlanan, xislətdi köçkün.

Qəlbə yurd saldıqca şöhrət həvəsi,
Daralır cismimdə ruhun qəfəsi.
Daha eşidilmir, Haqqın da səsi,
Bəxtədi, taledi, qismətdi köçkün.

İndi hacınında vardı pivəsi,
Varın halalın sor?.. gör nə hikkəsi!
Bilmirəm, cənnətə kimlər köçəsi,
Burda imandı, rəhmətdi köçkün.

Başlar üstə balta, dəstəsi bizdən
Başı az vururlar, vururlar dizdən
Düşmən meydan sürür elə bu üzdən
Düşməyə çatanda, qüdrətdi köçkün

Bilmirəm, bu dövran çatarmı sona?
Haqqı duymalıyıq, düşəndə qana?
Nə qədər baş əyək İvana, Cona
Xalqına, elinə, diqqətdi köçkün

Ey şair qardaşım! de nədən belə?
Bağban həsrət qalır bağında gülə.
Bir vaxt əzbər olan, dillərdən dilə,
Qarabağ mahalı, cənnətdi köçkün.

YUXU

Bu gecə, dəhşətli yuxu görmüşəm,
Bakıda, neft ilə qaz da qurtarıb.
İlin dörd fəslə var, hamsı payız, qış,
Anbardan baharla, yaz da qurtarıb.

Daha elçi getmir, oğlanlar qıza,
Qızlar, özlərini qoyublar duza.
Ürəklər daş olub ya dönüb buza,
Sən demə əda da, naz da qurtarıb.

Bazara gedirsən, satan and içir,
Yaxşını göstərir, amma pis seçir.
Qəpikçün, balanın canından keçir,
Baqqalda, dəlləldə üz də qurtarıb.

Yolunu salsan məmurxanaya,
Əgər sən xalqsansa, çətin tanıya.
Onların meyli var ətli ayıya,
Haqqa, ədalətə iz də qurtarıb.

Yüz minə cip uçur, sanki ley kimi,
Millət donub qalıb, vallah key kimi.
Neft- qaz xoşbəxt etdi, sən bir say kimi?
Nə deyim?, deməyə söz də qurtarıb,

İnsan can gətirdi, ömrünü sürdü,
Niyə torpaq altda, zər ilə dürrüdü?
Zirvə yolları da əyri üyrüdü.
Çünki, ömrün düzü, düzdə qurtarıb.

Dirinin xərci çox, ölü lap betər,
Gəlməzdi Əzrayıl, bilsəydi əgər.
Demə, Haqq verməsən Molla and içər,
Ölüyə beş arşın bez də qurtarıb.

Millət elə yatıb, çətin ki durar,
Arif yatan yerdə nadan toy çalar.
Nə qədər, iynəli söz atmaq olar,
Qalmayıb, çuvalda biz də qurtarıb.

Nə qədər qəlb deyir, qələm durma yaz,
Sözün ömrü uzun, sənin ömrün az.
Səfər! ömrünün mənası olmaz,
Nə vaxt ki, sözümdə duz da qurtarıb.

AĞLADI

Aylar, illər ötdü ömür dolandı,
Taqətdən salınmış heylər ağladı.
Dağlar zirvəsinə baxdı... dumandı,
Qartallar qoparan haylar ağlladı.

Bu fani dünyaya salıb nəzəri,
Tək namərdlər gördüm cahan gəzəri.
Qəmlə kədər oldu könül bəzəri,
Bəzənmiş ağalar, bəylər ağladı.

Könlüm, dünyasında zülmətdə, tənha,
Qəlbə nur istərsən, ömürdən baha.
Fələk aman verməz, dilənmə daha,
Amanı diləyən səylər ağladı.

Fələyin zəhrini içirəm bu gün,
Qəmin zəmisini biçirəm bu gün.
Sabahdan, dünənə qaçırım bu gün,
Qismətim olacaq paylar ağladı.

Qəmim dağ oldu, kiçildi dağlar,
Xəzana tuş gəldi gül açan bağlar.
Görəndə namərddi həm solu, sağlar,
Dağlarda sel coşdu, çaylar ağladı.

Gedib axtardım bir dərin quyu,
Danışdım nə çəkdim mən ömür boyu.
Fələk dayandırdı düyünü, toyu,
Ahlar, nalələr, vaylar ağladı.

Həyat bir üz şəkər, bir üzü qəhər,
Rəsmi ya şən çəkər, ya da qəm çəkər.
Bir gün deyəcəklər, köçəndə Səfər,
Şəmi sönən kimi, küylər ağladı.

BİZİMKİDİR

Ey könül bizə verilən ömür,
Üstündə bu bahar- yaz, bizimkidir
Ağır olsada ömür yolları,
Birgə keçməliyik döz, bizimkidir.

Göylərə ucalan zirvəli dağlar,
Qaynayıb göz vuran şırşır bulaqlar.
Dünyanın hər rəngi, qaralar ağlar,
Çox ola ya da ki az, bizimkidir.

Qəlblərin sevirəm deyən kəlməsi,
Bülbülün həsrətdən nəgmə deməsi.
Gülün naz eləyib boyun bükməsi,
Eşqdən qəlbə düşən köz, bizimkidir.

Telə daraq çəkən sərin küləklər,
Kama boy atan arzu, diləklər.
Qəlbə yuva salan şeytan, mələklər,
Ürəyə sancılan söz, bizimkidir.

Boynuna dolansa yarın qolları,
Saçlarını örtə qara, alları.
Bu həyat yolları, ömür yolları,
Əyri, ya da ola düz, bizimkidir.

Elə ürək saxla dönməsin daşa,
Onsuzda sonumuz daş, başdan- başa.
Elə ömür yaşa, elə an yaşa,
Bizdən qalacaq iz, bizimkidir.

Könül varağında gəzəndə qələm,
Orda nişan qoya dərd, kədər, ələm.
Ay Səfər sual ver! əzəl mən kiməm?
Haqqın dərgahında üz, bizimkidir.

PAPAĞI ATDIM

Uşaqdım, bir vaxtlar bahar ayında,
Novruzdu, gözümüz bayram payında,
Axşamlar dayanıb qapı dalında,
Qonşuya səs saldım, mən papaq atdım.

Qonşuda qız vardı, sanki mələkdi,
İncəydi, nazlıydı, arzu, diləkdi,
Onu sevməməkçün, ölmək gerekdi,
Paya can istədim, bir papaq atdım.

Ürəyim dözmədi tez gəldi dilə,
Sevirəm! car çəkdim, mən yaydım elə,
Dedilər, uşaqdı danışma hələ,
Dəydi- yıxılmadı, mən papaq atdım.

Getdim əsgərliyə, çəkdim xidməti,
Düşündüm, gözləyər varsa qisməti,
Dostum xain çıxdı, sevdi xəlvəti,
Gec idi ...qayıtdım, papağı atdım.

Dəyişdi zamana, getdi o günlər,
Şan şöhrətə uydu sevən könüllər,
İndi vəzifəni hörmət bilirlər,
Bir kepka mən aldım ,papağı atdım.

Dedik; mərdliyimiz dünyaya ayan,
Sən demə ömrümüz, fırıldaq, yalan,
Biz necə oğuluq! göstərdi zaman,
Torpağı itirdim... papağı atdım.

Hər an alçalırıq, ünvan- şan şöhrət
Oğul var, söylədi düşəndə söhbət
Mən qızlar gördüm.... götürdüm ibrət
Ləçəyi bağladım ,papağı atdım

Uşaqılıqdan oğul atırsa papaq
Böyüdü nə arxa, ondan nə dayaq?
Papaq ata-ata getdi qarabağ
Sabahıma baxdım... papağı atdım

Kosaya, keçələ döndümü millət?
Keçəl həmzələrdən alırıq ibrət?
Dilənən vətəndaş qurarmı dövlət?
Kim idim? kim oldum?...papağı atdım

Bilirəm bayramdır, niyyətdə hamı,
Gələ xoş günümüz- arzunun kamı.
Qapı döyüldü.... bu Səfər canı,
Neçə papaq tapdım...papağı atdım.

QALDI

Əlimdə qələmdi, qarşımda varaq,
Yazdıqca, qəlbimdə hələ söz qaldı.
Hər misram su səpdi yanan qəlbimə,
Amma gizli qalan, neçə köz qaldı.

Fələk meydan qurdu, tor atdı namərd,
Düşməni oxun sancdı, sirdaşımca dərd.
Arzudan, diləkdən yaratmışdım bənd,
Yıxdı çərxi fələk, təkcə iz qaldı.

İnsan nədən görən şəhvət hərisi,
Layladan üstündür çıxan zər səsi.
Nədəndi? anlamır, Tanrı bəndəsi,
Hər gəlib gedənə, təkcə bez qaldı.

İnsan var yüz yaşar, heçdi həyatda,
İnsan var, iz qoyur bircə saatda.
Aşiqi olmuşam... kimdə, həyatda,
Əyilən bel oldu, qəlbi düz qaldı.

Qan rəngi... zövq aldığ gülün alından
Kim doyub dünyanın cah cəlalından?
Səfərə bəs edən dünya malından
Bir qələm, bir varaq, bir də miz qaldı

KÖNLÜM

Nə illər saymışam, nə an bilmişəm,
Nə şöhrət gəzmışəm, nə şan bilmişəm.
Nə fərman ,nə sultan ,nə xan bilmişəm,
Dünyamın, Sultanı olubdu könlüm.

Zirvələr aşmadım, dağlar inciyər,
Barını dərmədim bağlar inciyər.
Gülə toxunmadım ağlar, inciyər,
Nədən! vaxt vədəsiz solubdu könlüm?

Fələk, meydanımda mənə sədd qurdu,
Dosta arxalandım ...oda fənd qurdu.
Namərdə yar oldu, mənə dərd vurdu,
Xəyanət daşıyla dolubdu könlüm.

Bülüblün amalı təkə güldüsə,
Aşiq naləsinə gülü güldüsə.
Əyər hər ocağın... sonu küldüsə
Nədən! eşq oduna qalandı könlüm?

Bilməzdim, bu oynun yoxmuş qaydası,
Nə zər atırsan at, yoxmuş faydası.
Mən xəyala dalıb, dünya qurası,
Xaniman dağıldı, talandı könlüm.

Zaman, meydanımda atın çapmada,
Ömür öz yolundan azıb sapmada.
Bəxti arar ikən, qəmi tapmada,
Anladım...bu dünya, yalandı könlüm.

Fələk dağ çəkdi, Səfər də dözdü,
Qələmi götürdü, qəmini düzdü.
Nə mərdi aradı, nə yarı gəzdi,
Haqqın qarşısında, diləndi könlüm.

MƏNİMDİR

Gəzdiyim bu vətən, oba,el mənim,
İçdiyim bulaqlar, coşan sel mənim.
Yazanı qələmim,deyən dil mənim,
Bu şeir mənimdir, bu söz mənimdir.

Gözəllərin nazın çəkən ürək də,
Xoş bəxtə soraqlı arzu, dilək də.
Eşqin meydanında cəmər, ürkək də,
Sevən ürəyimdə, köz də mənimdir.

Saymaram ömürdə ayı, illəri,
Şəkərə tutaram acı dilləri.
Can verrəm, dərərəm nazlı gülləri,
Tikan da mənimdir, naz da mənimdir.

Kiminə dərəyəm, kiminə düzəm,
Kiminə bir mehəm, kiminə izəm.
Kiminə tərs oldum, kiminə düzəm,
Yalan tək sayılan düz də mənimdir.

Əlimi uzatdım, əli kəsdilər,
İstədim söz deyəm, dili kəsdilər.
Qəlbə, ürəklərə yolu kəsdilər,
Yaramə səpilən, duz da mənimdir.

Ömrü sürərəm, bilməm nə qədər,
Yükümü soruşma... yüküm qəm, kədər.
Astarın ,üzün nə, düz göstər Səfər,
Olanım nə varsa üzdə... mənimdir.

QALIB

Susudurmasın fələk məni,
Ona hələ sözüüm qalıb.
Qoy atmasın dilək məni,
Kam almağa dözüüm qalıb.

Torpağında gəzən yağ!
Çox çəkmisən sinədəği,
Viran qoydun qarabaği,
Ürəyimdə közüüm qalıb.

Dağım əsir, sinəmdə dağ.
Mərdim yatıb namərd oyaq.
Sanma keçər bax bu sayaq,
Dağa həsrət düzüm qalıb.

Arxalısan köpək! Hürdün,
Üstə, sürü çaqqal sürdün.
Aslanımı yatmış gördün?
Mərd oğulum, qızım qalıb.

Türk nəsliyəm, qurd əcdadım,
Vətənçün ver, zəhər dadım.
Ləşkərə divan tutardım,
Tarixlərdə izim qalıb.

Qoy silaha dönsün qələm,
Yağı qəlbin dələm -dələm.
Lazımdısa yüz yol öləm,
Hazır olan bezim qalıb.

Inanıram bir gün varda,
Tanrı bizi qoymaz darda.
Üşüsəkdə boran, qarda,
Gül nəfəsli yazım qalıb.

Səfər dindi:yağı varam!
Məzar üstün mən yazaram.
Axıtsada qanı yaram,
Bükülməz qol, dizim qalıb.

SATIRAM

Ey bazara çıxan dəllal,
Xəbərdar ol can satıram.
Qanım üçün susayanlar,
Damarımda qan satıram.

Görəmmədim bəxtin ağın,
Taleyimin gülən çağın.
Nəyim qalıb? gəlin baxın,
Bir cismi üryan satıram.

Ürəyimdə daş necədi?
Gözlərimdə yaş necədi?
Sorma məndən leş necədi?
Saçlarımda dən satıram

Ürəyimdə oxları say,
Məndən doyan toxları say.
Dövrə quran halay-halay,
Dərdlərə sultan satıram.

Uzaq gəzmə yaxın dolan,
Mən həm haqqam həm də yalan.
Ürəkdə dağ ,başda duman,
Gözümdə leysan satıram.

Zirvədəyəm dağım yoxdu,
Yolun solu sağ yoxdu.
Dərdlərimə məlhəm yoxdu,
Özgəyə dərman satıram.

Rəqibimdir çərxi fələk,
Başdan başa fitnə kələk.
Tellərini qırır ürək,
Qopuzsuz ozan satıram.

Uymamışam şəhvətinə,
Dəm tutmuşam söhbətinə.
Uyma dövrünün mehinə,
Ürəkdə tufan satıram.

Hər yanda yaz məndə ayaz,
Vətənim böləm araz.
Şahə qalxır hissəm bir az,
Dövrəyə üsyan satıram.

Arama məni, arama,
Düz səpmə sızlar yarama.
Öldür, amma qınama,
Gecikmiş zaman satıram.

İçində mənin unudan,
Heçdən xəyallar yaradan.
Varlığımı heçə satan,
Yox olan insan satıram.

Qiymətini verən olmur,
Dəyərini bilən olmur.
Neynim “mən”i duyan olmur,
İçimdə bir “mən” satıram.

Ümidini kəs Səfərin,
Bilsin dünyanın təhərin.
Dilə gəlir qəhərin,
Qəlbini yazan satıram.

ELƏMİ?

Eşitdim, arxamca sən danışmısan,
Demisən, bir azca dəli, eləmi?
Guya ki yolunu kəsirəm hər gün,
Ömrünə olmuşam zəli, eləmi?

Dinəndə, quruyur dilim- dodağım,
Səndən gen düşəmmir əlim, ayağım
Qılıncını çəksən, ağdı bayrağım
Nə desən dilimdə- bəli, eləmi?

Bir gün görməyəndə hüsnünü gözüm
Səbrim tükənir, heç olur dözüm
Könlümü kül edir aharım, közüm
Özümə güldürəm eli, eləmi?

Xəstədir, dinməsən, susası olsan,
Ümid, gümanından qaçası olsan
O bilir, sən necə şəkərsən, balsan
Özünə, zəhərli dili, eləmi?

Demisən sənsiz yox təbi Səfərin,
Sənsən sevdası, sənə dəftərin
Məcnunu olsada o sən dilbərin
Sən onu atmazsan çölə, eləmi?

HAQQIN İŞIGINDA

ALLAH

Könüldən nuruna yol salınanda,
İçimdə sevgidən od qalananda.
Sola arxalanıb sağ dolananda,
İçimdə göyərən kəlmədir, Allah.

Bəşəri yaratdın yeddi fələklə,
İnsanı qəlbində arzu, diləklə.
Sevgini bəxş etdin huri, mələklə,
Eşqinə çatmadıq nədəndi, Allah?

Gecələr şükr etdik, gündüzlər haram,
Azdıq yolumuzu biz aram – aram.
İçimdə mən vardı, dindi: mən varam?
Dinmədi, tək qalan bədəndi... Allah!

Eşqini nur bildik, yanmadıq amma,
Şeytanı sar bildik, danmadıq amma.
Kəlamlar oxuduq, qanmadıq amma,
Şeytanlar qəlblərə həml edir, Allah.

Hər nidan bir fərman, Hər zərrə -nişan,
Yer göydə yazılan- pozammır zaman.
Sənin yaratdığın mükəmməl insan,
Sənin kitabında cümlədir Allah.

Məni bağışlama, behiştə arzum,
Ya ki cəhənnəmin, odundan qaçım.
Sənin hüzurunda olmaqdı arzum,
Ruhumsa ayrılmır tənlədi, Allah.

Dünyaya hər gələn çıxırar ağlar,
Sonra min fənd qurar, min könül dağlar.
İnsanlar hüzura gələndə anlar,
Sevgində insanlıq cəm edir, Allah.

BİRİ DƏLİ, BİRİ SUFİ, BİRİ MƏN

Nadan gördüm, dönər oldum dəliyə,
Arif ilə mən dəyişdim halliyə.
Mən üç kəsəm, hansı mənəm, bəlli ya?
Biri dəli, biri sufi, biri mən.

İçimdədi mənəm- mənəm dinənlər,
Həm sevənlər, həm inciyib küsənlər.
Amma yoxdu, Haqq Taaladan dönənlər,
Biri dəli, biri sufi, biri mən.

Dərk etmirəm kimdi meydan sulayan?
Hisslərimlə ürəyimdə oynayan,
Təki sevir, cütü olur qınayan,
Biri dəli, biri sufi, biri mən.

Nur gəzirəm üç mənimin üçünə,
Toxum verdim hər könülün üçünə.
Girəmmirəm lap dərinə, içinə,
Biri dəli, biri sufi, biri mən.

Dərd əhliyəm, nişanım var oxlara,
Tay tutmayın əhli kefə, çoxlara.
Nəzər salın içimdəki dağlara,
Biri dəli, biri sufi, biri mən.

Dolanıram, səmazər tək yerimdə,
Allah deyib, inildəyir içim də.
Zahirim bu, bəs ruhum nə? bilim də,
Biri dəli, biri sufi, biri mən.

Ağlamaram, yaşım yoxdu axıdam,
Külüngüm yox, qayaları dağıdam.
Üç kəsım var, heç birində yox adam,
Biri dəli, biri sufi, biri mən.

NƏDİR

Sual verdim arif olan kimsəyə,
Ürək nədir? könül nədir? qəlb nədir?
Tanrı verən pəysa canla, ruhumuz
Bəs məhəbbət? sevgi nədir? eşq nədir?

Yaranışdan nöqtəsidir cümlənin,
O olmasa, səsi çıxmaz kəlmənin.
Adın söylə, içimdəki qiblənin,
Məkanıdır həm qərb, həm də şərq - nədir?

Yaranışdan bədən, ruhu əzəndi,
Bədən ölsə, ruh hara tələsəndi?
Üç yol var ki, üçündəndə keçəndi.
Gəmi nədir? dəniz nədir? həq nədir?

Aşiq oldum, elmi qəlblə duyana,
Cəmi xilqət, kaş qəflətdən oyana.
Bu cahanda, kamil olan insana,
Ləzzət nədir? dövlət nədir? şövq nədir?

Göz yaşların tökən olur qəm, kədər,
Acıdırsa, o əməldə var nələr.
Nədən bəzən şahə qalxır ləpələr,
Güman sussa, deyin: olan qərq nədir?

MƏLUM

Məscid ,meyxanəni gəzmə a dostum,
Nə qaldı, nə getdi? ölənə məlum.
Hər kəs vaqif olmaz, nə var? nə də yox,
Haqqın dərgahında olana məlum

Qəlbə iman yoxsa, sən quru sözsən,
Sanma düz yoldasan, zahirdə düzsən.
Mərhəmət, ədalət, rəhm, nədi gəzsən,
Fəqir göz yaşını, silənə məlum.

Zahirən dərvişin varsa xirqəsi,
Bəzən tərs oxunur, qəlbə kəlməsi
Kimin haq yoluna bağlı ilməsi,
Hər iki elmi bilənə məlum.

Əzəldən, islamın qayəsidir nur,
Arifin-ürfanın, o könlündə dürr.
Ədalət, eynilik, qardaşlıq, qürur,
Tikəsin, məzlumla bölənə məlum.

Kimdə könül bağlı, kimdəsə ürək,
Ruh haqla qovuşa, bax budur istək.
Kim şeytandan uzaq, həm qəlbi mələk,
Elmi mərifəti dilənə - məlum.

Həmi gözündədi, həm ruhda canan,
Birinə aşiqsən, birində canan.
Nə çəkdi? bilsədə səni yaradan,
Düşünmə! bivəfa gülünə məlum.

Sanma, sinəndəki ən uca dağmış,
Səfər! ölmüş bildim, bəxt demə sağmış.
Rəngi de qaradı, yoxsaki ağmış?
Ömrünün tək ağı, telinə məlum.

YOL VER ...

Bilməm insan, ya ki pəri,
Mat qoyubdur həndəvəri.
Bəlkə şeşdi düşüb zəri,
Tale , bəxtin... tutdu gözüm.
Yol ver dəniz, yol ver üzüm.

Sədd çəkilir dalğa- dalğa,
Könlüm baxmır sola – sağa.
Gözəl! gəl sən bizim bağa,
Tellərinə güllər düzüm,
Yol ver dəniz, yol ver üzüm.

Dalğaların qoynunda- sən,
Bu dənizin oynunda- sən.
Həzzini al, sonunda sən,
Qoyma! atəş ola közüm,
Yol ver dəniz, yol ver üzüm.

Aparacaq dəniz səni,
Qış ömrümdə bənövşəni.
Bəsdi telə!... tökmə dəni!

Yetər daha! bunca dözümlü,
Yol ver dəniz, yol ver üzüm.

Qoyma, qəlbə gələ kədər,
Bəsdə zülmət, hamı səhər?
Bağ- baxçamda aç güllər,
Qora tökə təkcə üzüm...
Yol ver dəniz, yol ver üzüm.

Ya sev, ya boğa dalğalar,
Ürəyimi eşq çalxalar,
Saxlasa, Allah saxlayar.
Sənsiz cana yoxdu lüzum,
Yol ver dəniz, yol ver üzüm.

Bəsdə dəniz- yetər daha,
Qoy atsın bizi sabaha.
Lap batsaqda biz günaha,
Eşqin meyın sənə süzüm...
Yol ver dəniz, yol ver üzüm.

Qarşımdadır bu ay bəniz,
Ruhu doğma, qəlbə əziz.
Bəsdə daha, sus ay dəniz,
Eşidilsin gərək sözümlü,
Yol ver dəniz, yol ver üzüm.

Ömür keçib, arzu cavan,
Nə tez keçir görən zaman,
Bəsdə daha! dinər cahan;
Qalmayıbmı, Səfər, üzün?
Qoyma, dəniz qoyma, üzüm.

BU DÜNYA...

Dostum! bu dünyanı sanma əbədi,
Bir gün bu dünya da dağılacaqdır.
Bizi çarxa çəkən çərxi fələyin,
Qəlbənə, qəm kədər soxulacaqdır.

Sanma eşq əbədi, sevsə qəlb, könül,
Nalə çəkə bülbül, ya ki açsa gül.
Xoşbəxtlik sandığın sanki ipək, tül,
Yel əssə, bir küncə sıxılacaqdır

Nəzərlər çox düşmüş dünya varına,
Sonda, kimin gəlib söylə karına?
Qulaq as! qəlblərin kaman, tarına,
Nalədən, naxışlar toxunacaqdır.

Eşqin meyın içdim, oldum sərsəri
Nadana tuş gəldim, dedi gəl bəri
Bilmədim, əlində namərd xəncəri,
Könlüm, atəşlərə yaxılacaqdır

Vəfanı gəzmə ki, dünya bivəfa,
Sən ömür verirsen, aldığın cəfa.
Təbib- loğmanıda... sonda bişəfa,
Əcəl ,hər birinə toxunacaqdır.

Yaşı niyə tökdün, yox isə silən,
Səninlə qəm çəkən, səninlə gülən.
Səfər, varın- yoxun sözün var, bilsən,
Yaşarsan, əgərki oxunacaqdır.

MİZAN

Mizan nəyə gərək? deyim,
Düz- bərabər olmalıdır.
Sol gözündə nakam eşqsə,
Sağında zər olmalıdır.

Sanmayın ki nisbət asan,
Qəliz yazıb bəxti yazan.
Qismətini çalış qazan,
Alnında tər olmalıdır.

Yoxla dostu sən çətində,
Həm qeytrətdə, həm mətində.
Dost saydığın qismətində,
Qəlbi gövhər olmalıdır.

Xislət, insan təməlində
Kim mey, kimsə qəm əlində
Düz söz, həm düz əməlində
İnsan, şakər olmalıdır

Dedim axı, deyil asan,
Pozulubdur, qəlbə mizan.
Soruşsalar kimdi yazan?
Deyin, Səfər olmalıdır,
Mənim kimisən.

Nə xəyalsən, nə insan,
Amma, qarşımda varsan.
Nə cansan, nə də ruhsan,
Sən də mənim kimisən.

Ömrün olub qəhərli,
Yaşadın birtəhərli.
Demirəm qəm, kədərli,
Şəndə, mənim kimisən.

Nə şöhrətin, nə pulun,
Bilinmir hara yolun.
Nə nökrətin, nə qulun,
Xan da, mənim kimisən.

Sabaha yox gümanın,
Zirvəndə çən, dumanın.
Hökmündəsən zamanın,
Qan da, mənim kimisən.

Mən gerçək, sənsə surət,
Səfərdə də yox halət.
Əksim! sanma sən babət,
Yan da, mənim kimisən.

TAPANDA

O günündə dost çox olur,
Əlin, dövlət- var tapanda.
Qəlbə sancılan ox olur,
Dost içində sar tapanda.

Saqi süzdü, ömür icdi,
Divanəyəm, artıq gecdi.
Tənhalıq da məni seçdi,
Tale- bəxti xar tapanda.

Namərd tutar sağ, solunu,
Zaman bükər əl qolunu.
Fələk kəsər bəxt yolunu,
Qəlbə həmdəm yar tapanda.

Baxma yazdı, gül! solarsan,
Tikanınla tək qalarsan.
Nur sönər, zülmət olarsan,
Qəlbi, könlü kor tapanda.

Xəyallara bəzən dalır,
Gəncliyini yada salır.
Otuz iki dişsiz qalır,
Bağban, bağda bar tapanda.

Qəlbim dolu qəm-xanədir,
Parə-parə, min danədir.
Səfər, təblə yan yanədir,
Qələm, varaq, şur tapanda.

OLMUR

Həyatın qanunu yazılıb belə,
Yoluna düşdünsə, keçməsən olmur.
Ömür badəsinə saqi nə süsə,
Lap zəhərdə olsa, içməsən olmur.

Gül var həm tikandı, həmi ətirdi,
Kimdən can apardı, kimə gətirdi.
Taleyin əgərki səpdi, bitirdi,
Qəmin tarlasını biçməsən olmur.

Görmədim ürəyin dinən bəxt səsin,
Xoşbəxtəm sonacan deyən bir kəsin.
İnsan doğulandan quludu nəfsin,
Qırxıncı qapını, açmasan olmur.

Nəçə yol atəşdə alışıdım, söndüm,
Zirvəyə ucaldım, dumana döndüm.
Cəmi gözəlləri sevsədə könlüm,
İçindən birini, seçməsən olmur.

İstər arif ol, ya da ki nadan,
Ya zirvə olasan ya ki da zindan.
Lap şah Süleymana olasan sultan,
Əlini göylərə açmasan olmur

Külək əsməsə dağıtmaz çəni,
Zaman boş dayansa, kim tökər dəni?
Sanmaki qismətin gözləyər səni,
Onun arxasınca qaçmasan olmur.

Gedəndə sorsalar, nəyi apardın?
Çətin bu suala cavab tapardın
Ay Səfər! dünyaya sirdaş olardın?
Olardım! amma ki köçməsən olmur.

OLMASAYDI

Bəzən düşünürəm, neynərdi zaman,
Əgər olmasaydı bu yer, asiman.
Pərvanələr hara qonardı? aman,
Gecələr nur saçan şam olmasaydı.

Əgər olmasaydı könül xanəsi,
Neynərdi bülbülü, gülü, nanəsi.
Ərşə çıxardımı kaman naləsi?
Bağrında titrəyən sim olmasaydı.

Görən dinərdimi bu dil, bu dodaq,
Dağlar tutardımı qəlbimdən soraq?
Neynərdi önümdə bu qələm, varaq,
Ürəkdə dərd, kədər, qəm olmasaydı.

Görən sayardıqımı ötən zamanı?
Gerçəyi buraxıb tutub gümanı.
Görən dadardıqımı şirin yalanı?
Acı..həqqətdə təm olmasaydı

Çalış ey dostum! bu dünyadan qaç,
Tox gedən olmayıb gedən hamı ac.
Dünyaya gəlməzdim olsaydı əlac,
Əgər mən gələndə xam olmasaydım.

Dedilər ömrünün yolları çox, seç,
Ya öz dünyanda qal, ya bu yana keç.
Bəlkə meyxanəni mən seçməzdim heç,
Ürək eşqə düşüb dəm olmasaydı.

Səfərim hal əhli, həm də sərsəməm,
Azlara mən çoxam, çoxlara kəməm.
Ruhuma göylər olmazdı həmdəm,
Dövrəmdə şeytanlar cəm olmasaydı.

BİLƏN DESİN...

Kim deyər ki, gözün nədir qarası?
Niyə eşqdən qalır könül yarası?
Harda bitər söylə ömrün yarısı?
Bilən desin... bilməyənlə işim yox.

Zirvələrə qar ələnər, nədəndi?
Vacib olan ruhmu, yoxsa bədəndi?
Eşqə düşmək, xoşbəxtlikmi, ələmmi?
Bilən desin... bilməyənlə işim yox.

O nədi ki, bölünəbdü dörd yerə,
O nədir ki, sonda qalır hədiyyə.
O nədir ki, həm yeyilə, həm yeyə,
Bilən desin... bilməyənlə işim yox.

Bu dünyanın cənnət söylə harası?
Nələr olur bu dünyada qalası?
Harda olur toxların iştahası?
Bilən desin... bilməyənlə işim yox.

O kimdi ki, ona malı haramdı?
O nədi ki, ən birinci kələmdı?
O kimdi ki, sanki birdən oyandı?
Bilən desin... bilməyənlə işim yox.

O nədiki var deyirik, yoxdu ki,
O kimdiki acdı, gözü toxdu ki.
O nədi ki, əl hiss etməz oxdu ki,
Bilən desin... bilməyənlə işim yox.

YALANDI

Gəzmə bu dünyada haqqı ədalət,
Qəlbə din, üzdəki nur da yalandı.
Mən qəlblər gördümki çirkab içində,
Ucalan başlarda qar da yalandı.

Qəblərə hökm edir dövlətin varı,
Allah! İnələr gördüm qaçan şikarı.
Niyə ərsə çıxan bu ahu-zarı,
Bir kimsə eşitmir, kardı, yalandı.

Tanrının adından oxunur azan,
Bir əldə qılınca bir əldə quran.
Özünü özündə tapırmı insan?
İçdə elə xislət, mar da yalandı.

Riyadı, böhtandı, şərđi əməllər,
Qəblərə pərdədi dillənən dillər.
Kim gördü aşkara yana könüllər?
Xəlvət elə yanır, qor da yalandı.

Dünyanın dəhşətdən dəhşəti varmış,
Dünən qış sandığım demə baharmış.
Ömrümü, günümü zindana salmış,
Dünyam elə dar ki, gor da yalandı.

Bu həyat qurulub qəmə həmxana,
Zərə aldananlar düşəcək qana.
Çırpınma ey insan! o yan bu yana,
Sanma ki düşdüyün tor da yalandı.

İnsan görmədim ki onun nəfsi yox,
Könül! dost deməyə sən tələsmə çox.
Deyərsən ... sinənə sancılında ox,
O namərd saydığım sar da yalandı.

Fələk hücum çəkdi, Səfər dözdü ki,
Ürəyin qəmini qələm düzdü ki.
Qəlbə elə atəş, elə közdu ki,
Vallah, bu yazdığım şeir də yalandı.

EŞQİM

Bu cahan nuruna bax ,həm zülmətə bax sən,
Gecəni gündüz edən, ol qüdrətə bax sən.
Varlığı yoxdan yaradan hikmətə bax sən,
Belə qüdrətdə olan, ol yaradır eşqim,
Allahadır eşqim.

Qəlbimdə olub... yaranandan bəri canım,
Həm Yaşadan ,həm də olub şöhrəti şanıam.
Olmazsa o eşqi, necə dövr edə qanıam?
Cümlə Cahan var eliyən, varadır eşqim,
Allahadır eşqim.

Danədən dağdı quran, ol kəlməsi vardır,
Zülməti yox edəcək, en nur səsi vardır.
Nə qədər dərdi bəla var, çarəsi vardır,
Belə loğman, belə ürfanadır eşqim,
Allahadır eşqim.

Möcüzlər edən, qəlbləri aşiq eliyəndir,
Göz görməyəni, qəlblərə natiq eliyəndir.
Kim nəyə layiqsə, ona layiq eliyəndir,

Hər qəlb diləyən, Er Rəhmanadır eşqim,
Allahadır eşqim.

Yaradıb hüsnə misal, insanı kamalla,
Haq yola nur saldı nişan, dinə imanla.
Qəlb sevəcək, şükr edəcək sandı imanla,
Zalimi zülmə salan, El Cabbaradır eşqim,
Allahadır eşqim.

Ondan dilərik, bərkə düşəndə, çətin olsa,
Qəlbə yara, qalxmayacaq qamətə olsa
Asi olasan, amma ki eşq xəlvətə olsa,
Darda qalıb bitdikdə ümid, gümanadır eşqim,
Allahadır eşqim.

Bilməmkə kiməm?... bəlkə də nadana xanam, mən,
Bu gün varam , gün gələcəkdir ki sonam mən.
Arzum olub! nurun alım, nura qonam mən,
Amma bilirəm... mən bilirəm... zərrədir eşqim,
Amma... Allahadır eşqim.

ÜSTƏ

İlləri yormuşam, ömür almışam,
Bulud tək bozarıb sakit dolmuşam.
Özüm öz içimdə zindan qurmuşam,
Divarın hörmüşəm, bəxtimin üstə.

Murada yetmədim... qismət dedilər,
Bağ saldım, barımı yadlar yedilər.
Güllərim, koluyla birgə getdilər,
Dedilər, bitərik məzarın üstə.

Arxanı çevirmə nə dosta, yada,
Çevirsən, bu ömür gedəcək bada.
Elə aldandılar şöhrətə, ada,
Unutdu.. qaşımı gözümün üstə.

Eşq tapdım, həsrəti əlimdən aldı,
Meyim içilməmiş camımı saldı.
Sorsalar, dünyadan səndən nə qaldı?
Görərlər, gəlsələr qəbrimin üstə.

Nə varın əsiri nə də şöhrətin,
Gəzmişəm ünvanın elmin, hikmətin.
Ay Səfər, bu imiş yəqin qismətin,
Su tökən olmadı, közümün üstə.

XƏYALİ BİR DÜNYA...

Xəyali bir dünya yaratmışam mən,
O üzü cənnətdi, bu üzündə mən.
Elə bir sərhəd çəkdim ortadan,
O üzü sətvətdi, bu üzündə mən.

Mələklər köç edib o üzdədirlər,
Xəyanət, şər, böhtan bu üzdədirlər.
Mərdlər ayaq altda... çün düzdədirlər,
O üz ədalətdi, bu üzündə mən.

Burda, mənəm, deyir arifə nadan,
Zülmə, cəhalətə verilib meydan.
O yanda zövq alır elmə ucalan,
O üzdə hikmətdi, bu üzündə mən.

İnsanın verilir orda qiyməti,
Eşidə bilməzsən şəri, qeybəti.
Mələklər insana edir minnəti,
O üzdə vəhdətdi, bu üzündə mən.

Torpaq əziz olur o yanda candan,
Çünki suvarılır, bilirlər qandan.
Bir gün torpaqdılar çıxalar candan,
O üzdə rəhmətdi, bu üzdəsə mən.

Bu rəya, ya xəyal varmı bu gerçək?
İnsan xoşbəxt olar bunları görcək
Səfər, bu sirt pünhan, Tanrı biləcək,
O üzü xəlvətdi, bu üzdəsə, sən.

YADIMDAN ÇIXIB

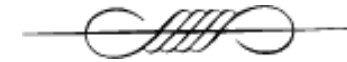
Dünyaya gələndə bilmədim nədən,
Taleyim -baxtım yadımdan çıxıb.
Sultan olmalıydım mən bu ömrümə,
Heyf, tacü taxtım yadımdan çıxıb.

Gözümə nur saçdı inandım yaman,
Sandım əbədidə bu dünya, zaman.
Qartal tək istədim göylərdə uçam,
Demə qol qanadım yadımdan çıxıb.

BİR gözəl qəlb gəzdim qəlbimi duyan,
Tapdığım fələkdi ya ki da şeytan.
Yar sevdim... o isə şahzadə oğlan,
Sən demə ağ atım yadımdan çıxıb.

Düşdüm arzuların kamı dalınca,
Noğulun, nabatın təmi dalınca.
Yolumu saxladım, qəmə dalınca,
Demə səadətım yadımdan çıxıb.

Dünyadan soruşdum: de nədən belə?
Yaddaşım kütləşir hər ildən -İlə,
Dindi: elə məndə gələndə dinlə.
Haqqım, ədalətim yadımdan çıxıb.

BAXDIM

Həyat mənasını dedim dərk edəm,
Bir varaq götürdüm bir dəki qələm.
İstədim ki yazam nədir dərd- ələm,
Düşündüm düşündüm ,özümə baxdım.

Göyə nəzər saldım bir dəki yerə,
Nə xeyrə rast gəldim nə dəki şərə.
İstədim ki biləm, niyə dağ, dərə?
Əvvəl düz sandığım üzümə baxdım.

Könülləri tutdum qəlbimə nişan,
Sevinən görmədim hamı pərişan.
İstədim ki biləm gərəkmi zindan?
Fələyin verdiyi zülümə baxdım.

Ayları illəri mən saya – saya,
Bir də nəzər saldım ulduza- aya.
Nədən gün batanda doğulur rəya?
Gün batdı, yox olan izimə baxdım.

Yanmışam! eşitdim mən zaman- zaman,
Dedilər yandıran qəlblərə sultan.
Tüstüsüz, alovşuz yanarmı insan?
Ürəyi qovuran közümə baxdım.

Arzular oldu ki kama yetməmiş,
Bəs niyə doğulmuş, nədən getməmiş?
Zamanım gəlməmiş, ömür bitməmiş,
Tükənən iradə, dözümə baxdım.

Bəlkədə bu imiş həyatda məna,
Bir qurtum su üçün alışa yana.
Son anda olsada dönə insana,
Son libas olacaq, bezimə baxdım.

GÖZƏLDİR

Eşqin nəyi gözəl? sorma ay gözəl,
Sevən ürəklərin ruhu gözəldir.
Təkcə gülə demir gözəldi bülbül,
Dodağına qonan şehi gözəldir.

Tanrı qismətidir hər sevda payı,
Kimlər pay alıbdır bilinmir sayı.
Qoyulsa kamana çəkilsə yayı,
Qəlbə sancılında, ahı gözəldir.

Elə bir göhərdir dəyəri yoxdur,
Sevilən az olur sevəni çoxdur.
Nə olsun can alır, verəni yoxdur,
Bir busə misallı behi gözəldir.

Eşqin səhrasına düşənlərdə var,
Dağlar yara-yara sevənlərdə var.
Qul olub, ayağa düşənlərdə var,
Könüllər sultanı, şahı gözəldir.

Zülmü var, verəcəkdir zalim yoxsada,
Qanın yerə hopmaz, qəlbədən axsada.
Göyün gözü dolub, şimşək çaxsada,
Qəlbləri oxşayan mehi gözəldir.

Dağların qartal sevən zirvəsi,
Bulaq zümzüməsi, bağın meyvəsi.
Çəməninin naz edən, buta qönçəsi,
Səyyada tor quran, ahu gözəldir.

Onun dünyasında yaşamqda xoş,
Könül nəgmə deyir, ürək deyir coş.
Gəlsədə dünyaya Səfər əlboş,
Bir sevda bəxş etdin... ya Hu, gözəldir.

GƏRƏK OLSUN

Soruşma nədəndi? qəmli bu ürək,
Çiçəklər açmağa, yaz gərək olsun.
Zümzümə eyləməz, susuz bulaqlar,
Buzları əridən, naz gərək olsun.

Zirvəyə qalxanda, dağlar aşanda,
Bir gün dost dediyin səni atanda.
Ömrün üfүqündə günəş batanda,
Geriyə baxmağa, üz gərək olsun.

Qəlbim daş olubsa, dinmərsə dodaq,
Tənha bir otaqda sönmərsə çıraq.
Əlimdə qələmsə, önümdə varaq,
Nə olsun? Yazmağa, söz gərək olsun.

Belə tale bəxtidi!.. ay ömür! bəsin,
Tanrı qismətidir canın, nəfəsin.
Könlüm nədən inlər? dost deyən kəsin,
Əhdi peymanı, düz gərək olsun.

Sevənlər görmüşəm, əymədi zülüm,
Eşq var! qarşısında diz çöküb ölüm.
Sevirəm deyənlər çoxalıb gülüm,
Aşiq sinəsində, köz gərək olsun.

Bəxti xoş aradım, yar yanağında,
Yandım atəşində, sar ocağında.
Həyat yollarında, eşq sınağında,
Həsrətin oçağı–döz, gərək olsun.

Ay Səfər! üz verdin aya, illərə,
Qəmi döndərdilər coşan sellərə.
Yollar ara dostum qəlb, könüllərə,
Səndən bir nişana, iz gərək olsun.

SEVƏ BİLMİR...

Mənə cavab verin, nazlı gözəllər,
Nədən ürək sevir, yar... sevə bilmir.
Eşqdən nəgmə oxur könül simləri,
Nə kaman, nə də ki tar... sevə bilmir.

Kipriyi ox olur, qaşları kaman,
Nazı, qəməsi onlardan yaman.
Qəsdin can almaqımı? söylə a canan,
Sanma ki qəlbi yox, var!... sevə bilmir.

Eşqin atəşiyə yanandı ürək,
Bir anlıq vəslinə gümandı ürək.
Bütün aləm deyir sevək, sevilək,
Bu zalım balası kar... sevə bilmir.

Bu çəngi sən açdın qəlbimə meydan,
Yer bildi, göy bildi sanma ki pünhan.
Qəlbim olsada eşqinə zindan,
Özgə gözlərində nur... sevə bilmir.

Damarda axmırmı görəsən qanı?
Ahu naləm tutub axı hər yanı.
Bu gün, sabah bitər ömrün zamanı,
Bağban, illərini- bar... sevə bilmir.

Eşq baxmır nə xana, nə də bəylərə,
Bulaqlar güc verir çəşən sellərə.
Bildim! nədən günəş qalxır göylərə,
Könlüm bu atəşə dar... sevə bilmir.

...İllər dolandı oldun ixtyar,
Bir vaxt ovçu idin, indisə şikar.
Ay Səfər! səni də axı sevən var,
Söylə niyə canın... gor sevə bilmir?

DÜŞÜNCƏLƏR...

Əl açmışam Allaha,
Vermə ömrü bir daha.
Gecəm köçür sabaha,
Həm bu gün həm də sabah.

Nehrəsində yağı yox,
Qəlbdəki tək dağı yox.
Ölsəmdə heç ağı yox,
Həm bu gün həm də sabah.

Dedilər şirindi can,
Ömür istər hər insan.
Ölüm, kimə yaraşan?
Həm bu gün həm də sabah.

Tukanlıdır can yolum,
Sağı bəyənmiş solum.
Axı nəyə bənd olum?
Həm bu gün həm də sabah.

Saç üzdü dən içində,
Qəm gördü, mən içində.
Can gedər an içində,
Ya bu gün ya da sabah.

AXTARIRSAN

Ey nadan! düşmüşsən fələk cənginə,
Şeytanlar alıbdı səni tərkinə.
Dönmüşsən üzü ay, qəlbi çirkinə,
Zəhrini tökməyə can axtarırsan.

Uzaq düşdü səndən xisləti insan,
Həsədin tor qurdu, daraldı meydan.
Azdın yollarını, itirdin ünvan,
Mənini itirib, şən axtarırsan.

Əldə qələm tutdun, qəlb sözü süzmür,
Təbin ilham alıb, dəryada üzümür.
Vallah qarşıdakı varaq da dözmür,
Sənə tab edəcək, gön axtarıran.

Qəlbi dilləndirir, şeytanın teli,
Kirini aparmaz dağların seli.
Vallah sən deyilsən, sonuncu dəli,
Deyəsən, tökməyə qan axtarırsan.

Hər kəsin qəlbində var tamah hissi,
Çünki, canımızda şeytan həvəsi.
Amma, boğursansa qəlbə nur səsi,
Demək, insanlığa son axtarırsan.

Əl çək vəhşətindən, insan! insan ol!
Haqqa əl uzatsan... qırıldı qol.
Düşün, qarşında bağlananda yol,
Geyməyə ağ kəfən, don axtarırsan.

Yoldan keçənsənsə, qarşında çəpər,
Əzəl salam söylə, özünü göstər.
Sonra söyləgnən bir heçdi Səfər,
Yoxsa düşünərəm, ban axtarırsan.

QALIB

Ömrümə fərman bildilər,
İllərimi var bildilər.
Soruşmağa ar bildilər,
Bu dünyada nəyim qalıb?

Dünya malı haram dəymə,
Şan şöhrətə boyun əymə.
Doğransamda qiymə -qiymə,
Söz deməyə sinəm qalıb.

Həmi varam həmi yoxam,
Kimə qalxan kimə oxam.
Təkə azam yüzə çoxam,
Ürəyimdə inam qalıb.

Bəxtim dəymir çoxdan gözə,
Dağlar gəzdim düşdüm düzə.
Çıxmasamda üzbəüzə,
Bir gün gələr, güman qalıb.

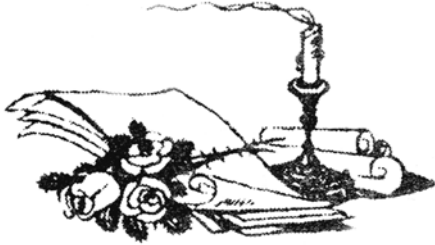
Seyrəldikcə ələk ələk,
Dar görünür dünya- bələk.
Xoş gün gəlsə duyar fələk,
Ox üstündə kaman qalıb.

Qına salma sən xəncəri,
Bilən bilir bu əzbəri.
Qırılısada sar ləşkəri,
Həsrət mənə nişan qalıb.

Sual etdim mən çoxundan,
Nə apardı var yoxundan.
Cavab gəldi ac – toxundan,
Qəm yüküylə karvan qalıb.

Ömür demə qəm kədər ki,
Vardı səndən lap betər ki.
Yaz ay Səfər nə qədər ki,
Qələm ,varağ, zaman qalıb.

QƏZƏLLƏR

Sevmədin könlüm əgər, sönmüş olan şam kimisən,
Süzməmiş saqi sənə, ya dağılan cam kimisən.

Sanma, ey nadan, asan vəsf eləmək hər gözəli,
Sanmısan böylə əgər sevgidə lap xam kimisən.

Yarı mehman dilədin, atəş ola qəlb qızına,
Atəşə həsrəti var, indi nədən bəm kimisən?!

Eldə bədnam dedilər, həm meyə düşgün birisi,
Məni meyxanəyə yar, duydun əgər, dəm birisən.

Sanma sevdinsə Səfər, sevgili dilbərdə sevr,
O pəri, aləmə nur, sənsə qəmdə cəm kimisən.

Məni candan eliyən, canımı candan, qoruyun,
Alsa ol canımı yar? hicri verən an, qoruyun.

Sevməyin mən tək, əğyara misal nazları siz,
Qaş kaman, dildə zəhər, qandadı müşkan, qoruyun.

Qan içən, zülmü verən, böylə rəqibim yox imiş,
Qəmzə- naz, işvə - əda, cəbridi pünhan, qoruyun.

Nə qədər vəsli diləndim, nara tuş etdi mənə,
Özü əğyar ilə xub, çeşmidə al qan, qoruyun.

Nə qədər yanmaq olar? həsrəti atəş oduna,
Aşkar hüsnü gülür, sınımada qalxan, qoruyun.

Uymayın fəryada siz, anlamadız könlü nədən?
Tərk edin siz Səfəri! kim ona sultan, qoruyun.

Qəlbəki nur, aşiqi insanə sübutdur,
Eşqi danan-kor kimi, hər yana sübutdur.

Şübhəni etmiş ki nədən? sevgimə dilbər,
Can verirəm hər gecə ehsana, sübutdur.

Kimdi deyən yox daha sevdalı gözəllər,
Bağda açan, gör necə gül danə sübutdur.

Yanmada zülmətdə nədən atəşə şəm? sor,
Mən tək yanmış o da hicranə, sübutdur.

Sevsə əgər cəhlə nişan, yar nədi bilməz,
Nur düşməz zülməti zindanə, sübutdur.

Sanma ki eşq adicə hiss, gəldi gedərdir,
Əsli kərəm oldu bir əfsanə, sübutdur.

Çox dedilər, zülmü çəkən mərd ola bilməz,
Çəkdi Səfər, gör necə mərdanə, sübutdur.

Şərə oldun ki misal , içdədi şeytan- görürəm,
Nəfsə qul tək sürünən, qəlbi kor insan- görürəm.

Nə qədər zəhri ilan qəlbinə varid, ay aman!
Sanma zülmətdə olan, olmada pünhan- görürəm.

Günəşin hüsnünə tor, çəksə buludlar, bilə qoy.
Nur olan kölgəsi nur ol ona heyran -görürəm,

Cahilə mən nə deyim, yoxdusa əxlaqi, ədəb,
Kimdə vicdan ola lal, qəlbi də zindan -görürəm.

Ey Səfər, söylədi qəlb; təkcə ki, nadan kəsi yox?!
Neçə “mən” varı olan, könlümə sultan- görürəm.

Tacü taxtım tarimar, fərman verən sultan gedib,
Söylə bir könlüm nədən, candan əziz bir can gedib.

Çəkdiribdir ahu zar, zindana salmış könlümü,
Gör necə zalım ki o , aşkara yox pünhan gedib.

Əhdə peyman olmamış ilqarı, düzmü görmədim,
Gördüyüm ahu fəqan, çün böyle bir fərman gedib.

Könlümün gülzarı yox , yox ki ümidim var ola,
Hüsnü, güldür- tazə tər, xislətdə bir ürfan gedib.

Çatmadım vəslə yarın, hicri vüsəlmiş mənim,
Yox qəzəl- şurun təbi, ilham pərim-candan gedib.

Ey Səfər, küsmüş yarın, həsrət- bələdir qismətin,
Dərd verən dərdimə həm, məlhəm bilən loğman gedib.

Könlü xoş eylə dedi, zövq ilə, xəlvət, gözəlim,
Necə vəsf söylə edim, yoxdusa qüdrət, gözəlim.

Elə ay parçasısan, nur saça, ülkər xar olur,
Necə xar olmaya çün, səndədi heyrət, gözəlim.

Zülfü mar, kipriyi ox, qaşda kamandır çəkilib,
Necə ram olmayasan, gör necə Sultan, gözəlim.

Dil şəkər, nurlu bəniz, meyli savaş eylədisə,
Kəs olan ölməli ya, etməli minnət, gözəlim.

Demirəm vəslə çatım, sən mənə tək lütf elə gəl
Sənə qul, ehsan olum, et mənə hörmət, gözəlim

Çan çəkir bil ki Səfər, hər belə naz olsa əgər,
Ya nazından əli çək, ya elə şiddət, gözəlim.

Röya gördüm, yazıram Əlyağa Vahid sayağı,
Təbim-ümman üzürəm, Əlyağa Vahid sayağı.

Gələ hər dəm, neçə naznaz təki dilbər qapıma,
Meyi təbdən süzürəm, Əlyağa Vahid sayağı.

Yığılıb cəm deyələr, əslə də təb, bax budu ki,
Sanma yoldan azıram, Əlyağa Vahid sayağı.

Nə qədər varsa kədər qəlbimə döz vardı deyən,
Dağ təkin, mən dözürəm, Əlyağa Vahid sayağı.

Mənə tən eyləsə hər kim, nə qədər darğa ola,
Cəhlidir, mən yozuram, Əlyağa Vahid sayağı.

İçmədim mən meyi əyyaş, ya da dilxoş ki olam,
Eşq olan cam gəzirəm, Əlyağa Vahid sayağı.

Gəzmədim zər-ləli mən, qəm-xara məlhəm gəzirəm,
Qəmə mən gor qazıram Əlyağa Vahid sayağı.

Çəkmişəm çox ki ələm, dözməyə tab vardı hələm,
Gəl ki, hərdən bezirəm, Əlyağa Vahid sayağı.

A Səfər kaş ola bir gün, belə millət də deyə,
Sözü mən zər düzürəm, Əlyağa Vahid sayağı.

Gözlər deyəsən məstü xumar yarə sataşdı,
Könlüm dəxi zülfündəki əğyarə sataşdı.

Könlüm dilədi zülfünə xəlvət güzər etsin,
Səhv etdi qaranlıqda, gözü narə sataşdı.

Dönsün deyə çox səslədim ol nazlı nigarı,
Getdi, ona, zənn eylədi avarə sataşdı.

Tutduqda əlin söylədi, ey binəva, çıx get,
Ta kim deməsinlər mənə meyxarə sataşdı.

Diqqətlə nəzər sal, Səfər, hər şuxi görürkən,
Zənn etmə gözün sevgili dildarə sataşdı.

Siz o dildara deyın, külli bəşərdən gedirəm,
Etməsin naz daha bəs, bəndi çəpərdən gedirəm.

Verməmiş vəsli nigar, həsrəti atəş- diləyim,
Çəkdiyim qəmlə kədər, böylə qəhərdən gedirəm.

Söylə ey nazlı nigar! əhdinə peyman budumu,
Vermisən xarə şəkər, mənə zəhərdən gedirəm.

Təni tərək etmədə ruh, olsa ki rəya gecələr,
Mənə ruhsuz bədənəm, öylə səhərdən gedirəm.

Dözmədim hicrinə yar ,yoxmudu məskən sevənə,
İndi kənddən gəlirəm, amma şəhərdən gedirəm.

Elə sevdalı idim, cəngə çağırıdım fələyi,
Yar olub onla nigar, qanlı zəfərdən gedirəm.

Necə qorxdum düzü mən,sən demə gördüm ki yuxu,
Belə yozmuş gözəlüm, sanma Səfərdən gedirəm.

KÖNÜL YARPAQLARI

BU DA BİR ÖMÜR...

Bir gözəl söylədi, göz nəmlə dolu,
Elə bir şeir yaz ələmlə dolu.
Mürəkkəb yaş olsun, qan- qələm yolu,
Yazarsan, yazarsan ömr edə bilmir.

Fələk varaq verdi, üstündə qələm,
Varaqın ağı yox, küt imiş tiyəm.
Bu baxta, taleyə axı nə deyəm?
Elə dərd yükləyib, can gedə bilmir.

Dedilər könül aç, bağ gülzar olar,
Qismətin tuş olar, düz ilqar olar.
Biməzdim... bağ xəzan, aşiq xar olar,
Barım elə acı, mar dada bilmir.

Vəfasız, aldığım nəfəs də demə,
Hisslərimdən doğan həvəs də demə.
Ürəklər zindanmış, qəfəsdə demə.
Bir kəs yetişərmə fəryada? Bilmir.

Qisməti, dərd- kədər olubdu yəqin,
Tanrı nəzərindən silibdi yəqin.
Bəxti yatmayıb, ölübdü yəqin,
Nalə ərşə çıxır, oyada bilmir.

ÇIXIB GEDİR

Dilə söz vermişəm, dinməyim daha,
Amma, ürəyimdən söz çıxıb gedir.
Bir də ki, alışısam ,sönməyim daha,
Sönəndə, qəlbimdən köz çıxıb gedir.

Tökməyim yaşımı hicrin oduna,
Getməyim işvənin, nazın badına.
Qəzəllər yazmayım əğyar adına,
Çünki göstərməyb üz, çıxıb gedir.

Dönməyim səhrada Kərəm yanana
Sevdadan dönməyim, eşqi danana
Kaş ki, tuş olmayım elə dövrəyə
Yar qoyub qəlbimə iz, çıxıb gedir

Səfər, bir az tələs, dayanmır zaman,
Sanma kama yetər hər sevən insan.
Nağdı da hicrandır, güman da canan,
Güman da, ey saqi, süz, çıxıb gedir.

DÜŞMÜSƏN

Səma Soytürkün "Düşməsin" şeirinə

Bu dünyadan giley etmə, a dostum,
Heçdən gəlib bu bucağa düşmüşən.
Anan səni bu dünyaya verəndən,
Sən dünyanın qucağına düşmüşən.

Dünya bir bağ, o bağçanın gülü sən,
Sevən könlün **baharı** sən, ləli sən.

Gözəllikdən, sevgisindən dolu sən,
Sən Məhəbbət saçığına düşmüşən.

Ar- ismətdir, xislətində-nişanın,
Namərd olan- diz üstünə düşənin.
Mənəm deyən, tuşsa sənə -çaşanın,
Nakəslərin acığına düşmüşən.

Səndə gördüm mərdanəlik, dözüümü,
Bir deyəndə, mən beş uddum sözüümü
Qara gördüm, mən yanında üzümü,
Sanma, namərd ocagına düşmüşən.

Ömrün, elə coşub daşan çağında,
Mən qarada, sənə bəxtin ağında.
Arzum səni, görüm sevinc dağında,
Sanım, qəmin qaçağına düşmüşən.

GEÇƏNİN İÇİNDƏ

Bu günüm, sabaha dəyişilərmiş,
Sevinc, nalə- aha dəyişilərmiş.
Qul-nökər! Xan- şaha dəyişilərmiş,
Həqiqətdir, bir gecənin içində.

Zülmətə yar olub, hiyləsi bol bol,
Bilmirsən nə ağac , harda bitib kol.
Gündüz yolun azan, burda tapır yol,
Neçə hikmət, sirr gecənin içində.

Haqqı- ədaləti tapa bilməzsən,
Dördnala gecələr çapa bilməzsən.

İynəyə keçirə sapı bilməzsən,
Düşür gözə, tor gecənin içində.

Şeytanlar, dar qəlbə qururlar çadır,
Kiminə yas tutur, kimin oynadır.
Kimi göz yaşını, kimi mey dadır,
Hər kəsə var, bar gecənin içində.

Ey Səfər, düşünmə! sən götür ibrət,
İçində nur olan, tapar həqiqət.
Kiminki qəlbə dar, nişanı zülmət,
İçindədir gor, gecənin içində.

GEDİRƏM

Xəbət verin, işvə nazlı dilbərə,
Baş almışam, bu dünyadan gedirəm.
Sağım da, solum da kəsilib qənim,
Yar gördüyüm, röyalardan gedirəm.

Bezdiribdi bu dünyanın yalanı,
Yeriyəndi, ayaq üstə duranı.
Başa düşər, mən çəkəni, qananı,
Haqqı soran, nalələrdən gedirəm.

Danmasam da həqiqətin qüdrətin,
Görmədim ki zülfüqarın, ibrətin.
Taxtı, nə vaxt uçurlar zülmətin?
Yer tapmadım, səmalardan gedirəm.

Ömrün yazı, qar ələdi başıma,
Dağlar, həsəd etdi başda daşıma.

Çoxaldıqca yaş, yaş qattı yaşıma,
Son ümiddən, bəlkələrdən gedirəm.

Bar almazsan, dik dik gəzən söyüddən,
Nəfsə qul kəslərdən gələn öyüddən.
Koroğlunun urvatını üyüddən,
Bəy oğlu bəy həmzələrdən gedirəm.

Bitirməzdi zaman məni bu anda,
Sındırmazdı namərd ya ki yamanda.
Könüllər də eşqi vara satanda...
Zülmət olan xanələrdən gedirəm.

Fərqi nədir? gedər oldum ya qalan,
Dağ sinəmdə, şahlıq edir çən, duman.
Mən bir zərrə, küllü cahən- kəhkəşən.
Tək nöqtəyəm, cümlələrdən gedirəm.

YUXUNA GƏLİM

Bəlkə yuxuna gəlirəm bu gecə?
Oyanıb, yadına salasan məni.
Eşqin vüsalına çatıb rüyada,
Könlünün sirdaşı biləsən məni?

Fələyin qurduğu sədləri aşıb,
Kədəri dağlayıb, sevdadan coşub.
Vəslə gümanla biz salamlaşıb,
Bəxtin qarısından, siləsən məni?

Xara dönməyəsən əğyar bağında,
Çən olub, qəlbədəki qəmin dağında.

Bəlkə ey gözəl! könül bağında,
Qonaq eyliyəsən, gülə sən məni?

Gəl sevak- sevilək, dayanmır zaman,
Bir gün bölünəcək, bu yer, asiman.
Tən yerdə qalandı ,ruh göydə azan,
Bəlkə özün elə böləsən məni?

Gerçəyə çevrilər güman, xəyallar,
Daha cavabsız qalmaz suaallar.
Dillənər könüllər, susar dodaqlar,
Təki ey gözəl! dilə sən məni.

YAMAN İNCİDİ

Bir gözəl eşqinə düşəndən bəri,
Hissim, duyğularım daşandan bəri.
Ruhum, zirvələri aşandan bəri,
Ömrümün illəri, zaman incidi,
Yaman incidi.

Ürək dərk etmədi, eşqin qüdrətini,
Düşdüyü möcüzün sirin, hkmətini.
Elə qulu oldu, bu məhəbbətin,
Sultanlar sultanı- xaqan incidi.
Yaman incidi,

Unutdu, gecəni gündüzə qatdı,
Bu günün, gümana dumana satdı.
Xəyallara uydu, sandı həyatı...
Dağların başında duman incidi...
Yaman incidi.

Sandı, içəcəkdir eşqin camını,
Bu atəş, yandırar könül şamını.
Ala bilməyincə arzu, kamını,
İçində alışıb, yanan incidi...
Yaman incidi.

Düşdü sevdanın dalan yoluna,
Döndü bivəfanın nadan quluna.
Bir ətrafa baxdı, sağı- soluna,
Qəlb elə xərəbə,viran incidi.
Yaman incidi.

Bəlkə də, yolunu səhv tutub gedib,
Öz bəxt taleyinə daş atıb gedib.
Sevdiyi gözəli incidib gedib,
Deyəsən, canında bir can incidi,
Canan incidi.

Ay Səfər, sındırma qəlb, könülləri,
Küsdürmə, dindirən şirin dilləri.
Səndən söz istəyən nazlı dilbəri,
Nazın çək, elə çək!... o ləl –incidi.
Yaman incidi.

OD BUZA QARŞI

Əzəldən bu dünya yaranıb belə,
Ucaldı, daş atır dağ, düzə qarşı.
Əyriilər, düz olur, əyri gözündə,
Bir nöqtə dayanır, tək, yüzə qarşı.

İnsanliq bazarı kasaddan kasad,
İnsan içində yox, göz görən fasad.
Qəlblər, könüllər viranə, bərbad,
Döyüş meydanıdır qış, yaza qarşı.

İnsanliq ilişib nəfsin torunda,
İmanın vardırsa, bacar qorun da.
Fələk səhnə qurur, adəm oyunda,
Hər kəsin içində tərs, üzə qarşı.

Allahı çağırıq, düşəndə dara,
Təbib axtarıq, tapanda yara.
Sevgi tuş olarsa şöhrətə, vara,
Ürək , daşa dönər gül, naza qarşı.

Bəzən düşünürəm nədənlik belə?
Zəhər tökən dillər, bal dadır elə?
Meylini salarsan bir qönçə gülə,
Kiprik də dayanar, nəm gözə qarşı.

Qorxuram ki gələ, elə bir zaman,
Bilmərik Haqq nədir, hökm edər yalan.
Elə bezər bizdən, bu küllü cahan,
Göylər də dayanar yer, bizə qarşı.

Küsüb bir- birindən həm sağım, solum,
Seçə bilməyillər hansıdır, yolum.
Ağlım- şaxta, ayaz... eşqimsə- odum,
Dayanıb üz üzə... od, buza qarşı.

YAZ

Dostum qələmi saxla,
İçin qaynayanda yaz.
Zülmü vermə pərinə,
Təbin oyananda yaz..

Baxma aya illərə,
Tərif deyən dillərə.
Sevdadan könüllərə,
Güman dayananda yaz.

Zövq al yarın vəslindən,
Ya od , Kərəm Əslindən.
Qorxma ruhun qəsdindən,
Fəqan eyliyəndə yaz.

Düz bax dünya üzünə,
Lap içinə, gözünə.
Od qoy qəlbin közünə,
Ocaq qalananda yaz.

Yaz dağların selindən,
Namərdlərin felindən.
Sevdana, xar gülündən,
Məzar qazılarda yaz.

Sən günlərin birində,
Görsən can betərində.
Səfərində əlində,
Qələm qırılında yaz.

DEDİ

Xoşbəxtlik dediyin adi nağılmış,
Qan tökən, can alan bəxtim xoş dedi.
Haqq dünyan dediyin bəlkə dağılmış?
Fələk lağ eylədi, qanun boş dedi.

Əlində zər varsa, qurulur təxtin,
Sanma ki biçərsən, əgər gül əkdin,
Dünyaya gələndə ey insan təkdin,
Elə sonunda da təksən, yaş dedi.

Dilində haqq olan əlində qandı,
Qəlbi yananlar alışdı, yandı.
Kimdəki ürək buz, sanmaki qandı,
İblisə qul oldu, dost- qardaş dedi.

Mədhi sənət seçib ad eyliyənlər,
Ağasız qalanda dad eyliyənlər.
Xarı əziz tutub yad eyliyənlər,
Meyxanə əhlinə lüt, əyyaş dedi.

İnsanlığ üstündə başdaşı olan,
Məzlumun yetimin göz yaşı olan.
Zahiri gözələ göz qaşısı olan,
Dilinə dolaşdı, elə çaş dedi.

Dövrəmdə sədd bitir, qanqal kolundan,
Nurumda sönmədə, haqqın yolundan.
Könlüm, bezib daha sağ- solundan,
Qaç fani dünyadan, səddi aş dedi.

QALIB

Nədən qəmli yazdın? soran dostlarım,
Hələ xoş əhvaldı, dəhşətim qalıb.
Hələ, fələklə görüşməmişəm,
Hələ onunla söhbətim qalıb.

Hələ çıxmamışam qəmin dağına,
Düşmədim nə Məcnun, kərəm çağına.
Məni bükməyiblər əcəl ağına,
Demə, yaşamağa minnətim qalıb.

Solum olmasada, sağım hələ sağ
Gündə ucalmaqda qəm, ələmlə dağ
Çoxları məəttəl, varam necə sağ?
Qarabəxt adında zinətim qalıb.

Sinəmdə oxlarım, hələki azmış,
Ömrü qış sandığım, baharmış- yazmış.
Tənimə qazılan məzar dayazmış,
Demə, bu dünyada möhlətim qalıb.

Sağımda, solum da kəsildi qənim,
Ruhum da tərək etdi, yiyəsiz tənim.
Çoxları ümidlə yaşarkən, mənim,
Bir ümid- gümana həsrətim qalıbm.

Ay Səfər! nə nalə, nə həsrətdəsən?
Dünyaya gələndən mələlətdəsən.
Bir ömür borclusan, xəcalətdəsən,
Demə, olan qalan sərvətim qalıb.

QİSMƏT

Düşüncələr boğur sənin içini,
Nə varlığı, nə də duyduğun heçini.
Çəkəmmirsən qəm kədərini köçünü,
Varsan -yoxsan, nə deyən var, nə danan.

Qəlb evini bürümüsən zülmətə,
Nə haqqa tuş, nədə ki həqiqətə.
Sevən ruhun düşübdü səfalətə,
Nə halımı duyan oldu, nə qanan.

Düz baxırdın bu dünyanın üzünə,
Bir mərd gəzdin, düşdün namərd izünə.
İnamın yox haqq -ədalət sözünə,
İçində köz..nə kül olur, nə yanan.

Bilməz idin nələr ömür yolunda,
Sevinc gəzdin, ələm gördün qolunda.
Dar günündə, boşmuş sağın – solunda,
Tanımadın kim adamdı, kim insan.

Həyat sənə dərsin keçdi, nə keçdi,
Keçənləri unut daha... bir heçdi.
Biləmməzsən qismət sənə nə seçdi,
Yerdə dostlar, göydə Allah hayandı.

AMMA

İnsan şah sayılıb yaranışından,
Nəfsinə qul olub, nədənsə amma.
Torpaqdan yaranan torpağa enən,
Zirvəyə meyl olub, nədənsə amma.

Göylərə əl açır ürəkdən öncə,
Kam istər tutduğu diləkdən öncə.
Əldə toppuz tutar çəlikdən öncə,
Sonda hal olub, nədənsə amma.

Qənim kəsilmədə insan özünə,
Düşür namərdliyin fitnə izinə.
Əyriyə haq deyib, namərd düzünə,
Payıda yal olub nədənsə amma.

Dərs almır, dünyaya gəlib gedəndən,
Başam! deyən bir vaxt başsız bədəndən.
Təpiyin dağlara zərblə döyəndən,
Qalanı kül olub nədənsə amma.

Arıfdə tən acdı , nadan nəfsi ac,
Arıflər nadana edilir möhtac.
Deyirlər hər dərdə varsada əlac,
Ürəkdə xal olub nədənsə amma.

Zirvəmə yığılan bu çən bu duman,
İnamım qalmayıb dağıdar zaman.
Səfəri bu dövran qovsada yaman,
Həyatdan dal olub nədənsə amma.

DÖN GÖRÜM

Qəm, kədər in zirvəsində dayandıq,
Zaman ötdü, rüyalardan oyandıq.
Dağlar süzən su kimi ydik, bulandıq,
İndi sən kim, indi mən kim, din görüm.

Arzuların qanadında uçurduq,
Nağıllara, rüyalara uyurduq.
Tale bizə nə qurmuşdu, uçurduq,
İndi sən kim, indi mən kim, qan görüm.

Kora döndüm, sən sənə nəfsin quluna,
Mələk idin, düşdün şeytan yoluna.
Nə qazandın, söylə dünya malına?
İndi sən kim, indi mən kim, yan görüm.

Yollarımız bir olmuşdu, ayırdın,
Xoşbəxtliyi axı niyə danırdın?
Peşman oldun? İndi məni tanıdın?
İndi sən kim, indi mən kim, dön görüm.

ÇATIŞMIR

Gərəkli dir dostluq, güvən, məhəbbət,
Bir az şöhrət, bir az da şan çatışmır.
Dəyərlidir namus, ismət, ləyaqət,
Var dövlətə ola imkan, çatışmır.

Ha dedilər ömür gərək saf ola,
Kişi sözü əlif tək i laf ola.

Əzmin əgər lap savalan, qaf ola,
Dünya namərd, ona Sultan çatışmır.

Çox dolandım bu dünyanın bazarın,
Məlhəmi yox hər mərəzin, azarın.
Nədən küskün? Sordum halın bezarın,
Demə onda ümid, güman çatışmır.

Qınamayın siz nadanı, nadandı,
Sizdə bir qan. ondasa başqa qandı.
Ha deyəsən nadandı o, de qandı?
Can var candı, içdə insan çatışmır.

Çərxi fələk çəkə səni meydana,
Bel bağlama nə mələk, nə şeytana.
Olmayıb ki aman verə insana,
Könüllərdə inam, iman çatışmır.

Arif olan qanar sözü mənə sözdü,
İçimdəki atəş deyil ki, közdü.
Aylar illər gəldi getdi, can dözdü,
Tənim məzar, canı alan çatışmır.

DANIŞAQ

Sən bir kənardasan, mən bir kənarda,
Bilmirik nə deyək, nədən danışaq.
Sevincin yolunu tapa bilmədik,
Yenə də kədərdən, qəmdən danışaq?

Başımız üstündə yığılıb duman,
Bizi qov ha qova salıbdır zaman.

Ömrü boş yerə itirdik yaman,
İndi telə düşən dəndən danışmaq?

Ürək sevdim dedi, dilsə lal oldu,
Bəhər yetişmədi, elə kal oldu.
Bizi yoldan edən elə yol oldu,
Fələyin səddindən, bənddən danışmaq?

Daha alışmağa od yox ocaqda,
Həsərdən betərik ,nə ad qoyaq da.
Çoxu bizi sanar kefdə, damaqda,
Zəhərə çevrilən qənddən danışmaq?

Bilmirəm nə deyim, deməyə söz yox,
Fələyə nə deyim, ondada az yox.
Məni namərd edib, səndə də naz yox,
Yenədə ilqardan, əhddən danışmaq?

Bəlkə küsüşək, dalaşmaq bir az?
Tikanlı sözlərlə atışmaq bir az?
Deməyə söz olsun.. barışmaq bir az,
Yenədə sevgidən, eşqdən danışmaq.

BU QƏLƏM DEDİ

Nə qədər gözəllik var imiş demə,
Gül açdı, meh əsdi, gözələm dedi.
Gülün dodağında bir damcı şəhdə,
Nur saçdı, şeirəm -qəzələm dedi.

Haqqımı dərk etdim səni görəndə,
Hikmətii duymuşam təbəssümündə.

Sənin baxışın, sənin səsin də,
Dərk eylə! nə inci, nə lələm dedi.

Çıxdım dağ döşünə, lələli düzə,
Quşlar cəhcəh vura, ceyranlar süzə.
Gözəl təbiətlə qalıb üz -üzə,
Ürək vəcdə gəldi, kaş öləm dedi.

Əlini əlimdə tutduğum zaman,
Ruhu yer apardı, yoxsa asıman?
Adın çəkmədiyim o gözəl canan,
Sevdan bir xəyaldır! mən biləm dedi.

Bu cahan, bir hikmət salır maraqa,
Şair gözəlliklə düşür sınağa.
Duyqusun, hissini, bəyaz varağa,
Səfər izin verdi, bu qələm dedi.

SÜZƏRSƏN MƏNİ

Bir ümid bəslərdim, qəlbimdə təlaş,
Könlümə yar olub bəzərsən məni.
Bilməzdim bəxtimi sanıb qara daş,
Həsərt divarına düzərsən məni.

Bir güman olarsan? sanmışdım bir an,
Nazını, ədanı bitirər zaman,
Həsərtin odunda yandıran insan!
...Vüsal növbəsinə yazarsan məni

Dumanı görmədin, meyl edib dağa,
Bilmədin, ləkələr tez düşər ağa.

Bir gün buz bağlayar qəlbin, qızmağa,
Bir ovuc qor üçün gəzərsən məni

Bir ömür verilir hər bir danəyə,
Kim qəlbə meyl edir, kim zərxañəyə.
Nəfsinə qul olsan bircə aniyə,
Dünyamdan yox olub, üzərsən məni.

Bəlkə görüşərik zamandan ötüb,
Nə vaxt ki, atəşlər, alovlar sönüb,
Yanımdan ötəndə sakitcə dönüb,
Bir anlıq... məzarda süzərsən məni.

SULTAN KİMİYƏM

Dindirmə sən məni, dindirmə gülüm,
Sanki nalə çəkən kaman kimiyəm.
Nədən tərs dolanır çirəxi fələyin?
Sanma ki gözəlüm qanan kimiyəm.

Fələk tora saldı çəkdi meydana,
Ürcəh eylədi cahil, nadana.
Mən ki baş əyməzdim iblis, şeytana,
İndisə deyəsən, sınıan kimiyəm.

Bilməzdim... həsrətdə fələyin əli,
Qeys nədən Məcnun? Arifə bəlli.
Sevdanın sonundan olsamda hali,
Dönmədim, Kərəm tək yanan kimiyəm.

Başım dəyəñ də daş, atılan da daş,
Qəlbi daş oldular cəm... yavaş yavaş.

Sevən ürəyim də olacaqsə daş,
Deməyin insana güman kimiyəm.

Həsrəti daddımsa, necə şəkkəri,
Sanmayın sərsəri bunca Səfəri.
Həsrətim olubdur eşqin bəhəri,
Mən öz qəm mülkümdə sultan kimiyəm.

SƏNSİZLİK

Necə qaranlıqmış sənsiz gecələr,
Bilməzdim, sükutun bu qədər ağır.
Sanki qara geyib sənsiz gecələr,
Ötən hər anından... qəm kədər yağır.

Fələk büküb məni həsrət ağına,
Üstümdə ağlayan, yaş tökəndə yox.
Mən yar vüsəlinə ac olan andan,
Mənim zülmətimdən gecələr də tox.

Sevindim, görcək günəşin nurun,
Sübhün şəfəqində gəzərəm səni.

Yenə qalayaram zülmət ocağın,
Həsrətdən ölməsəm, görməsəm səni.

Yenə doğular zülmət gecələr,
Həsrətlə gözləyər doğan günəşin.
Bilirəm, nə qədər alışsamda mən,
Bir gün.. söndürəcəğ sənin atəşin.

UNUTMARAM MƏN

Gözləmə, gələcək zamanı gülüm,
Ocağım sönsədə, sovrula külüm.
Qaysaq bağlamış yaranı gülüm,
Sanma ki, sanma ki qopartmaram mən,
Sənimi unudum?... unutmaram mən.

Sinəmdə bir daş var, dindirəni sən,
Kül olmuş ocağın yandıranı sən,
Mənə, heçlyimi qandıranı sən.
Qəlbimdə tikan var, çıxartmaram mən,
Sənimi unudum?... unutmaram mən.

Əhdə dönük çıxıb,olasan yağlı,
İlqarından dönüb, çəkəsən dağı.
Nə qədər geymədim beş arşın ağı,
Susaram, nadanı oyatmaram mən.
Sənimi unudum?... unutmaram mən.

Odsuz atəşdir eşqin sinəmdə,
Sevda yaşayaram versən ələmdə.
Damla vüsəl varsa həsrət gölündə,
Saqım ol, badəni dağıtmaram mən.
Sənimi unudum?... unutmaram mən.

Bir qönçə çiçəksən, şəh dodağında,
Susuz alışırım mən bulağında.
Ruhum çırpınsada nur sorağında,
Zindanım olasan, qayıtmaram mən.
Sənimi unudum?... unutmaram mən.

Pirim- səcdəgahım ...dini neynirəm?
Sənsiz, xoş bəxtim dinə-- neynirəm?
Yoxsansa... mələklər enə -neynirəm?
Əlimi göylərə uzatmaram mən
Sənimi unudum?... unutmaram mən

Sən pəri, mən isə cahil- sərsəri,
Piyaləm süzölmüş -eşqin qəhəri.
Vəslə en! ya içdir mənə zəhəri,
Damcısın dağıdıb azaltmaram mən.
Sənimi unudum?... unutmaram mən.

OLMA

Ey könül elə sev elə sevil ki,
Bu sevda bu eşqdən nagüman olma.
Uyub bivəfanın şirin sözünə,
Sevirəm sözümdən peşiman olma.

Bir ömür yaşa ki, ömrə bərabər,
Bağın gülü aç daim tazə tər.
Ən zülmət gecəndə, nur saça ülkər,
Buludlar dolaşan asıman olma.

Comərdə sən qul ol, namərdə yağlı,
İlqarı düz olan çəkədirməz dağı.
Dünyadan gedəndə fələyin ağı,
Ömrə qismət ola, sərkərdən olma.

Əbədi dünyadı sən mehman, danma,
Yanmasan yaşarsan şəm kimi, sanma.
Yarın ocağında külə dön, amma,
Əğyarın yurduna gülüstan olma.

Çıxsa qarşına sevdalı pəri,
Sancıla qəlbinə eşqin qəməri.
Özünə pir elə sən o dilbəri,
Bu eşq baharına zimistan olma

Sanma bəxt yoxdusa gələr nə vaxtsa,
Dağlar tifaqın, şər quran taxtsa.
Ömrün nisyədirsə, ölümün nağdsə,
Gələcək, ay Səfər, nigaran olma.

YOLLAR

Həyata ilk qədəm qoyan çağından,
Bilmirik, hayana apara yollar.
Kimini arzular qovan ünvana,
Kimini dünyadan qopara yollar.

Həm enişi olur həmdə yoxuşu,
Az adam sonacan saxlar duruşu.
Kimi milyon tapar kimi quruşu,
Kimini salacaq avara yollar.

Sağı- soluna dönmə, əbəsdİ,
Hər tində fələyin qurduğu qəsddİ.
Çoxları keçməyə onu tələsdİ,
Döndü gürzəyə şahmara yollar.

Kimisi gül dərər kim isə tikan,
Kimə var, kiməsə verəcək güman.
Eşqin sevdasını gəzirsə insan,
İnsanı özündə itirə yollar.

Hər bir ömür yolu Tanrı qisməti,
Bizlər nəkarəyik verək qiyməti.
Səbr eylə, ay Səfər, gəzmə möhnəti,
Tapar çarəsini nəçara yollar.

AXŞAMIN XEYİR

Darıxdım-sənə yazdım,
Yazdım...düşündüm ...pozdum...
Sonra... yenə də yazdım...
Dörd divar tənha otaq,
Qəbdə qəm qalaq- qalaq.
Nə məni dindirən var,
Nə məndən alan soraq.
Bir qələmdir bir varaq,
Pıçıldayır dil dodaq.
Gecədir! zülmət qonaq,
Düşüncələr içində.
Sıxılır qəlb içində,
Tənhalıq, bu biçimdə.
Gəzdim ötən illəri,
Yada saldım günləri.
Ötən xatirələri,
Əhdə dönük çıxanı,
Dostluğunu dananı,
Namərd olan insanı,
Yada saldım çoxunu,
İndi olan yoxunu.
Ələndilər- itdilər,
Yara vurub getdilər
İtirmişəm birbəbir,
Qazancım zülüm, cəbir
Tənhalıq sıxdı məni

Od- atəş yaxdı məni,
Ömrün zülmət çağında.
Qəm kədərini dağında,
Ələmin otağında,
Yada saldım nurunu,
O Tanrıma uyğunu.
Xatırladım qəlbimin,
Daşın necə suladın,
Günümü ağ boyadın,
Nə dindin, nə danışdın.
Qəlbədə həyat oyatdın,
Ömrə ümid yaratdın
Mələkmiydin, ya fələk?
Nağılmıydın, ya gerçək?
Yaşamaq istədim mən,
Yaşamaq səni görəcəm,
İndi tənha otaqda,
Nurun gəzir ocaqda.
Cismin yox, ruhun məndə
Salıb məni kəməndə,
Sürür arxanca sənin.
Əvəzidir kölgənin,
Dillənir, bu dil – dodaq.
Dolur qarşımda varaq
Qəlbim nurlansın deyə
-Bu arzu bu diləyə
Ehtiyacım var gözəl!
Sənin bircə kəlmənə
O kəlmənə darıxdım.
Azca, azca, karıxdım
Dözəmmədi ürəyim,
Dilə gəlmiş qələmim,

Yazdım sənə bir sətir...
Salam! Axşamın xeyir.

BU YANA

Ey gözəl, bəs edər həsrətin odu,
Dolan gəl ahəstə, hərdən bu yana.
Könül duysun nədi vüsalın dadı,
Bilsin ki gövhər var, zərdən bu yana.

Zülfündə yox ola qaranlıq, zülmət,
Vüsalı dərk edəm, nə sirr- nə hikmət.
Sən mənə hökm elə! mən sənə minnət,
İstəsən atəş yax, nardan bu yana.

Susası olsanda, döndərmə üzünü,
Dildən yox, qəlbimdən oxu sən sözü.
Atəşim azdırsa, yenə at közü,
Nə varsa sən çəkdir, dərddən bu yana.

Ürək daşa dönmüş, nə vaxtdan bil sən,
Eşqin atəşlə ov onu, dəl, sən.
Daşda gül açarmış, sən necə bilsən,
Olsa xəyanətdən, şərdən bu yana.

Bir sevda gülüsən mən qanqal, tikan,
Sən güllü gülstan, mən sə- sar- xəzan.
Ruhum sev deyir, ağılımsa dayan,
Mən necə dayanım, pirdən bu, yana.

SƏNİ GƏZİRƏM

Səhər, sübh şəfəqi yayanda nurun,
Bir ürək gəzirəm, o nura uyğun.
Yolumda dursada tufan ya çovğun,
Hələ sinə gərrib, hələ dözüürəm.
Səni gəzirəm

Dağlar zirvəsində -dumanda, çəndə,
Hər könül sədası, hər dinən ündə.
Həsərin qurduğu hər bir düyüdə,
Boylana boylana ,elə süzürəm...
Səni gəzirəm.

Hər nazlı dilbərin xoş baxışında,
Gözəl təbiətin gül naxışında.
Bu ömür adlanan sel axışında,
Haraya, bilmirəm, hara üzürəm.
Səni gəzirəm.

Qanqallar bitirən solum sağında,
Sinəmdə ucalan ələm dağında.
Ömrün xəzan olan bağça bağında,
Bilməm tənha gülü, ya qəlb üzürəm.
Səni gəzirəm.

Nadanın, cahilin hər tənəsində,
Eşqə biqafilin hər kəlməsində.
Həyatın toxunan hər ilməsində,
Sanma ki dolaşıb, sənən bezirəm.
Səni gəzirəm.

Bilməm hara gəzim? mən kimdən sorum?
Hardadır vüqarım? harda qürurum?
Dinim, imanımsan, əlçətmaz nurum,
Bu eşqə bir ehsan, mən bir nəzirəm.
Səni gəzirəm.

İçimdə var gedib qalan bu heçdə,
Artıq nə seçim var, nə deyən seç də.
Fələk nə süzmüş, ay Səfər içdə,
Meyxana əhliyəm sərxoş gəzirəm.
Səni gəzirəm

NƏ DİLƏRƏM Kİ...

Baharda açmayan gülü payızda,
İsməti, qeyrəti oğulda, qızda.
Allahın kəlamın dildə ağızda.
Ayrı bu həyatda nə dilərəm ki

İçində məniylə yaşayan kəsi,
Qəlbinin sözünü danışan kəsi.
Eşqin atəşində alışan kəsi,
Ayrı bu həyatda nə dilərəm ki.

Bal dadan halal yavan çörəyi
Yarın tellərindən düşən ilməyi
Gedəndə beş arşın bəyaz bələyi
Ayrı bu həyatda nə dilərəm ki

Nadanın önünə çıxan arifi,
İnsanlığ vəsf edən könül tərifi,
Könüllər saf ola, ayrıla kifi.
Ayrı bu həyatda nə dilərəm ki,

Tanrı verən canda zərrini nurun.
Elmin, mərifətin bitməz hüdudun,
Mən də ömür sürdüm -bunun sübutun.
Ayrı bu həyatda nə dilərəm ki.

Sevginin dəyərin bilən aşiqi,
Eşqin nə olduğun bilən əqiqi,
Hansı yol qanundu, hansı həqiqi?
Ayrı bu həyatda nə dilərəm ki.

Bir gözəl hüsnündə təcəlla tapan,
Nuru azalmayan ötsədə zaman.
O canan vəslinə yetməyə güman,
Ayrı bu həyatda nə dilərəm ki.

ELƏ BİL

O mələk simalı o nazlı dilbər,
Şuxi yerişilə süzdü, elə bil.
İşvəsi, ədası, nazı, qəməsi...
Ürək, bir təhəri dözdü elə bil.

Sədəf- dürr boylanır, dodaqlarından,
Lalə, rəngin alıb yanaqlarından.
Doymazdım, sevdamin söz bulağından,
Dinmədi- qəlbimi üzdü elə bil.

İncə kəmə, boş dayanıb belinə,
Kaş telin olaydım qonan sinənə.
Qurbanı olduğum şəkər dilinə,
Düz keçdi- yolundan azdı elə bil.

İstədim dillənim, qıvrıldı tellər,
Deyən, utandırıb onuda dillər.
Bir dönüb baxmadı o nazlı ülkər,
Mənim çəkdiklərim azdı elə bil.

Demə eşqə düşüb bu naz- bivəfa,
Başqa bir könüldə axtarır səfa.
Tanrıma yalvardım nədən bu cəfa?
Bəxtimi qaraya yazdı elə bil.

Onun sevdası var, gözəl çağında,
Güllər çiçək açır solu sağında.
Bu gözəl gəzməzmi könül bağımında?
Bəxtim- bəd dəyən gözdü elə bil.

Çoxları düşündü, Səfərdir- çaşıb,
Könlü təbə gəlib, həddini aşıb.
Ömrü payız çağı, ilhamı coşub,
Bu qəmli könlündə yazdı elə bil.

NƏ OLSUN Kİ...

Sanma dostum, bunca məni binəsib.
Nə olsun ki, bəxt yolunu dərd kəsib.
Bəlkə, bəxtim bənd keçməyə tələsib,
Bəlkə hələ ölməmişəm, diriyəm?
Nə olsun ki, gəldi gedər biriyəm.

Dərdin nədir? Sorma! duyasan gərək,
O odda, atəşdə yanasan gərək.
Duysan! külli aləm yayasan gərək,
Qəm, kədərin ocağıyam piriyəm.
Nə olsun ki, gəldi gedər biriyəm.

Zənən gördüm min kişiyə bərabər,
Kişi gördüm, hər görəndə axır tər.
Xanı nökr, amma, xan- gördüm nökr,
Bilməm qalım, ya ki şəm tək əriyəm.
Nə olsun ki, gəldi gedər biriyəm.

Nadan gördüm, kəlamı var ürfana,
Dəllal gördüm, nəfsin salıb qurana.
Düşünürdüm, onlar düşməz sahmana,
Bu zamandan, bu həyatdan geriyəm.
Nə olsun ki, gəldi gedər biriyəm.

Zaman məni dara çəkdi, nə çəkdi,
Zahirimi sanmaki xoş- bəzəkdi.
Həyatki var, elə qəliz ələkdi,
O ələkdən keçməyənin biriyəm.
Nə olsun ki, gəldi gedər biriyəm.

Susamadım, bu dünyanın varına,
Bel bağladım comərdinə, yarına.
Ömrü verdim namərdlərin badına,
Günahkaramindi gərək kiriyəm.
Nə olsun ki, gəldi gedər biriyəm.

Tez dağıldı xam xülyalar başımdan,
Qəlblər duydu, nələr çəkdim, yaşımdan.
Sorar olsaz, bir gün məni daşımdan,
Bilərsiz ki, bir dünyam var, sirriyəm,
Nə olsun ki, gəldi gedər biriyəm.

BU GECƏ

Ürəyi bərk olan, daşlaşmış biri,
Nədən qəfil rəngin açdı bu gecə?
Sanki qəm kədərlə dolu bir gecə,
Alışdı, nurunu saçdı bu gecə.

...Biri sevən idi, biri sevilən,
Bu eşqə çox könül olmuş dilənən.
Mən gözlər gördüm ki qəlbə zillənən,
Sanki eşq şərabin içdi bu gecə.

Yanaşı addımlar, xoş bəxtə doqru,
Könlüm olmaq istər o bəxtə oğru.
Çoxları mürgülər, gözlərdə uyğu,
Onlarsa... xəyala köçdü bu gecə.

Qəlbi daş olansa, körpüdür duran,
Ulduzlar dilləndi, ey daş qalx, oyan!
Bir gülzara çevril, xoş bəxtə boylan.
Üstündən, sevnələr keçdi bu gecə.

Nədən dilləndi bu könlüm bilməm,
İçimdən sel axır, amma ki sönməm.
Sevnələr gördümsə, lal ollam, dinməm,
Dillənən könüldü, acdı bu gecə.

SINAMA SƏN MƏNİ

Bir gün çəkilsəydi kədərini dağı,
Mən büsat qurardım düzünün üstə.
Göylər ağlasaydı mən yanan kimi,
Bəlkə su səpərdi közümün üstə.

Daşlar yumşalsaydı, açsaydı çiçək,
Xoş anı, xoş günü tutsaydı ələk.
Könlümə əsdirsə xoş soraq külək,
Gül -çiçək bitərdi izimin üstə.

Sevsəydin, sevdiyim mən sevən kimi,
Qovsaydın könlüdən kədəri, qəmi.
Qəlbimə görsəydin səni həmdəmi,
Bir ömür tapardım gözümün üstə..

Məndə hal qalmadı, səndəsə mürvət,
Məcnundan dərs götür, Kərəmdən ibrət.
Bizə gərəkdirmi böylə səadət?
Sınama sən məni dözüümün üstə.

MƏNİM KİMİ

Ey bulud, yaşını tökmə torpağa,
Nədəndi ağlarsan, din, mənim kimi.
Zirvədə özünə yer tapammadın,
Onda gəl yanıma, en, mənim kimi.

Yaşı çox axıtma mərd, namərd olub,
Dünən gül suladım, xara bənd olub.
Tikanı qəlbimdə qubar dərd olub,
Dumandan uzaq dur, gen, mənim kimi

Sinəndə bilirəm çaxmada şimşək,
Məndədə az qalıb partlaya ürək.
Göylərdə olsanda, sənində fələk,
Çərxində fırladır, qan, mənim kimi

Çoxdaki bozarma, qaraltma qanı,
Qəlbinə bir yol aç, nurunu tanı.
Yoxdursa xoş bəxtin, soruşma, hanı?
Nura dön ya daki yan mənim kimi,

Gecələr düşməzsən kimsə yadına,
Gündüzlər çatsan da yanan dadına.
Səndə də bivəfa çıxdı andına?
Dayanma tök yaşı, sən.... mənim kimi.

DİLİM

Sənimi aldatdı ya ki özümü?
Yaxşıyam, söylərkən dodaqda dilim.
Mən səni görəndə yaxşıyam, amma,
Sənsiz pis deyir- bu çağda dilim.

Könlümdə dolanır min arzu, dilək,
Sanki sarı görüb o məsum ürkək.
Nəyim var sovurub, aparıb külək,
Viranəyə dinir, ocaqda dilim.

Ahu- zarı inlər sən olmayanda,
Sənin varlığını qəlb duymayanda.
Gecələr mürgülər... tez oyananda,
İlk kəlmə- adındır, oyaqda dilim.

İndi xəyallarla biz baş-başayıq,
Geriyə dönməyən atılan daşıq.
Nə olsun, bir yerdə, biz bahar- qışıq,
Sən bahar,məndəsə- sazaqda dilim.

Nə möcüz, nə sirrsən, çıxdın qarşıma,
Yaş tökdün, tac qoydun amma başıma.
Öləndə, gözəlmişinə daşıma,
Əl vurma, dillənər o vaxt da dilim.

BİR BELƏ

Bilmək istəyirsən insan qiymətin,
Bir bilənnən, bir beləsi...bir belə.
İrfanın, arifin qiyməti ancaq,
Bir bilənin hər kəlməsi.... dürr belə.

Nəzər salsan yaxın, uzaq tanışa,
Fikir vermə addımına, qarışa.
Harda gördün o fələklə yarışa,
Bir belənin bir beləsi.... bir belə.

Sanma gözəl hər gözəli, şuxsada,
Lap ədası, işvə nazı çoxsada.
İçindəki mərifəti yoxdusa,
Lap sultanın şah balası.... bir belə.

Könlü varsa, ədəbidə yerində,
İsmət, ara əli çatmır şərində.
Bəslə onu ürəyində, dərinə,
Hər belənin bir beləsi.... pir belə.

Həyat ki var, ha sən dəyiş, mizandı,
Kimi azdan, kimi çoxdan qazandı,
Səfər bekar, qələmisə yazandı.
Nədən yazdı, görənlər elə bir belə?

UYĞUN

Ey gözəl, de görüm mən hardan tapım?
Bir zülfü pərişan, telinə uyqun.
Tutum əllərindən o gözəl yarım,
Əlimdə əl olsun, əlinə uyğun.

Unudum onunla qəmi, kədəri,
Dağıdım qəlbimdə səddi, çəpəri.
Süzsün ömrümə balı, şəkəri,
Dili məlhəm ola, dilinə uyğun.

Talemi, xəyalımı saldı könlümə,
Bilməzdim çataram mən bu günümə.
Sanmaki sultanam, xanam ömrümə,
Hüzura gələrəm quluna uyğun.

Bilməm taledənmi, yoxsa zamandan,
Soraq yox nə yardan, nə də yamandan.
Bir gözəl eşqində könül yanandan.
Zildədi ,ahu-zar, halına uyğun.

Könül nalə çəkdi qalxdı göylərə,
Bir səda qopartdı dönüb küylərə.
Kimə ki.... sultandı dəli ellərə,
Dedilər; Səfərdir.... dəlinə uyğun.

VAR

Sanma məni sən səfil,
Sultanım, şahım da var.
Fələk! önümdən çəkil,
Atəşə, ahım da var.

Sanma məni biçərə,
Çox düşdüm zülmə, dara.
Bilirəm, getsəm hara,
Göydə Allahım da var.

Qismət mənim ağ, qara,
Bəxtidir, qəlbdəki yara.
Yoxsa bu gündə çara,
Bəlkə, sabahımda var.

Düşmə özgə zəndə sən,
Gedən bir gün bəndəsən.
Gəzmə varı təndə sən,
Hər nə var, ruhumda var.

Qırıldım, sındım-sanma,
Ölmədim qaldım-danma.
Ümidim yarım- amma,
Tanrım- pənahım da var.

Kəm gəlibdir zamanım,
Başa düşər qananım.
Axı, mən də insanım,
Bəlkə, günahım da var.

Çəkmə qəlbə sən çəpər,
Aşmağa vardır təpər.
Sanmaki dərviş Səfər,
Ammaki Ya Hum da var.

BİLƏSƏN

Könül xəstə, bihəl olub nə vaxtdır,
Bəlkə gözəl! davasını biləsən?!
Qəlbim inlər, neysiz kamansız, necə!
Bəlkə gözəl! havasını biləsən?!

Kərəm yandı eşq atəşin oduna,
Kimlər catdı, de, Məcnunun dadına?
Gedir ömrüm, bivəfanın badına,
Bəlkə gözəl! çarasını biləsən?!

Tapammadım bəxt- taleyin xoşunu,
Hucum çəkdi, qəm kədərin qoşunu.
Arxam gördüm, bidayağı, boşunu,
Bəlkə ömrün sonrasını biləsən?!

Qəlbə darsa, bu cahanı neynirəm,
Ömür heçsə, bu zamanı neynirəm.
Ümid yoxsa, mən gümanı neynirəm,
Bəlkə ömrün mənasını biləsən?!

Nura doğru ,addım addım mən getdim,
Zərə döndüm, zülmətdə də mən itdim.
Zülmət oldum, bu günümdə mən bitdim,
Bəlkə yolun qızasını biləsən?!

Cahan niyə yeddi rəngə boyandı?
Yeddi fələk başım üstə dayandı?
Atəş yoxsa, necə könlüm qalandı?
Bəlkə Səfər, açmasını biləsən?!

BİLMƏSİN

Ey gözəl, gəl biz tutaq əl ələ,
Çıxaq dağ döşünə, duman bilməsin.
Gülü bəndəmindən elə üzək ki,
Şehə toxunmayaq, tikan bilməsin

Güdək, sübh şafəqi necə nur yayır,
Quşlar cəh cəh vurur, bulaqlar axır.
Əllərim telinə necə gül taxır...
Dayana o anlar, zaman bilməsin.

Qəlblər nəğmə deyə, xoş olan yaman,
Əbədi bu ömür, biz edək güman.
Bizi anlar gülüm həq sevən, qanan,
Namərdə söyləmə, nadan bilməsin.

Ataq qəm qüssənin, ələmin daşın,
Yanaqlar bilməyə nədir qəm yaşın.
Sən mənə qəmxar ol, mənə sirdaşın,
Könüllər şər nədir? yalan bilməsin.

Eşqin badəsinə sən süz, mən içim,
Bu sevda yolunda de nədən keçim?
Sənəmi? Tanrıma yoxsa and içim,
Ömrümün günahın sayan bilməsin.

Əsdin tufan kimi, döndün meh kimi,
Nazlısan, incəsən güldə şəh kimi.
Ay Səfər, sən bir qul, sevdin eh, kimi? -
Dillənmə, könlünə Sultan bilməsin.

SADƏCƏ

İnsan qəlbi, gərək ola bir ümman,
Bir zirvəki, dayanmasın çən, duman,
Sevirsənsə! varlığınla sev insan.
Eşq, könlünə bir qanaddı sadəcə.

Bu cahanın sirri pünhan, bilən yox,
Gələn gördüm, gedən gördüm, gülən yox.
Qismət yoxsa, taleyi, hə dilən- yox,
Bu baxt ,tale - bir həyatdı sadəcə.

Aylar -illər gəlir, sanki el dəbi,
Zaman olur, son oyunun qalibi.
Sən qınama o fırlanan əqrəbi,
Gedən ömür, o saatdı sadəcə.

Həkim gördü ,təbib gördü, qəlb xəstə,
İlham aldı, şux gözəldən ahəstə.
Gecə yarı, zümzüməylə bəm səsdə,
Dinən könlüm, şur yaratdı sadəcə.

Çox sordular; niyə susdum, nə dinim,
Boğularlar, əgər axsa qəm selim.
Səfər sən sus, dillənməsin qoy dilim,
Düşünələr, əzəmətdi sadəcə.

BU BƏXT, BU TALE...

Dayandıq səninlə üzbə surətə,
Nə sən dinən oldun nə də mən dinən.
Sən yandı- alışdın? mən közə döndüm,
Nə sən sönən oldun, nə də mən sönən.

Dilimiz lal imiş nə vaxtdan bəri,
Qəlbə, könüllərə yol tapa bilmir
Yerinə danışdı xəbis küləklər,
Alışan qəlblərdə kül tapa bilmir.

Sən dilənçi oldun, mən sə sərsəri,
Eşqin yollarında azıb qalmışdıq.
Nə sən mənə döndün, nə də mən sənə,
Nağıl xəyallara, çaşıb dalmışdıq.

Nədən ömür ayrı? bəxtimizsə bir,
Səndə zülmətdisə, məndə qaranlıq.
Qəlbimiz kor oldu nuru gəzmədə,
Xoş bəxti görsəydik... biz bircə anlıq.

Tale qismətiymiş dedilər, nədən,
Bu bəxt, bu taleyə nə etmişik, de?
İki könül vardı, iki qəlb sevən,
Bəs etməz, nə qədər qəm yemişik, de?

Bəzən düşünürəm bəs edər, yetər!
Bu tale, bu baxtdan mən azam gərək,
İşdi, bu dəfə də heç alınmasa...
Əlimlə, məzarın mən qazam gərə.

SEVƏ BİLƏSƏN

Atəş oldu, qəlb alışdı, bilmədin,
Yaşım döndü ümman oldu, silmədin.
Qəlb din dedi: dil lal oldu, dinmədin,
Nə istərsən, nə istərsən dilə sən,
Bircə, məni məndə sevə biləsən.

Sən bilmədin, zülfün marı ötəri,
Heç fələkdə çəkdirməz o xəteri.
Ey gözəlim, olma əğyar betəri,
İnsafa gəl, bircə damla- gilə sən.
Bircə, məni məndə sevə biləsən.

Aynadan qaç! çox uzağa baxma, qorx!
Baxışlar var! sancacaqdır görsə ox,
Kim deyibki qəlb gözəldən könül tox?
Nə vaxtandı, həsrət yeli bil əsən,
Bircə, məni məndə sevə biləsən.

Tellərin var danə- danə, incidi,
Mən toxundum, nə tez məndən incidi?
Canı alsa, o tellər birincidi.
Çün tutmada, ay hüsnünü- yol kəsən.
Bircə, məni məndə sevə biləsən.

Qəlbim yara, gözəl yara vuruldum,
Könlümdə qış, mən bahara vuruldum.
Bulanıqdım, mən eşqinlə duruldum,
Coşum-daşım, tamaşa et, selə sən,
Bircə, məni məndə sevə biləsən.

Qələm sınıb ,varaq da dözmür daha,
Sənsiz söylə, necə çıxım sabaha?
Sənə bağlı, birdə uca Allaha.
Bu ürək ki, xoşsa, döndər külə sən,
Bircə, məni məndə sevə biləsən.

İstəmərəm, arzuların puç olsun,
Ömrü mənə bəyənməsən, heç olsun.
Sağlığımda, ya öləndə seç, olsun,
Lap qəbrimin sən üstünə gələsən,
Bircə, məni məndə sevə biləsən.

ÇIXIB GEDƏR

Könül, çox yubanma yarın vəslinə,
Sar səni qabaqlar, yar çıxıb gedər.
Neyin naləsini qaldırsan zilə,
İnləyən kamanla, tar çıxıb gedər.

Sanma qismət varsa gözləyər səni,
Mənim məndə idi, indi tap məni.
Nəzərsiz qoyasan bağı, çəməni,
Gülü yel aparar,bar çıxıb gedər

Qəlbi yandırsada nadanın sözü,
Dağları gizlətməz dumanın gözü.
Qəlbimdə məskənsə həqiqət özü,
Haqqa misalsansa, şər çıxıb gedər.

Nə bəxtdən razıyam nə də dilimdən,
Ocaq qalayaram dosta külümdən.
Sanmayın qorxum var əcəl, ölümdən,
Qorxuram ölərəm, şur çıxıb gedər.

Fikrim dumanlı, gərək çalxanam,
Haqqın yolunda yanam, dağlanam.
Əlində nə qılınc, nə də qalxanam,
İmanın olmasa, var çıxıb gedər.

Ey dost qəlbində qoru sən, məni,
Yolu azdırmasın zirvənin çəni.
İnsan ölməz, əgər ölsə tək təni,
Ölər o zaman ki, nur çıxıb gedər.

Könlə sirdaş gəzdim, hər görən kəsi,
Həsərlə dinlərəm könül nəğməsi.
Ay Səfər, məskənin gənclər məclisi,
Sanmaki telindən qar çıxıb gedər.

QOCALTDI

Baxma tellərimin dənində gülüm,
Mən qocalmamışam, zaman qocaltdı.
Mənə yağdı oldu aylarım, ilim,
Məndən ömür aldı, yaman qocaltdı

Saqi, eşq şərabin hələ süzməmiş,
Könlüm, sevdiyi gülü dərməmiş.
Xoş baxtım, taleyim hələ gülməmiş,
Baxta, taleyimə güman qocaltdı.

Yolum hayanaydı, mən düşdüm hara,
Qanadı açmamış düşmüşəm tora.
Mən yollar gəzərkən zirvədə nura,
Dağların başında duman qocaltdı.

Ayları, illəri almazdım vecə,
Bir ömür sürərdim, gənc sürər necə.
Könlüm dönsədə bəzən nadincə,
İçimdə bir mən var-qanan, qocaltdı.

Ünvanın aradım dostun, sirdaşın,
Dərdini dinlədim düşən hər daşın.
Bilmədim göylərin kim silər yaşın,
Nadanın gözünü silən qocaltdı.

Əlim göyə qalxdı haqqıma doğru,
Bəxti taleyimi kim çapan? oğru.
Qəlbimdə sızıltı, könlümdə ağrı,
Dedilər, əhdini danan qocaltdı.

Yazan qələm deyil, inləyən kaman,
Könlümdə bir hava çalınır yaman.
Sanmaram düşməndi mənə vaxt, zaman,
Məndən zamanında qaçan qocaltdı.

Bu gün mən varam dünəndə yoxam,
Özüm öz ömrümə sancılan oxam.
Sanmayın dərd əhli, ələmdən toxam,
Səfəri,pozulan mizan qocaltdı.

SUSUM DANIŞIM

Daş ürəyə sən səpmisən toxumu,
Sən çıxardın namərd sancan oxunu.
Bildir mənə, mənə varım yoxumu,
Ya çiçək aç, ya torpağa qarışım.
Sən sus danış, mən də susum, danışım.

Sən qönçəgül, tikanını gül sannam,
Kaş şəh olub, ləçəyinə mən qonam.
Qəlbim ümman, bu ümmanda üz, sonam,
Qoyma məni səhralarda alışıma,
Sən sus danış, mən də susum, danışım.

Aylar illər ömür aldı, zor aldı,
Tor quruldu, göz nuruna kor qaldı.
Xəzan gəldi, bağ bağçamda sar qaldı.
Axı necə bu taleylə barışıma?
Sən sus danış, mən də susum, danışım.

Sən qanad ol ürəyimdə arziyə.
İnsan yaşar, varsa dilək, arzu ya,
Yanar qəlbim, həsrət bir damla suya.
Sən yol göstər, fəlakətlərlə yarışım,
Sən sus danış, mən də susum, danışım.

Qoy könüllər dilə gələ, dil susa,
Ruhlar qala, tən getsədə harasa.
Ey gözəl! arzumuz bəl, yol qısa,
İstərsənsə mən sevgimdən danışım?
Sən sus danış, mən də susum, danışım.
Yetər! qəlbi külə döndərdi közüm.

Nə həsrətə, nə zamana var dözümlü,
Mən demədim, qəlbədən gəldi bu sözümlü.
Sən atəş ol, mən də çağlayım daşım,
Sən sus danış, mən də susum, danışım.

Ömür şikar, aylar illər- ovçusu,
Könül zülmət, mənəm nurun yolçusu.
Eşqsiz ömür, bu Səfərin qorxusu,
Şerə dönüm, qoy varaqda alışıma.
Sən sus danış, mən də susum, danışım.

BURDA

Demədim, məclisi söz qurulubdur,
Könül məclisinə marağı, burda.
İnsanlar seçilmir pisə, yaxşıya,
Könüllər ruhuna sınağı, burda.

Könüllər piri, sözün ocağı,
Qapısı açıqdır, Allah qonağı!
Qəlblərdə çağlayır könül bulağı,
Kindi, kidurətdi, uzağı burda.

Bir özgə aləmdir, bir özgə məkan,
Könül meyxoş olur, var olan zaman,
Qəlb sözün, ləl üzün, gəzən ey insan!
Hər qəlbə, bir qələm -varaqdı burda.

Süfrəsi açıqdır, Sultan layiqi,
Burda tapacaqsan gövhər, əqiqi.
Körpə çıxırtısı -sirli musiqi,
Hurilər, mələklər oyağı burda.

Qonşusu xəzərdir ,dayağı göylər,
Dəcəl ləpələr tək, könüllər titrər.
Bu yurda həsəddir ay ilə ölkər,
Könüllər sevdaya cala qdı burda.

Mən burda tapmışam nədir əlacım,
Sanma dilənçiyəm ,xoş sözə acım.
Taxtım qırılısada, düşsədə tacım,
Könlüm bir pöhrədi, buda qdı burda.

Bir ömür bulağı qaynayır, coşur,
Burda özgə nəgmə,burda özgə nur.
Namərddən həsəddi,comərddən qürur,
Xoş arzu, xoş dilək qona qdı burda.

Burda bir dünya var, dünyadan xəlvət,
İnsanlar gördüm ki,insanlıq- xislət.
Xoş əməl, xoş istək,sevgi,məhəbbət,
Könül fatehinə yaraqdı burda.

Səfər ömrün sandı ,hər an, saatda,
Bəlkədə ən xoşun, ona həyatda.
Ruhum asimanda, yeddinci qatda,
Sanmadım dörd divar, ota qdı burda.

XOŞUMA GƏLMİR

Bir gözəl eşqində yanandan bəri,
Bülbülün naləsi xoşuma gəlmir.
Dedilər: gəl unut o bivəfanı,
Eşqin bu çarəsi xoşuma gəlmir.

Hər rəngdə olanda təbiət gözəl,
Min bir ahəng verir şəriyyət, qəzəl-
Bəxtimin rəngini görəndən, gözəl,
Rənglərin qarəsi xoşuma gəlmir.

Hər dərdə, zülümə varam, dözərəm,
Qəmdən ümman axıt, vallah üzərəm
Qəlbində eşq olsa, ləşkər gəzərəm,
Həsərin zərrəsi, xoşuma gəlmir.

Mən bir uca dağdım, yeriyəm indi,
Ruhum da göylərdən hüzura endi.
Gəzdiyim loğmanda, təbibdə dindi,
Bu könlün yarası xoşuma gəlmir.

Səfərdə illərdir, həmdə qəm, kədər,
Br az ruhu sınıq, canında qəhər.
Xəzanı bağında, heç olub bəhər,
Ay gözəl, harası xoşuna gəlmir?

OLUR

(Nədir? qıfılbəndinə cavab)

Qəlbə dəyim: həm ürək var, həm könül,
Ürəkdə can, könlüdəsə ruh olur
Məhəbbətlə sevgi, ocağın nuru,
İçindəki közsə , bilki eşq olur.

Gəmi deyim: haqq qanunu- şəriət,
Üzməlisən, yolu dəniz- təriqət.
Tapacaqsan, bir inciki -həqiqət,
Çatacağın son ünvanın, haq olur.

Yaranışı “ol” kəlməylə etdi, O,
İlk kəlməni, vardan öncə dedi, O.
Doxsan doqquz ada sahib oldu, O,
Laməkandır, yurdu həm qərb, şərq olur.

Həm məntiqi, həm ilahi qanana,
Ürfan olan bu cüt elmə dayana.
Tanrı eşqin, duyan kamil insana,
Dövlət olur, ləzzət olur, şövq olur.

Göz yaşını tökəcəkdir qəm, kədər,
Yaxşı ya pis, hər əməl verər bəhər.
Küləklərə uyub yaman ləpələr,
Güman sussa, arzularda qərq olur.

BİR YANA

Ey gözəl hardasan, gözüm yoldadır,
Yolunu gözləyər, baxıb hər yana.
Qoyma ayla, ulduz küsüb gedələr,
Odum ərsə çıxsa, külüm bir yana.

Könlümə var oldun, gözümə nur tək,
Sənsiz candan küsür dayanır ürək.
Bəsdə bu qəm kədər, gəl deyək gülək,
Kədər bir yan olsun, ələm bir yana.

Çıxaq zirvələrə qovaq çən, duman,
Bizə həsəd etsin bu yer, asiman.
Mən sənə əlindən tutduğum zaman,
Biz bir yana olaq, ələm bir yana.

Bəsdə danışdıqın səbr, dözümdən,
Bəsdə incidyin şair sözündən.
Ürəyimdə nə var oxu gözümdən,
Qələm bir yan olsun, dilim bir yana.

Divanə gəzirəm, sanma arifi,
Əməldə tutma dostum təhrifi.
İstəməm cənnəti, salma tərifi,
Mələklər bir yana, gülüm bir yana.

Bu nə sevdədi düşmüşən Səfər,
Sən ki bir sərsəri, gəzirsən gövhər?
Aynaya boylanıb eylərkən nəzər...
Varaq bir yan oldu, qələm bir yana.

GƏLDİ

Yaman qəlb alışdı bir yar eşqinə,
Sevdamsa gecikdi, külümə gəldi.
Fələyə qarğış deməzdim inan,
Ürəyimdən keçdi, dilimə gəldi.

Zaman bivəfadır, bəxt ondan betər,
Astarı gəzərsən, üz əldən gedər.
Saqi, mən meyxəşəm, sən süz birtəhər,
Elə boş badələr, əlimə gəldi.

Sanma divanəyəm, ya məsti xumar,
Mehmanım qəm kədər, yox olub tumar.
Fələk, əməlinlə etmə iftixar,
Hələ ki, nə gəldi telimə gəldi.

Neçə könül açdı, naleyi bulbul,
Ətrini duyanlar! sor! nə deyir gül?
İçimdə qəmxana, yas tutub könül
Sən gördüyün büsat, çölümə gəldi.

İstədim bağ salım, sözün doğrusu,
Nadanın, nakəsin qəlbə qorxusu.
Taleyin, bəxtin demə oğrusu,
Yetişmiş bir yana, kalıma gəldi.

Biri bir söz dedi, yüz oldu yozan,
Fələyim yaş tökdü, zamanım yıxan,
Elə hey yazdıqca qısaldı yaman,
Deyəsən, qəm- kədər, qələmə gəldi.

Fələklə, ay Səfər, kim çıxıb cəngə,
Həm boşa salınıb, həm dəki bərkə.
Çoxları, son anda çatırlar dərkə,
Qul, ya xan-fərqi yox, ölümə gəldi.

DƏNİZ SAHİLİ

Dəniz sahilində iki sevən var,
Sakit dalğalar tək pıçıldaşırlar.
Tutub bir- birinin əlindən bərk- bərk,
Sanki, səadətə qucaqlaşırlar.

Bir gözəl baxışı, bir mərd nəzəri,
Başqa bir dünyadan... eşqdən danışıır.
Atəş söndürməyə yaxında dəniz,
Amma, bu könüllər sönmür, alışır.

Uzanıb sakitcə qum üzərində,
İki əl, bir ürək nişanı çəkir.
Həsərdən, hicrandan uzaqdı onlar,
Bilmirlər, bu zaman, yaman tələsir.

Axı nə bilələr, insan ömrü də,
Bir qum danəsi tək süzülüb gedər.
Xoş tale, xoş bəxtə can atan insan,
Qum tək, zamanında atılıb gedər.

İki qəlb, iz qoyur sahil qumunda,
Həyatda iz qoymaq daha çətindi.
Bəzən heçə dönən ömür günün də,
Dənizsiz qum təki, sükunətindi.

Atılan qumlara etdikcə nəzər,
Bilmədim, yaxşısı ya pis hansıdır.
Qorxuram, dünyadan atılan zaman,
Sorular, qoyduğum bir iz hansıdır?

Yenə nəzər saldım narın qumlara,
Üzündə, dalğalar iz qoyub gedib.
İnsan tək qırışıb sahil qumları,
Dalğalar çəkilib, düz çıxıb gedib.

Küləklər əsdikcə, coşur dalğalar,
Onun könlünəmi dəyib küləklər?
Bəlkə küləklərdən, dənizdə batmış,
Dalğalar qəlbində arzu, diləklər.

Nədən rahat durmur qəlbi dənizin?
Nakam bir sevdəmi onu çalxalar?
Sevənlər çəkdiyi eşq işarəsin,
Qibtəmi eylədi?.. sildi dalğalar.

EYNI

Ey gözəl, sənə mən eyni xislətlik,
Bu bəxt də, tale də qaradı, eyni.
Həyat sevicindən çox gen düşmüşük,
Qəlbəmə sızıldı, yaradı eyni.

Bəxtin xoşun görəni, nə sən nə məndim,
Sən ümməndə batdın, mən dibə endim.
Sən fəqan eylədin, mən zarla dindim,
Qəlbin simi qırıq, tarı da eyni.

Bağ saldıq, düşündük açar qönçəsi,
Yazılan yazılıb demə öncəsi.
Dünyanın sevinmə, var ləl, incisi,
Yamandı, səridə, zəridə eyni.

Sən eşqə kar oldun, mənə bəxtə kor,
Gedən arzular, qəlbə qalan qor.
Hamıya eyni qazılandı gor,
Gedəndə koruda, karıda eyni.

Çox vaxt dil lal olur, qəlb tənha dinir,
Ha bənd çək, qəm kədər yol tapıb gəlir.
Bu qəlb nələr çəkdi! dağlar nə bilir,
Sanma, zirvəmizin qarında eyni.

Ha çalış, ha vuruş nadansa- bir heç,
Pis- yaxşı ömürdü, can, çalış ki keç.
Yolları düşünmə, hansı gəldi seç,
Yolların, ağ- qara marıda eyni.

Sən payı piyada, o altda kəhər,
Uyma şəkərinə, çox vaxtı zəhər.
Fələyin çərxinə minmə ay Səfər!
Verdiyi xeyridə, şəriddə eyni.

ZİNDAN TAPACAQ

Deməki kafirəm, demə asiyəm,
Könlümün fələklə davası vardır.
Anlaya bilmirəm haq gəzən kəsin ,
Niyə ürəyində yarası vardır?

Cəhalət, vəhşətin yolları açıq,
Haqsa, yolların dar çıxışında.
Qəlblər nura zindan , tamaha açıq,
İnsanlığ gəzirik kor baxışında.

Niyə xainlərin namərdliyindən,
Mələk misallar da məhv olub gedir.
İblisin qazdığı dibsiz quyuda,
Yusif-tək oğullar boğulub gedir.

Eşqə, sevgiyə mizan gəzən var,
Qəlbi daş olanlar sevgi axtarır.
Sevgini bazarda ucuz gəzən var,
Sevgiyə,şəhvətdə fərqi axtarır.

İnsan təbiətin tacı dedilər,
Deyən düşünmədi, o tac nə tacdı.
Çoxu “mən”in atıb taxta qalxdılar,
Demə vəhşi kimi, vəhşətə acdı.

Haqqa uzanan əllər çox oldu,
Haqqı ədaləti əldə görənlər yox.
Əldə haq tutanlar sinə ox oldu,
Haram gəzən əldə dırnaq kəsən yox.

Nə vaxtı bitəcək axı nadanlıq?
Nə vaxt ürəklər nurun tapacaq?
Qorxuram bir az da beləcə getsə,
İnsanlığ, əbədi zindan tapacaq.

O GÖZLƏR

Gizlət baxışını, bəsdə, amandı,
Məni candan edən, candı o gözlər.
Nə rəhmin görürəm nə də amanın,
Odlara can atan, qandı o gözlər.

Ruhu candan edər, bivəfadı çox,
Qaşları kamandı , kipriklərsə ox.
Yıxacaq qəlbində tacü xətti- qorx.
Xaqandı, sultanı, xandı o gözlər.

Nəzərin dilədim, yandırdı yaxdı,
Hüsnə nəzər saldım, şimşək tək çaxdı.
Od olub könlümə axdı, nə axdı,
Qəlbimdə alışıb yandı o gözlər.

Bircə baxış ilə qəlbə qoydu köz,
Dözümün vardırsa, bu atəşə döz.
Sizə xəlvət deyim, gizlicə bir söz,
Sevmədi, aşiqin dandı o gözlər.

Sanki bir ley idi çıxmış ovuna,
Bil ki, çox könüllər salıb toruna.
Əfsundan, cadudan, can nə qoruna?
Bəxtimi döndərüb, döndü o gözlər.

Səfər, gecə düşdü, tənhalıq yenə,
Bir könül gəzərsən danışa, dinə.
Bir sual verərsən, baxıb şəklinə,
Baxırsan hayana... baxan o gözlər?

DÜNYA

Axı bu dünyanın nəyini sevim?
Tələdi ,qoynuna gələnə dünya.
Baxtımıza çıxan bu dünya oldu,
Kaşki çıxmamışdan, ələmə dünya.

Əzəldən tapmaca, əzəldən oyun,
Bağa tək çanaqda, çıxarmaz boyun.
Kim görüb nişanın ,düyünün, toyun.
Əzəldən məzardır, ölənə dünya.

Bir ömür verir ki, əzabdır yolu,
Bir gül bitirərsə, tikan sağ- solu.
Xurcunu qəm-kədər, batmanla dolu,
Dərd qoyur, zərrəcə gülənə dünya.

Mələklər səmada, bəs niyə enmir?
Ulduzlar göz vurur, amma ki dinmir
Sən soruş, nədəndi? kimsəyə vermir.
Dəyəri, qədrini bilənə dünya.

Nə qədər versədə o əzab, zülüm,
Ocaqım sönsədə, qalsada külüm.
Sanmasın istərəm pis günün,ölüm,
Səfər tək... eşqini dilənə dünya.

YADİGAR

Sanma ki bu zaman boş ötüb keçir,
Tellərdə dən qalır ildən yadigar.
Çağlayıb coşsada dağlarda sellər,
Sonda damcılardı, seldən yadigar.

Təpələr dolaşib, yellərdə itib,
Bəzən tikanlar bağrını didib.
Min bir gül çiçəyə o minnət edib,
Arıya nə qalır, baldan yadigar?

Bəslədim oxşadım mən zaman zaman,
Sandım ki, insandı! hər zaman insan.
Can verdim, düşündüm ruha verər can,
Qalansa tikandı, güldən yadigar.

Ömrümün tez düşdü dumanı, çəni,
Eşqin atəşiyə sınağa mənə.
Sanma yandıracaq bu atəş səni,
Tozdu, dumandı, küldən yadigar.

Kiminə zəhərsə, kiminə baldı,
Bir qəlbə məlhəmdi, birinə xaldı.
Deyələr, ellər yadına saldı,
Səfərin sözünü dildən yadigar.

NIŞAN ÜZÜYÜ

Bir gözəl dayandı üzbaşurətə,
Taleyim, gözünün sınağındadı.
Bəxtimin taleyi mənim bəlkədə,
Bir kəlmə deyəcək dodağındadı.

Qaşları kamandır kipriyi oxdur,
Qanlar axıtmağa meylidə çoxdur,
Zülmü ərsə çıxır, rəhmiki yoxdur.
Ovçudur, şıkarın sorağındadı,

Kəslər həsəd edir, kimdə şöhrət, var,
Dəxli yox ya cavan, ya ki ixtiyar.
Mənim edəcəyim qibtə, gözəl yar,
Telini oxşayan darağındadı.

Beli incədir, boyu sərv çinar,
Gözlərdə bir atəş, baxışda vüqar.
Mələklər önündə baş əyib durar,
Qanımın ahəngi yanağındadı.

Əzəldən yollarım çınqıllı, daşlı,
Nədən rast gəldim, mən başı daşlı.
Sormaki nədəndi gözlərim yaşlı,
Məni haldan edən, barmağındadı.

DAŞ

Qapımı döydülər, çıxdım qapıya
Sən demə qapıya dəyən daş imiş
Daşa diqqət ilə etdikdə nəzər
Bildim... bir zamanlar bu daş baş imiş

Görən nədən döyür qapımı mənim?
Mənə indiyəcən nişangah, oxdu.
Bəkə məzarımda yer istər mənim?
İçimdə o qədər daş ... yeri yoxdu.

Ətdən, sümükdən, qandan cismimiz.
Amma nədənsə, çoxları daşdı,
Qayalar deşsədə düşən damcılar,
Bu daşlar, yaşları axıdan başdı.

Mən yaman qorxuram, yaman qorxuram,
Bir zaman daş olum yolun içində.
Sonradan kiminsə döyüm qapısın,
Mən də bir daş olum onun içində.

GÖYLƏRİN ÜZÜNƏ...

Göylərin üzünə baxdım bir anlıq,
Sanki buludlar ayaq saxladı.
Dərddən hali olan uca göylərin,
Dəli nərəsindən dağlar laxladı.

Göylərin üzünə baxdım bir anlıq,
Taleyə, bəxtimə bulud ağladı.

Sanki dərdimdən havalı külək,
Duman, çəni qovub yolu bağladı.

Göylərin üzünə baxdım bir anlıq,
Qəlbə nur gəzirdim, düşən halı yox.
Bir vaxt alışıb yanan günəşin,
Deyəsən... qalxmağa heç əhvalı yox.

Göylərin üzünə baxdım bir anlıq,
Qəlbimə könlümə həmdəm gəzirəm.
Bir vaxt xoşbəxtliyə nişan çağların,
Özünü tapmıram, izin gəzirəm.

Göylərin üzünə baxdım bir anlıq
Deyəsən, deyəsən nurun izi var
Sevinmə, bu sənin nurun deyilki
Sən tək nurun gəzən neçə yüzü var

Göylərin üzünə baxdım bir anlıq,
Könlün o göylərdə söylə, nə gəzər?
Son yurdun məskənin torpaqdı axı.
Bəs niyə göylərə üz tutdun, Səfər?

MƏNİ AXTARIRSAN...

Məni axtarırsan, məni gəzirsən,
Sənə gələn yollar dağılıb indi.
Bir zaman bağında əkilən güllər,
Fələyin əliylə yığılıb indi.

Məni axtarırsan, məni gəzirsən,
Tapsan mənə söylə, sən "mən"i məndə.

Demə ki, demə ki, yenə sevirсэн,
Bir başqa şikar tap, düşə kəməndə.

Məni axtarırsan, məni gəzirsən,
Yoxu var içində bəsdə gəzdiyin.
Yolları nahaqdan niyə əzirsən-
Bəs deyil könlümü, qəlbi əzdiyin?

Məni axtarırsan, məni gəzirsən
Niyə itirdinki, gəzəsən indi?
Bir ocaq söndürdün sevən ürəkdə
Gərək tüstüsünə dözəsən indi

Məni axtarırsan, məni gəzirsən,
Tapmazsan! geriyə yollar bağlıdı.
Tapsaydım, keçmişə güllər düzərdim,
Dünənim, bu gündən yaman dağlıdı.

Məni axtarırsan, məni gəzirsən,
Ayları, illəri ötəri saydın.
Səfərin külüylə oynadın, gülüm,
Heç özün bilmədin, sən necə yandı.

BƏHANƏDİ

Bir dostum söylədi; sevdim, el demə,
Bir gözəl sevirсэн! El- bəhanədi.
İçində bir atəş, sönməyən od var,
O soyuq dillənən dil- bəhanədi.

Eşqdən alışan közün yoxdusa,
Göylərə baxmağa üzün yoxdusa.

Arzuya çatmağa gücün yoxdusa,
Enişli, yoxuşlu yol- bəhanədi.

Dilin lal olarsa? bitməzsə sözün,
İçini yandırsa atəşin, közün.
Yar sorsa: nəyə dikilib gözün?
Yarın yanağında xal- bəhanədi,

Sürməyə istərsə qəlb, təzə dövran,
Sonsuz məhəbbətlə dolu bir ünvan.
Qızıldan bir qəfəs qursada bağban,
Bülbül naləsinə gül- bəhanədi.

Cismi yaxındırsa, bəxtinsə uzaq,
Qəlbin atəşiyə yanmırsa ocaq.
Səfər! sevmirsə səni alyanaq,
Uyma şirin dilə, bil- bəhanədi

QOCALMIŞAM

Üzümdə qırıssa, saçımda dənsə,
İllər, sanmayın ki mən qocalmışam.
Tikanlar bitsədə könül bağımnda,
Güllər, sanmayın ki mən qocalmışam.

Məni haqlasada çərxi fələyin,
Qirbanı olsamda fitnə, kələyin.
O üzdə qalsada arzum, ələyin,
Hallar, sanmayın ki mən qocalmışam.

Gülü, bülbül kimi dindirəm elə,
Qəmi, kədəri öldürəm elə.

Təbə ilham verib, coşdurram elə,
Sellər, sanmayın ki mən qocalmışam.
Nə olsun, kəhərin tökülüb nalı?
Ömrümün tükənib şəkəri, balı.
Bəxtimə qaçaram, mən ayaq yalı,
Yollar, sanmayın ki mən qocalmışam.

Düşsəmdə min dərdə, min qeylü qala,
Əqrəblər, ilanlar könülümü çala.
Zəhəri döndərrəm şəkərə, bala,
Dillər, sanmayın ki mən qocalmışam.

Kaş varis olaydım, aşıq Cünuna,
Uyardım üç telli, sirlə əfsuna.
Dağlara qalxardım, qoç Koroğluna,
Çöllər, sanmayın ki mən qocalmışam.

Hələ sinəm varaq, təbimsə qələm,
Odum var yanmağa, sanmayın küləm.
Səfərim, o əsir ellərdə ölləm,
Ellər, sanmayın ki mən qocalmışam.

VAR

Başına papağı qoyan varsada,
Papağın üstünə çıxanlarda var.
Daşı daş üstünə qoyan bir kəsin,
Ocağın dağıdıb yıxanlarda var.

İnsan var qəlbə bir, başqasa dildə,
Arif bəmə çıxır, nadansa zildə.

Bir zaman, səni qınayan eldə,
Əlindən yapışıb sıxanlarda var.

Varını sayarlar, görməzlər qəmi,
Zirvənə qalxanlar bəyənməz çəni.
Bəxtin ağı ilə səhv salıb dəni,
Həsədin zor ilə boğanlarda var.

Dünya namərd imiş əzəl yaşında,
İnsanlığ görmədim mən yaddaşında,
Kimsə damcı gəzir almaz daşında.
Nəmişə sel olub axanlarda var.

Gəlişi varsada, varda gedişi,
Fələklə udmamış kimsə döyüşü.
Sanma ki qismətin səndə enişi,
Həsərlə əlinə baxanlarda var.

Mən üstün sayıram bəzən köpəyi,
Dar gündə dəyəcək sənə köməyi.
İnsan var aldığı halal qəpiyi,
Çox görüb başına qaxanlarda var.

Sanmayın qəm kədər təkcə dilində,
Səfər, söz zər olar, desən yerində.
Bəzən boş səmada, durub dərində,
Özün şimşək sayıb, çaxanlarda var.

SALAMAT

Bu dünyanın dostum, uyma fəlinə,
Gedən mərddi, yaman qalır salamat.
Sən bağlanma hər gözəlin təlinə,
Gülü solsa, tikan qalır salamat.

Dünya namərd, mərd ilə çox hikkəsi,
Nağdı azdır, bol gümanı, bəlkəsi.
Bəyənməsə, qoparsa vəlvələsi.
Dağ dağılır, duman qalır salamat.

Candanda çox, əzab çəkən “mən” indi.
Nə çəkmisən, işarəsi dənindi,
Qazandığın sanma ay, il sənindi,
Ömür gedir, zaman qalır salamat.

Nağıllara sən bağlama gümanı,
Mərdlər orda ancaq yıxır yamanı.
Qəlb dillənsə, tez qırılır kamanı,
Dillənməyən kaman qalır salamat.

Ağır olur yaşamağın ruh ilə,
Boran, tufan arasında meh ilə.
Bəhsə girsən sultan ilə şah ilə.
Uzaqbaşı, boş tən qalır salamat,

Eybi yoxdu, getsə əldən dövlət, şan.
Tək qalasan, canın ola yarıcan,
İnsan odur, ömür sürüb sonacan,
İçindəki insan qalır salamat.

Mən bilmədim ömür gerçək ya xülya,
Qəmin yedim, balın? dedilər rəya.
Çəkdiyini çəkəndə bu dünya,
Çünki bilir, yazan qalır salamat.

Aldanma çox hər dostu, hər sirdaşa,
Güllə var ki, atır qardaş qardaşa,
Bir girsədə qılinc, qalxan savaşa.
Qılinc qanda, qalxan qalır salamat.

Deyən kimdi “mənəm -mənəm”, hanı, - yox,
Bu meydanda qalib birdi, Səfər, qorx.
Nişan olsa, axan qandı, qırıq ox,
Fələk əldə kaman qalır salamat.

BU QIZ

Bu dünyaya o gələndən,
Mən də varam o deyəndən,
İlk günündən, qəm yeyəndən,
Sevincini gəzir bu qız.

Düzdə qalıb, dağdan uzaq,
Çün qəlbində çiskinli dağ.
Bəxti yatmış fələk oyaq,
Səhərini gəzir bu qız.

Azıb qalıb küləklərdə,
Nakam arzu diləklərdə.
İnsan tapmır ürəklərdə,
Gümanlarda gəzir bu qız.

Ümidi var, gün doğacaq,
Taleyinə yol açacaq.
Səadəti çağıracaq,
Xəyallarda gəzir bu qız.

Sənir bitər bu qış çağı,
Xəzan tərki eylər bağı.
Bir gün bəxtin gələr ağı,
Qəm, kədərə dözü bu qız.

Ümidi var, olan budur,
Haqqı tapmır, yaman budur.
Bax dərd çəkən insan budur,
Ürəyimdə əsir bu qız.

TAPA BİLMİR

Kiminsə gözündən suda içir o,
Dil yalan deyəndə dözmür, qaçır o.
Nə olsun ki, tükü tükədən seçir o,
Yol ki, ürəklərə göz tapa bilmir.

Xəncərdir, kiməsə günün bürində,
Kimsə məlhəm tapır, loğman dilində.
Amma dil, fələyin hökmü önündə,
Lal olur, bir kəlmə söz tapa bilmir.

Ömrün heç olar, bəxt olsa yaman,
Gərəkmi, yüz ildə yaşatsa zaman.
Neynirəm, lap zərdən ola xaniman,
Əgər qəlb, qızmağa köz tapa bilmir.

Damcılar, tez itir dağın selində,
Sel bilmir, damcılar günün birində.
Gül var, doğulandan xəzan elində,
Bir an çiçək aç, yaz tapa bilmir.

Bəzən elə coşur sinədə könlüm,
Sanki başqa zaman, başqadı dövrüm,
Elə bil, dinməsəm bitəcək ömrüm.
Qəlbim, bir kəs desin, döz, tapa bilmir.

İnsan var, var üçün hər bir yamanda,
Bir sifət- min üz var... böhtan, yalanda.
Amma, bu dünyadan köçən zamanda,
Tanrı qarşısında, üz tapa bilmir.

Çox olur danışan doğrudan, düzdən,
Özün pır göstərib, libasın bezdən.
Haqqa, ədalətə səsləyən kəsdən,
Sorsan, o yollara iz tapa bilmir.

Gecəli, gündüzlü olub bu ömür,
Kimsə nəşə sürür, kimsə qəm sürür.
Kaş ki deməyələr, el-oba gülür,
Səfər, ömür yolun, düz tapa bilmir.

DEYƏSƏN

İtiribdir öz yolun,
Tapammır sağın, solun.
Buraxıb əlin, qolun,
Külək, azıb deyəsən.

Zirvələr fəth edəni,
Mənəm mənəm deyəni,
Ay da çlxlb gedəni.
Günəş, qızıb deyəsən.

Bax yuxarı, bu- həyat,
Sənin çörəyin boyat.
Çayları düzən-xəttat,
Nəmdən düzüb deyəsən.

Fələyi sandım yaman,
Düşmanmış demə zaman,
Tutub əlində Kaman,
Oxun süzüb deyəsən.

Torpağı sandım tapdaq,
Bərk basdım ona ayaq.
Payım var-gəldi soraq,
Məzar qazıb deyəsən.

Dünya sadədir demə,
Aldansan çəkər demə.
Baxıram yanan şəmə,
Canın üzüb deyəsən.

Bir vaxt yazın qəbrinə,
Sərhəd yoxmuş səbrinə.
Fələyin hər cəbrinə,
Səfər, dözüb deyəsən.

YAXŞIDIR

Ey məni kənardan süzən, gözəl qız,
Məndən uzaq olsan bir az yaxşıdır,
Mənim ümmanımın yoxdi sahili.
Səninçün üzməyə dayaz yaxşıdır.

Sinəmdə qəlb yara, gözlər də yaşda,
Ömrün yolları çinqılda, daşda.
Zaman məni qovur məşədi yaşda,
Sərvərin yanında Gülnaz yaxşıdır.

Zirvəmdə görmədin dumanı, çəni?
Mən necə ucaldım zirvəyə səni.
Baxışın qovurur ahəstə məni,
Kərəmi yandıran o saz yaxşıdır.

Nəyə xərcləndi illərim, ayım,
Çətin bu dünyada ola qəm tayım.
Bir sərsəm ömrü olubdur payım,
Şaha, sultanlara o naz yaxşıdır.

Bəlkə də sevdinin ruhdu, bir də qəlb,
İnan, qəm, kədərdən yoğrulub bu təb.
Ürək sındırmağa Səfərdə yox dəb,
Sözlər, əməl ilə taraz yaxşıdır.

SABAHIMA ...

Qəlbində nələr var, de, gözəl, bilim,
Təki yalan demə, lap xətər eylə.
Xəbərsiz gəlmisən ömrümə gülüm,
Ömrümdən gedəndə sən xəbər eylə.

Nələr çəkdiyimi çəkdirən bilir,
Damcıya lağ etmə, qayalar dəlir.
Dağlar da qəlbimi qəmli dağ bilir,
O dağlara sürsən çən, xəbər eylə.

Bir gül qönçəsisən könül bağında,
Gəlmisən könlümün bəxt soracağında.
Dörd nala çaparkən qəlb oylağında,
Ya şahə qalx gülüm, ya betər eylə.

Bağım salınandan düşdü xəzana,
Belə məsləhətmiş demək yazana.
Dönmə gəldi gedər, yolun azana,
Bağban ol, bağımda sən bəhər eylə.

Qəlbinə nəzər sal, sonrada sözə,
Ya su səp, ya od qat qəlbdəki közə.
Bir anlıq mənimlə durub üz- üzə,
Ya məni sultan et, ya zəfər eylə.

Qəmin tarlasında mən biçindəyəm,
Zamana düşmüşəm, dən içindəyəm.
Nə vaxtdır... gecələr mən içindəyəm,
Boylan üfükümdə, sən səhər eylə.

Ömrü aparən çətin gətirə,
Sözlər geri dönmür qonsa sətirə.
Səfərin keçmiş i acı xatirə,
Çalış, sabahına sən səfər eylə.

GƏLDİ

Gənclikdir eşqə dövrən dedilər,
Nədənsə sorağı uzaqda gəldi.
Deyəsən sevgimdə probkadaymış,
Dayandı, dayandı bu çağda gəldi.

Dayanıb mənimlə üz bəsürətə,
Mat məəttəl qalmışdım bu cəsərətə.
Baxıb hüsnümdəki ol səfalətə,
Acı bir təbəssüm dodaqda gəldi.

Atəşə bürüdü könül xanəmi,
Taleyim göndərdi bircə danəmi.
O da qəmzəsiylə dəlib sinəmi,
Qanımla boyanmış yanaqda gəldi.

Bir nazənin gəzdim şəkər dilndə,
Eşqin ətri ola hər bir telində.
Hamının bəxti kəhər belində,
Mənimsə taleyim ulaqda gəldi.

Bir çevrə çəkdim oldu dairə,
Mən çıx a bilmədim ondan zahirə.
Gözəllər versədə təbi şairə,
Mənim, badə dolu araqda gəldi.

İstədim bağ salım dərim barını,
Könüldə dinlətsin kaman, tarını.
Qəlbimə bənd edim vəfadarımı,
Qismətim, kədərlə calağda gəldi.

Olsada ruhu daim dəm kimi,
Bəxti, səadəti daim kəm kimi.
Sanmayın Səfəri siz sərsəm kimi,
Bu şeir, təbi oyaqda gəldi.

İNANMA

Həyatda əsəcək yenə küləklər,
Ömürdən çəkilər duman, inanma.
Kam alar bəlkədə arzu, diləklər,
Qəlbimə hansıki nişan, inanma.

Yenədə yağacaq o narın yağış,
Səllər yenə coşar, deyər ki, yarış.
Fələkdə göz vurub deyəcəkdir, barış,
Sənə sev deyəcəkdir cahan, inanma.

Yenə bağçalarda bitər qızılgül,
Ona nəğmə qoşar sevdalı bulbul.
Sənin oçağında közdə olub kül,
Yeni bağça salar bağban inanma.

Yenədə doğacaq üfüqdə günəş,
Cismimi od qoyar o od, o atəş,
Ürəksə daşlaşmış bir buz, ha əlləş,
Desələr qızınar, haçan, inanma.

Gecə pərdəsini çəkəcək üzə,
Yenə tənhalıqla qalib üz- üzə.
Sanma saqi gələ, sənə mey süzə,
Getdi dəm çağların, oyan inanma.

Bir gün üz döndərsə bu yer, asiman,
Kimsəyə qalmasa bir ümid, güman.
Həyat yollarında dirənsən-dalan,
Olacaq axtarıb tapan, inanma.

Yenə dillənəcək kamanın teli
Saçları sıgallar əcəlin əli
Həyata gəlməyin ay Səfər, bəlli
Gedəndə qalacaq nişan, inanma

MƏNDƏDİ

Əhdə vəfalımı danan rəfiqim,
Əhdinə sədaqət... məndədi, məndə.
Demə, eşq Kərəmlə alışdı getdi,
Qalıb eşq- məhəbbət... məndədi, məndə.

Bilirəm nədanın, nakəsin cəbrin,
Yaxşının, pis gəlsə bilirlər qədrin.
Sevdaya tuş gələn taleyin, bəxtin,
Məkani var əlbət... məndədi, məndə.

Könül bağçasında açan bir çiçək,
Həm sevən, həm yanıb qovrulan ürək.
Nazını bir anlıq süzdürsə mələk,
Zirvələrə cürət... məndədi, məndə.

Yolumdan döndərməz coşan sel məni,
Sellər tək coşdurur süzən tel məni.
Sanma ki, sındırar ayla il məni,
Zamanla ədavət... məndədi, məndə.

Üstümə göndərmə dumanı, çəni,
Tərsə döndərəm ay fələk səni.
Bilsən, nəyə qadir ürək sevəni,
O hikmət, o qüdrət... məndədi, məndə.

Eşq, sevgi gördümsə, dönnəm heyrana,
Məhəbbət sevirir, ömrü insana.
Qələmlə, varağla girib meydana,
Eşqlə quran ülfət.. məndədi, məndə.

Kimin qəlbində eşq ,orda həqiqət,
Həm qüdrət, həm dövlət, həmdə cəsarət.
Gəzməyin sevgiyə özgə əlamət
Cəm olan əlamət... məndədi, məndə.

BAĞIŞLAMAZ

Gəl özün özünü aldatma gülüm,
Xəzanı sevdinsə bağ bağışılmaz.
Günəşin nuruna yaxdınsa ləkə,
Bəlkə qara sevər, ağ bağışlamaz.

Meylini saldınsa şərə, böhtana,
Mərdi qınadınsa uyub nadana.
Kimki bu dünyada sara aldana,
Qartalın oylağı dağ bağışlamaz.

Yolu seçəndə düzün seçəsən,
Haqqın ədalətin izin seçəsən.
Gərək taleyini elə seçəsən,
Səhv etsən, sabahkı çağ bağışlamaz.

Qəlbi dinləyəsən ağlın dərkiylə,
Çalış tamahını, nəfsi tərək elə.
Düşsən xar içində sən dildən dilə,
Solun incik düşər, sağ bağışlamaz.

Qəlbi eylədirsə şeytan yuvası,
Gözlə, gələcəkdir bir gün bəlası.
Elə günah var ki, bilki qadası,
Səfər bağışlasa, Haqq bağışlamaz.

GEDİR

Əsiri olmuşam mən bir gözəlin,
Nazı qəmə ilə can üzür gedir.
Elə yara vurur naz duruşuyla,
Bu xəstə könlümdən qan süzür gedir.

Könül badəsində ya zəhər, ya heç,
Ürək, sevmisənsə sən bu ömrü keç.
Gözəldən soruşdum: qəibi varmı heç?
Qaşını oynadlıb, xan! küsür gedir.

Gözəlim! mən səni görəndəm bəri,
Ömrə pay alıram qəm, kədər, səri.
Deyəndə, tərək eylə sən bu şəkəri,
Bir qəmin üstünə min düzüb gedir.

Elə zülmükardı sara yox hacət,
Eşqə düşən kəslər bilirlər əlbət.
Nə arzu dilədim, nə tutdum niyyət,
Məzarın gen də yox, dar qazır gedir.

Dərd tapdım, nə zaman hüsnünə baxdım,
Həsərin atəşin sinəmə yaxdım.
Səslərkən gözəli, taleyim- baxtım,
Baxtımın yerinə dərd yazlıb gedir.

Neynim, beləymiş ömrümə fərman,
Dərs deyir, həm bizi bitirir zaman.
Olmayın Səfərdən belə nagüman,
Doğramır, qəlbini o cızır gedir.

GEDİB

Sorsalar sizlərdən haralardayam?
Deyin; bu dünyadan baş alıb gedib,
Cismi haradasa... xar ocağında.
Ruhu daş kimi atılıb gedib.

Yaman alver edib onunla zaman,
Satılan ömrüdü aldığı güman.
Sanırdı cahana göhərdi insan,
Amma heç neçəyə satılıb gedib.

Olmadı həyatda şirin yuxusu,
Ölüm yox, yaşamaq oldu qorxusu.
Puç oldu, heç oldu qəlbə arzusu,
Həmən arzulara qatılıb gedib.

Əldə qələm tutdu döndü qılınca,
Qəlbi döğramada canı alınca.
Taleyin axtarır düşüb dalınca,
Öz- özün necədə aldadıb gedib.

Istədi zirvədən dumanı sürsün,
Göylərdən taleyi bəxtini sorsun.
Zirvəyə qalxdığı günəşi görsün,
Göydə bulud kimi tutulub gedib.

Ünvanın sormayın uzaqdır yaman.
Cismi rəyalarda ruhu laməkan.
Səfərdi, sanmayın daşdı bu insan,
Sevdalı odlara çatılıb gedib.

BETƏR

Bir nazlı gözəlin toruna düşdüm,
Qəmzəsi, xəncərin özündən betər.
Elə şux yeriyyir pərvaz iləki,
Ən nazlı nazlının, nazından betər.

Mələk tək bəzənir əda, zövq ilə,
Günəş tək nur saçır həm də ərək ilə.
Dinəndə dillənir elə şövq ilə,
Aşiq sinəsinin sazından betər.

Telləri burulur şahmar ilan tək,
Küləklər öpəndə döyünmür ürək.
Arabir çəpəki o ürəkək- ürəkək,
Od qoyur! yüz odun közündən betər.

Boyu sərvidir, belidə incə.
Bənzəyir amma ki şuluq, nadincə.
Çətın ki könlümü o qoya dincə,
Tək işvə ədası, yüzündən betər.

Olsaydı insafı, bitərdi ağım,
Gülşənə dönərdi həm solum sağım,
Elə gül açardı qəlb bağça bağım.
Cənnətin baharı, yazından betər.

Gözəllər zülm edər canı alınca,
Alışıb odunda külün qalınca.
A Səfər, nə düşdün gözəl dalınca,
Mən bir üz tapmadım üzündən betər,

İNCİDİ MƏNDƏN

Sinəmə saz tutdum ,istədim dinəm,
Könlümün simləri incidi məndən.
Kəndə qonaq getdim balı, qaymağı,
Yar ləbi -bal təmi incidi məndən.

Dağlara dırmandım ovçu gözüylə,
Marallar gəzirdi vallah sürüylə.
İstədim nişana düşüm biriylə,
Gözəllərin cəmi incidi məndən.

Bir azda yol getdik... sıldırım qaya,
Bilməm yerə yaxın yoxsa ki aya.
Bulaq tək istədim mən dönüm çaya,
Həsəratimin nəmi incidi məndən.

Qalxdım çən- dumanlı, qarlı zirvəyə,
Tənhaydım, düşməzdi kimsə çevrəyə.
Elə hazır idim burda ölməyə,
Qəlbə ümüd şəmi incidi məndən.

Burda anladım ki, tənhalıq -qəbir,
Burda son ümid də yox olur gedir.
Nələri itirdim, saydım birbəbir,
Dünyanın sərsəmi incidi məndən.

O BİLƏN GÜNÜ

Könlümün ən gözəl gülü açıbdır,
Gözəlim! ömrümə sən gələn günü.
Zirvəmə gün doğub duman qaçıbdır,
Qaşınla, gözünlə sən gülən günü.

Bilmirəm tələsən yoxsa ki baxtım,
Sanki ulduz olub göylərə qalxdım.
Eşqindən alışıb şimşək tək çaxdım,
Sevirəm! söyləyib dillənən günü.

Gecəmin ulduzu, ayısan gülüm,
Gündüzü günəşin tayısan gülüm.
Tanrının ömrümə payısan gülüm,
Gözlərim gözünə zllənən günü.

Hurimi, pərimi, mələkmi deyim,
Cənnətin bağından çiçəkmi deyim.
Ruhummu, canımmı, ürəkmi deyim,
Gözümün yaşını sən silən günü.

Aşiq olduğunu Aşiqmi danar,
Od tutub alışan odunda yanar.
Qələmim, varəgim səni qısqanar,
Yar olub ömrümə var olan günü.

Saqi ol! badəmi doldur eşq ilə,
Ümman ol! ümmana məni qərq elə.
Ruhumu canımdan apar zövq ilə,
Sevdadan doğulub mən ölən günü.

“Mən”imi apardı bu sevda məndən,
Nişana saxlayıb tellərə dəndən.
Aylarım, illərim utandı məndən,
Nələr yazdığımı o bilən günü.

HAL KİMİ

Bəlkə ömrümə qonaq gələsən,
Baharda açılan qönçə gül kimi.
Halımı sorasan, xəbər alas an,
Dodaqdan bal süzən şəkər dil kimi.

Biləsən olmuşam yar sorağında,
Həsətim qalıbdır al dodağında.
Nə olar? olaydım mən qonağın da,
Sən sultan, mən ona sadıq qul kimi.

Könlümü alasan xəzan əlindən,
Canı qurtarasan qəmin selindən.
Sevirəm kəlməsi çıxsa dilindən,
Dil yana, yanağın ola al kimi.

Düşmən olmuşam o əsən mehə,
Niyə toxunmada sevdiyim mahə?
Dönəydim sübh tezdən oyanan şəhə
Hüsnünə qonaydım qoşa xal kimi

Tellərin boynumda dönə kəməndə
Ruhum çandan çıxsa sənle çəməndə
Bir anlıq xoşbəxtəm! kaş deyəm məndə
Unudum taleyi, qeyli qal kimi.

Mən bir payız fəslə, sənə bahar – yaz,
Könülsə cavandır, neynim deyir yaz.
Ey gözəl, bəs edər mənə qəmzə- naz,
Səfərin qalmayıb, halı hal kimi.

SALAMATI

Eşqdən od alıb közərmə qəlbim,
Bir kərəm alışıb yan... salamati.
Eşqin alovunda elə atəş ol,
Ya yandır, ya da ki sən... salamati.

Qəlbində şeytana tacü taxdısa,
İçini tamah, həsəd yaxdısa,
Yar deyib, ölməyə gücün yoxdusa.
Aşiq olduğunu dan... salamati.

Sevdinsə, bağlı ol sevdiyini kəslə.
Dillənəndə dillən qəlbədəki səslə,
Sanma eşqin yolu açıqdı vəslə.
Eşq yolu tikanlı, qan... salamati.

Kim doyub ülvə bir eşgin dadından,
Ruzigar salmasa düşməz atından.
Verdiyini əzəbdən, həsrət odundan,
Canını alarsa, sən... salamati.

Əgər, bitmədəsə ömrə zamanın,
Zirvəni aşdısa çənin, dumanın.
İtibəsə ümidin, vəslə gümanın,
Röya ,xəyallara dön... salamati.

Qəlbini sən açma hər filan kəsə,
Qulaq as içindən sən gələn səsə.
Zəri ver zər qədrin sən bilən kəsə,
Arıfla, irfanla din... salamati.

Çoxları sandı ki, Səfər haldadı,
Taleyi gül açıb sağda soldadı.
Ömrü başdan başa qeyli-qaldadı,
Sevinər, taparsa an, salamati.

DEYƏSƏN

Bir gün ay gözəlmiş çıxıb qarşıma,
Salamın almağa gəldim deyəsən.
Dönəsən bir anlıq əziz mehmana,
Sonradan ömründə qaldım deyəsən.

Süzəsən nazını qəmzəni bir- bir,
Tale bəxtim ola sənənlə əlbir.
Görəydim, necə bal dodaqlar dinir,
Hüsnünə mat qalıb, laldım deyəsən.

Üzəsən könlümün eşq ümmanında,
Cismə sirdaşı olub, ruhun yanında.
Olam ay gözəlüm eşq gümanında,
Səni odlara saldım deyəsən.

Bir eşq sultanı ol, könül məhvəri,
Kaşki sevmək ola yarın şəkəri.
Arabir naz ilə baxıb çəpəki,
Qəlbinə nur saçan ləldim deyəsən.

Elə naz edəsən dar gələ sözə,
Baxışın od olub cismimdə gəzə.
Bir busə bəxş edib amma əvəzə,
Ruhunu canından aldım deyəsən.

Bəxtim nəzər sala taleyə zənlə,
Ömür barışmaya saçdakı dənlə.
Bir daha sevmərəm deyən bu könlə,
Səni zirvələrdən saldım deyəsən.

Qurbanı olmuşam şirin dillərin,
Vəfalı, vəfasız çox könuəllərin.
Unudub ömrünün ayın ,illərin,
Səfər, xəyallara daldın deyəsən.

SƏNİNKİDİR

Telə sığal verib, nə yan durmusan?
Bir ürək sinəmdə var, səninkidir,
O məlul baxışı yığışdır gülüm.
Hüsnünə zillənən nur, səninkidir,

Çinar qamətinlə, o şümşad boyun.
Çəkilməmiş kamanın, kiprikdən oxun.
Rəhmi qıl bir anlıq, qəlbə ol yaxın,
İstəsən simləri qır, səninkidir.

Yerişin can alır, kəmərin qısa,
Ya könlə toy çaldır, ya çatdır yasa.
Bu dünya o dünya, getsəm harasa,
Qəlbi yandıracaq qor, səninkidir.

Sənə bağlanıbdır arzu diləkdə,
Sən elə hurisən, heçdi mələkdə.
Səni ilk baxışdan sevən ürəkdə,
Sultan ol, taxtını qur, səninkidir.

Dodağın bal dadır sözlərin şəkər,
Kiməsə atəşsən, kiməsə gəhər.
Çox da naz eləmə bihuşdu Səfər,
Könül varağında şur, səninkidir.

MƏNİM KİMİ

Zülmət bir otaqda sönmədə nuru,
Ömrünü əridir şəm, mənim kimi.
Nədənsə üfüqdə günəş çıxanda,
Ulduzlar da sönür cəm, mənim kimi.

Günəşi arardım qəmin dağında,
Çən, dumanın gördüm solu sağında.
Nədənsə... yaz bitib, payız çağında,
Göylərində gözü nəm, mənim kimi.

Arzu diləyimdə köhnədi, boyat,
Bəlkədə onlarçün bitibdir həyat.
Ürəkdə bir ümid... deyir ki yaşat,
Hərlənir, fırlanır dəm, mənim kimi.

Arzu, diləklərin kamı yoxdusa,
Ayağa durmamış fələk yıxdısa.
Ürək sandığın, bir daş çıxdısa,
Ömrün acı dadar təm, mənim kimi.

Ürək daş olanda, bitməyəndə söz,
Könül sızlayanda, yumulanda göz.
Fələk sus deyəndə, qəlb deyində döz,
Kamanda sim dinir bəm, mənim kimi.

Könlüm bir zülmət otaq olsada,
Payızım gəlməmiş gülüm solsada.
Qələmsiz, varaqsız, sözsüz olsada,
Könülləri gəzir qəm, mənim kimi.

Çox olub yaşayan şöhrətsiz, şansız,
Sevdasız, arzusuz, diləyi kamsız.
Amma bu dünyada... ruhsuz, xəyalsız,
Könülsüz yaşayar kim, mənim kimi.

ADİLƏŞİBDİ

Bilmirəm nə dövran, bu nə zamandı,
Baharda, çiçək də adiləşibdi.
Bir zaman yaz vaxtı coşan ürəkdə,
Arzu da, dlək də adiləşibdi.

Bir vaxt keçərdilər sevənlər candan,
Ürək döyünərdi eşq dolu qandan.
Əhdə vəfasını gördüyüm andan,
Sandığım mələk də adiləşibdi.

Milyonçu gördünmü alnında təri?
Bir əlində böhtan, birində şəri,
Həmzələr qırətı çapandan bəri,
Fitnə də ,kələk də adiləşibdi.

Nahaqq çəpər qurub, haqq yolu bağı,
Ürəksiz çoxalıb, varsada dağı.
Bəxtim var deyənə, qaralı- ağı,
Kəfən də, bələk də adiləşibdi.

Bir vaxt kəlmə sözə can qoyan hamı?
Haqq deyən dillərin tökülür qanı.
Nə vaxt qəlbə saldıq iblis -şeytanı?
Mizdə, duz -çörəkdə adiləşibdi.

Fələk öz çərxini tərsə sürəndən,
Namərdlər dost kimi qəlbə girəndən.
Mələk libasında iblis görəndən,
O ceyran- ürkək də adiləşibdi.

Fələyin çərxində dolandıqca mən,
Haqqı aradıqca, qınandıqca mən.
Bir ömrü yüz ölüb, yarandıqca mən,
Qəlbimdə, o Tək də adiləşibdi.

TAPMIŞAM...

Gəzirəm, tək-tənha zülmət içində,
İçimdə yatmayan uşaq tapmışam.
Sönübdü dünyamın nuru, şəfəqi,
Xəyalda közərən ocaq tapmışam.

Arzu, diləklərin izin gəzirəm,
Haqqın, ədalətin üzün gəzirəm.
Əyri dünyasının düzün gəzirəm,
Gümanın içində dayaq tapmışam.

Sevinci itirib tapmışam səri,
Xəyala dönəndən o nazlı pəri.
Eşqin atəşi sönəndən bəri,
Qəlbim buz bağlayıb, sazaq tapmışam.

Azalır gözümün qarası, ağı,
Qəlbə yüksəldikcə qəm, kədər dağı.
Bir şair qəlbini tənha qaldığı,
Qapısız bacasız otaq tapmışam.

Dönüb keçmişəmə, xəyallarım,
Yenə nəzər saldım gümanlarıma.
Baxdım itirdiyim, qalanlarıma,
Kürəyə sancılan yaraq tapmışam.

Bu namərd dünyadan əlimi üzüb,
Bəxti, taleyimi bir daha süzüb...
Bu Səfər... nə üçün görəsən dözüb?
Bir qələm, bir də ki varaq tapmışam.

SEVƏ BİLMİR...

Mənə cavab verin, nazlı gözəllər,
Nədən ürək sevir, yar... sevə bilmir.
Eşqdən nəğmə oxur könül simləri.
Nə kaman, nə də ki tar... sevə bilmir.

Kirpiyi ox olur, qaşları kaman,
Nazı, qəmzəsi onlardan yaman.
Qəsdin can almaqımı, söylə, a canan?
Sanma ki qəlbi yox, var, sevə bilmir.

Eşqin atəşiyə yanandı ürək,
Bir anlıq vəslinə gümandı ürək.
Bütün aləm deyir sevak, sevilək,
Bu zalım balası kar, sevə bilmir.

Bu çəngi sən açdın qəlbimə meydan,
Yer bildi, göy bildi sanma ki pünhan.
Qəlbim olsada eşqinə zindan,
Özgə gözlərində nur, sevə bilmir.

Damarda axmırmı görəsən qanı?
Ahu naləm tutub axı hər yanı.
Bu gün, sabah bitər ömrün zamanı,
Bağban, illərini-bar, sevə bilmir

Eşq baxmır nə xana, nə də bəylərə,
Bulaqlar güc verir çəşən sellərə,
Bildim, nədən günəş qalxır göylərə,
Könlüm bu atəşə dar, sevə bilmir.

...İllər dolandı oldun ixtyar,
Bir vaxt ovçu idin, indisə şikar.
Ay Səfər, səni də axı sevən var,
Söylə niyə canın... gor sevə bilmir.

ÖMÜR PAYI

Geriyə qayıtmaz o ötən illər,
Mən də o illərə dönən deyiləm,
Mənə bayram payı gətirmə gülüm
Kimsədən, daha pay uman deyiləm

Paylarım çox oldu bezdirib düzü,
Təmi acı çıxır, şəkəri yoxdu.
Könlümdə bağ saldım, amma nə fayda,
Nə kölgə, nə dəki bəhəri yoxdu.

Ömür pay eylədi mənə bu dünya,
Demə, qəm yığmağa çuval gərəkmiş.
Xoşbəxt doğulmağım sən demə xülya,
Kiminsə kəfəni, mənə bələkmiş.

Qəlb sevdi gizlicə, məndən xəbərsiz,
Demə həsrət adlı eşqin payı var.
Mən itirdim “mən”i, məndən xəbərsiz,
Demə hər oxun, çəkən yayı var.

Gözümü dünyaya açandan bəri,
Qamaşdı, dünyanın nurunu görçək
Sandı həyat budur, nurun içində,
Duymadı, zülmətin içində gerçək.

Zamanı aylara, illərə böldüm.
Sandım gün keçməyə, ay biitə bilməz,
Necə nağıllara uymuşam demə!
Ömürdə an var ki...il çata bilməz

Beləcə, pay gəldi ömrümə illər,
Bircə an içində dəyşdi ömrüm.
Alışdım bir anın içində, amma,
İllər gərək oldu, mən külə döndüm.

Bir ömür payı oldu qismətim,
Bundan artıq axı nə verə dünya.
Qəm-kədəri oldu varım-dövlətim,
Kaş, öz verdiyini apara dünya.

İndi payım olub bir qələm, varaq,
Külü sovururam, od axtarıram.
Hardasa... qəlbimin dərinliyində,
Gizliçə, çox kiçik köz qoruyuram.

BƏSDİ

Gecələr zülfünü dola boynuma,
Gündüzlər aç burax azadə, bəsdü.
Eşqin dəryasından atma kənara,
Bircə damcı olsam dəryada bəsdü.

Qoy sənə bağlana hər anım, ilim,
Qaya ver, Fərhad tək eşqimlə dəlim.
Təki yollarımız bir olsun gülüm,
Sən atlı, mən olsam piyada bəsdü.

Hüsnünə vuruldum ,iman eylədim,
Bir gün can alarsan, güman eylədim.
Ruhumu, eşqinə qurban eylədim,
Cismimi, mən versəm cəllada bəsd.

Könlümü oxşa sən, dildə balınla,
Qəlbi atəşə yax, sinə xalınla.
Vallah, öldürərsən sən bu halınla,
Bircə xoş baxışın... ziyada, bəsd.

SONRA UNUT

Ey gözəlim, səni görəndən bəri,
Bürüyübdü ələm məni, od məni.
Baxan deyir bu divanə, sərsəri,
Başda yellər... ay gözəlim! tut məni.

Yad olmuşam doğmaların içində,
Ömürdümü, sürəsən bu biçimdə?
Bu atəşi niyə yaxdın içimdə?
Doğma bildim, sənsə sandın yad məni.

Canımı al, lap şişə çək, istəsən,
Sultanım ol, qul olaram, istə sən.
İçimdə nə, əgər bilmək istəsən
Doğra məni, qovurma məni, dad məni.

Əhdə sadıq, mən olmuşam düz ilqar,
Sevən varsa, sevməli biixtiyar.
İçdə ruhum, sanma təkə bir şikar,
Çoxu sandı, təkə sümük, ət məni.

Ha gözlədim, bəlkə bəxtim oyana,
Duman keçdim, amma düşdüm borana.
Soruşmayın kim salıb bu zindana,
Qul edibdi, naz qəmzəli büt məni.

Sevgi gəldi ,ömrə pay kimi sandıq,
Qızınmadıq, amma alışdıq yandıq.
Nədən görən, bu həyatda bir anlıq,
Görən yoxdu, xoş bəxtimlə cüt məni.

Gözəl, nədən vəslə yolları kəsdin?
Mən sev dedim, məni susdurdu bəsdin.
Bu Səfərin, canın almaqsa qəsdin,
Əvvəl öldür... sonra unut, at məni.

İNSAN ÖMRÜ

Bu dünyada səndən qalan izdisə,
Qoyduğun iz əməldisə, sözdüsə.
Bu dünyadan apardığın bezdisə,
Nəyə gərək, qan qoxuyan o sərvət?

Xatirələr ürəyini oyanda,
Zaman sənin varlığını soyanda.
Fələk səni dizi üstə qoyanda,
Dada yetməz... şah olasan, o qüdrət.

Uymusansa şən- şöhrətə, zər- xara,
Meydan açsan comərdə, düz ilqara.
Bürünəsən nə zibya, nə nura,
Udar səni, qəlbindəki o zülmət.

Varam demə, qəlbindəki heçdisə,
Ömrün əgər, əqrəb tək keçdisə.
Sünbülün yox, gələn... saman biçdisə,
Olacaq mı axirətdə de rəhmət?

Bilən bilir, zamanın halını,
Daddayıbdı, zəhər dadan balını.
Kim həsədlə, qapıb dünya malını,
Qazancıdır qəlbə vəhşət və möhnət.

Özümüzü şah sayırıq, bu xülya,
Zər misqaldı, xar əməllər bir dərya.
Ayaq altda tapdırsa bu dünya,
Dünyadan mı etməliyik şikayət?

Zirvələrə can atır gənc yaşımız,
Baş əyilir, çoxalanda "kaş"ımız.
Bizə dəyir, bizdən qopan daşımız,
Əməlimiz, ömrümüzə cinayət.

AĞLASIN

Gənc aşiq Elşad Abbasa həsr olunur

Elşad Abbas, sazı götür sinənə,
Qaytar məni xəyallara, dünənə,
Simi dindir, toxun qəlbin telinə.
Dağda bulaq, damarda qan çağlasın,
Könül gülsün, sinəndə saz ağlasın.

Elə dindir, yatan qəblər oyansın,
Bənövşələr, qar altından boylansın.
Qız- gəlinlər, bəzək vurub toylansın,

Bəy oynasın, gəlin yaylıq bağlasın,
Könül gülsün, sinəndə saz ağlasın.

Öyrət bizə, dağ başında süzməyi,
Coşub daşan, eşq selində üzməyi.
Elə yandır, ... biz unudaq sönməyi,
Könülləri, qiymə- qiymə doğrasın,
Çal ay aşiq, sinəndə saz ağlasın.

Ruhani çal, qoy qurusun dil- dodaq,
Ruhum göydə ...sanma ki sən çox uzaq.
Çal ay aşiq, qoy ruhlarla qovuşaq,
Xoş bəxtinlə Tanrı səni saxlasın,
Könül gülsün, sinəndə saz ağlasın.

Vurğunuyam, yanıq kərəm ruhuna,
Ruhum yanır, baxanki yox ahıma.
Gedin deyir sultanıma, şahıma,
Səfər olsə, başa qara bağlasın,
Ağlamasın, aşiq çal, saz ağlasın.

GƏLDİ

Bağımda bir gül gəzirdim,
Amma gülün özü gəldi.
Dağıtdı zülfünü yana,
Şirin, şəkər sözü gəldi.

Kaman qaşla, kiprik oxla,
Yanağında xalı çoxla.
Sanki güldü ...deyir qoxla,
Min işvə, min nazı gəldi.

Bağımın xəzan çağında,
Zirvəsində, dumanında.
Sanki ömrün son anında,
Novbaharı, yazı gəldi.

Qəlbə qurdu tacü- təxti,
Çox gəzmişəm mən bu bəxti.
Ay, həsədlə bizə baxdı,
Bəxtimin ulduzu gəldi.

Həm şöhrətim, həmdə şanım,
Həmi dinim, həm imanım.
Bir busə ver... dedim canım,
Dil, deməyə üzü gəldi.

Əsdi külək., Səfər, oyan,
Bu gerçəklik, ah, nə yaman.
Mənə tən edir bu cahan,
-Dünyanın yalnızı gəldi.

İNCİSİN

Deyirəm sevgilim, gedək uzağa,
Bizə qibtə edən yadlar incisin.
Əl-ələ qovuşsun, dodaq dodağa,
Min nemət içində dadlar incisin.

Bir bahar yaşayaq çiçəkli bağda,
Bu eşq zirvəsinə boylana dağ da.
Ayaqlar altında əzilən çağda,
Şeh düşən çiçəklər, otlar incisin.

Nəğmələr oxusun bağın bülbülü,
Bu eşqi qısqansın bülbülün gülü.
Hicranın həsrətdən sovrula külü,
İçində qalanan odlar incisin.

Elə nəğmə desin könüllər qoşa,
Bir ahəng ola ki pərilər çaşa.
Bu nəğmə könüllər, qəlblər dolaşa,
Tar kaman ah çəksin, udlar incisin.

Başımın tacı ol, ey ləli gövhər,
Dodaqda bal olsun dilində şəkər.
Vəslinə yetişsin xəyalda Səfər,
Məcnun ,Kərəm kimi adlar incisin.

OLAN YERDƏ

Fələk mənə neynəyəcək,
Məhəbbətim olan yerdə.
Xəyanət meydan gəzməsin,
Sədaqətim olan yerdə.

Bir millətəm soy köküm var,
Həm zorluyam həm inadkar.
Din imanım möcüz qurar,
Şəhadətim olan yerdə.

Daş çınqıllı yol keçmişəm,
Tikanlara qan tökmüşəm.
Sanma ey xar üzölmüşəm,
Cəsarətim olan yerdə.

Dildə dastan, əldə sazım,
Sar gəzirəm məzar qazım.
Qınına sığmır qılıncım,
Ar qeyrətim olan yerdə.

Dağ başında neylər duman,
Mən zirvəyəm osa güman.
Zaman gələr susar düşman,
Ədalətim olan yerdə.

Bir qartaləm yuvam dağlar,
Xor baxanım qara bağlar
Qayıdacaq qarabağlar,
Dəyanətim olan yerdə

Sanma Səfər nə faydası,
Ağır olur söz yarası
Düşmən bilir, yox qalası,
Şəriyyətim olan yerdə.

NECƏ

Gəl gözəl, səhəri göstərim sənə,
Əgər üzün gülsə, gün gülər necə.
Sən istə, dünyanı sevdirim sənə,
Gerçəyə dönəcək nağıllar necə.

İstəsən, nəzər sal... yaralı ürək,
İçində qovrulur, nə arzu, dilək.
Bəlkə bir yerdə sevək sevilək?!
Qoşa nəğmə desin könüllər necə.

Telləri darama, yellər aparsın,
Hər uçan telində canı alarsın.
Zülfü boynuma sal, könlü açarsın,
Dara... çəkə çəkə tellərin necə.

Ey gözəl, az eylə, bəsdi işvə naz,
Nədən məndə atəş, səndəsə ayaz?
Mənim payız ömrüm... səndə bahar, yaz
İlqarsız olubdu fəsillər necə.

Bir qönçə çiçəksən könül bağında,
Gül açdın... bağımın xəzan çağında
Mənə rişxənd edir solun, sağında,
Telləri oxşayan, o yellər necə.

Süzdün naz qəməzəni, doldu piyalə,
İçdim... saldı məni nə haldan hala.
Təsəvvür eylədim... dodaq-piyalə,
Apardı ruhumu xəyallar necə.

Səfərəm, eşq adlı bir mərazdəyəm,
Qəlbi mərd sanırdım, amma dizdəyəm.
Alışıb yanmışam... sanma közdəyəm,
Külümü sovrurur gözəllər necə.

ÖMÜRDƏ İZ

Bəlkə də bir zaman məni ararsan,
Bulud arxasında ay, ulduz kimi.
Sanma ki göylərdə məni taparsan,
Taparsan xəyalda, bir yalqız kimi.

Mən sənin xəyalın sənə keçmişim,
Bu meyi sən süzdün, mən də içmişim.
Sanma bu taleyi özüm seçmişim,
Fələk nişan qoydu, ömrə iz kimi.

Bir tale yaşadığ ömrə bərabər,
Bir ömür sürdük ki qəmdi sərəsər
Bağda xəzan güllər, yox ki tazə tər,
Fəslimiz olmadı bahar, yaz kimi.

Bu eşq dünyasında dərvişdim, azdım,
Hər nə qəmi vardı qəlbimə yazdım
Özüm məzarımı qazdıqca qazdım,
Ha qazdım... göründü mənə az kimi

Ay Səfər, nə yazdım, yenə də azdı,
Gözəllərdə qəm də, əcəl də nazdı.
Sanmayın bu qələm taleyi yazdı,
Nədənsə görünür, amma düz kimi..

ÖMÜR

Bəzən düşünürsən nədir bu ömür?
Dünəni xatirə, bu günü zillət,
Sanırsan, sabaha vardı gümanın,
İçində duyursan... gözləyən illət.

Arzular, diləklər baş alıb gedir,
Yollarsa ayrılır.. keçdikcə illər.
Dostlar, yaxınlar da uzaq olurlar,
Bülbül tək, xəzana düşdükcə güllər.

Kimi gözəl gəzir, kimi var gəzir,
Bir deyən olmadı, könüllər hanı?
Bir vaxt dilləndirən kamanı, sazı,
Əhdə peyman olan o ilqar hanı?

İnsanı gəzirəm, insan İçində,
Ya gözümlə tutulmuş, ya da yoxam mən.
Hanı axtardığım, hanı içində,
İstədim dünyanı tərsə yıxam mən.

Dünən dağ sandığımı, dağıldı getdi,
Təpələr, günəşdən bac alır iindi.
Haq deyən, oxlara taxıldı getdi,
Kimsə, nizə üztə tac alır indi.

Zamanın gərdişin tuta bilmədim,
Qızınmaq istədim, yandırdı məni.
Dünyamı, dünyaya qata bilmədim,
Fələk, meydanında sındırdı məni.

Qarşımda sanma ki, bir varaq, qələm,
Varaq sinəmdisə, qələm damardır,
Qələm tükəndikcə, dolduqca varaq,
Demək... hələ ki, Səfər də vardır.

NƏ FAYDA

İllər üstə qalanıbsa illərin,
Taleynə çatammırsan, nə fayda?
Qazandınsa dünyanın hər nemətin,
Gedən zaman aparmadın ,nə fayda?

Fələk sənə meydan sürür dinməki,
Yolunu get,öz yolundan dönməki.
Yad dyarda, namərd əldə ölməki,
Heç olarsan, yaşamaqdan nə fayda?

Bu dünyanın gecəsi var, gündüzü,
Sanma mərddir, yalanı var, min üzü.
Çox aldandım, dillərinə mən düzü,
İndi düzə inanmaqdan, nə fayda?

Dilənçiyəm, haqq yolunda durmuşam,
Üşümüşəm, yannmışam, qovrulmuşam.
Nadan ötüb, zəhər atıb... udmuşam,
Şəkər dilə, aldanmaqdan nə fayda?

Dağlar bilir başda duman nə işdir,
Əcəl daim ömrümüzə keşikdir.
Dünya bizə həm tabut, həm beşikdir,
Mağar qurub, oynamaqdan nə fayda?

Ucaldandı bizi təkcə əməllər,
Yaxşılığı yaxşı kəslər görərlər.
İnsanlar var... sağlığında ölərlər,
Ömrü, ömrə yamamaqdan nə fayda?

Qazandıqca insan oğlu zinəti,
Tapammadım ürəklərdə dövləti.
Xəstədirsə könlüm əgər əbədi,
Canım mənim, sağalmaqdan nə fayda?

Fələk səni durmamışdan yıxdısa,
Həyat sənə yad gözüylə baxdısa
Qələmin küt, sinəndə söz yoxdusa,
Söylə Səfər, ağ varaqdan nə fayda?

İNCİMİŞƏM

Zaman məndən inciməsin,
Mən illərdən incimişəm.
Xəzan düşən bağça bağdan,
Solan güldən incimişəm.

Gözəllərin göyçəyindən,
Həm dili həm dilçəyindən.
Güllərimin ləçəyindən,
Öpən yeldən incimişəm.

Əhdi danıb mərdi bükən,
Dizi üstə vara çökən.
Eşq oxuna qalxan çəkən,
Könüllərdən incimişəm.

Bir zamanlar nurun saçan,
Gəncliyimdə qanad açan.
Gerçəyimdən qorxub qaçan,
Xəyallardan incimişəm.

Nədən bəxtin gəlir qara?
Ürəyində nədən yara?
Rast gəldinmi düz ilqara?
Suallardan incimişəm.

Dağlar alçaq gəlir mənə,
Dağ istərsən bax sinəmə.
Düşmənlə oldum mən qələmə,
Sətirlərdən incimişəm.

Süzdürərək gözü qaşı,
Ayırmırsa başı, daşı.
Sevdim deyən addım başı,
Dili baldan incimişəm.

Yalanları uyduraraq,
Ruh ac, tənə doyduzaraq.
Qəlbin bəmin susduraraq,
Qalxan zildən incimişəm.

Çoxu dedi: ömürdü keç,
Ürək deyən bir yolu seç...
Ürəklə düşmənlə oldum heç,
Sağla, soldan incimişəm

Tapamırdı özün Səfər,
Könül acı, boğaz qəhər.
Həyat səhnədirsə əgər,
Mən bu roldan incimişəm.

NƏDƏN

Zaman məndən niyə küsmüş?
İllər, yaşımda-yaşımda,
Gözümündə gözü qalıb,
Nədən yaşımda-yaşımda?

Tələ, bəxt də küsüb gedib,
Qəm karvanın düzüb gedib.
Sanma fələk çıxıb gedib,
Gözü, aşımda-aşımda.

Vəsf etdim çox gözəlləri,
Qoşdum şeir, qəzəlləri.
Bu könlümün əməlləri,
Çatlar, başımda-başımda.

Ruhumu sor, sorma tənə,
Səfər sevib, qəlb sevəni.
Dost sandığım bir gün mənə,
Tapar daşımda-daşımda.

QƏM YÜKÜ

Bir gün əgər illər məndən soruşsa,
Söylə görüm! bizdən sənə nə qaldı?
Necə deyim, bu namərd övladına?
Varım səndə, qalanımsa sualdı.

Necə deyim! arzularım puç oldu,
Zaman gəldi, ömür keçdi, heç oldu.

Fələk mənə kələk gəldi, bic oldu.
Parça-parça olan, ürəkdə xaldı.

Bağ bağçamda gül açmamış, xəzandı,
Dost gen düşdü, sar ətrafı dolandı.
Dünya qara, həm də ağdı?-yalandı!
Məni çalan, ilanın ağı çaldı.

Ağlamamış, göz yaşımı silmişəm,
Qəm azdırsa, sevincimdir bilmişəm.
Qəm udmaqdan elə təmə gəlmişəm,
Çoxu sanıb, dilim şəkərdi, baldı.

Həyat yolun mən keçmədim, süründüm,
Sazaq düşdü, qəm kürkənə büründüm.
Hələ sağam, arsız-arsız öyündüm,
Tale məni roldan –rola, nə saldı.

Qəm-kədərim zirvəm olub, həm zəfər,
Günüm batıb, açılarda hər səhər.
Öz dərdində... boğulacaqdı Səfər,
Sizlər ilə qəlbin böldü, boşaldı.

ŞAİR

Dəniz kənarında bir gözəl durub,
Dəniz də lal olub, dalğalar susub
Quşlar dövrəsində mənə göz vurub
Sanki dillənirlər... sev onu şair

Baxışı dağınıq, telləri şan- şan
Mən də düşünürəm... mələkmi, insan?

Qəlbə nəzər saldım, sahilsiz ümman,
Vəsf güc yetərmi yazana, şair.

Xəyal aləminə qərq olubdu qız,
Dünyamı yalqızdı... ya ki, o yalqız?
Can var ruhsuz yaşar, ruhsa var cansız,
O canmı , ya ruhmu, sən tanı, şair.

Onunda hüsnünə dərd çəkib əsər,
Eşqinə qul olmuş... lap səndən betər.
Bir kəlmə söz söylə, dilində şəkər,
Qəmi var, bir anlıq qov onu şair.

Hökmün yox, taleyi, bəxti dəyişə,
Sən də onun təki qulsan gərdişə.
Yarını xatırla... dön bir keçmişə,
Xatırla... can alan sultanı, şair.

Zülfü kəmənd edir,ala can, kimi?
Sanki hökm edəcək sultan, xan kimi,
Mən ömür istərəm belə an kimi,
Alsın da can alan fərmanı şair.

Mən xəzan olmuş bağ, osa tər çiçək,
Mən quruyan şəhəm,o əsən külək.
Ömrü daşdan daşa çırpıda fələk,
Çətin xəyallardan oyana, şair.

Ey gözəl, dənizə çox vurulma sən,
Sən özün sahilsiz coşqun dənizsən.
Deyim, sorsan əgər sən məndən... kimsən?
Səfər, nakam eşqin nişanı şair.

MƏN BAĞIŞLADIM

Bir ömür qismətki, yolu dalanmış,
O yolda nur doğar, demə gümanmış.
Eşqimizin yolu sanma harammış,
Yolları bağışla, mən bağışladım.

Bizə tənə etdi, gör neçə dillər,
Aramızdan keçdi qibtəli yellər.
Bizi gözləməkdən solubdu güllər,
Gülləri bağışla, mən bağışladım.

İstədik gülzara dönsün qəlb bağı,
Silək qara baxtı, parlasın ağı.
Sandıq gecə keçər, açar sübh çağı,
Səhəri bağışla, mən bağışladım.

Elə həsrət qaldıq arzu, diləyə,
Uyduq fitnələrə yalan, kələyə.
Candan çox sevdi nazlı mələyə,
Səfəri bağışla, mən bağışladım.

SÖNDÜRMƏ MƏNİ

Hələ bu dünyadan kəsən deyiləm,
Əlimi gümandan üzən deyiləm.
Mən bir həqiqətəm, yalan deyiləm,
Gerçəkdən, xəyala göndərmə məni.

Qəlbini dondurma eşq alovunda,
Külüünü görərsən vallah sonunda.

Çoxmu səfa tapdın eşq oyununda?
Necə səhv etmişən, qandırma məni.

Cismin mələkdirsə, nədir xislətin?
Dəyərini anla ... arın, ismətin.
Haqqa and içmə ,yox həqiqətin,
Şeytan tək, şəhvətə endirmə məni.

Eşqində uca ol, əhdində vəfa,
Sanma səfa görər olan bivəfa.
Dərdinə, qəlbində sən axtar dəva,
Dərdinə dərd qatıb, yandırma məni.

Eşqin dəyərini bilsə könüllər,
Yolunda yanmağa, ölməyə dəyər.
Bir gün... köçəndə dünyadan Səfər,
Məzarım alıssa, söndürmə məni.

AXTARIRAM

Dünəndən inciyib bu gündən küsüb,
Sabaha ümidə, iz axtarıram.
Dünyanın düzündən əlimi üzüb,
Dağımı düzməyə söz axtarıram.

Sözümü sən kəsib qəlbimi üzmə,
Məni nadanlarla yanaşı düzmə.
Geyib zər zibanı sən məni süzmə,
Haqqın bazarında bez axtarıram.

Səndəki zinətədi, məndəki qələm,
Sənin tənini dolu mənimsə sinəm.

Bəzən qəhqəh çəkib istərəm güləm,
Sifətlər içində üz axtarıram.

Dünya niyə belə.... görmədim qanan,
Dağlar əymiyəni sındırdı zaman.
Qayalar dağ altda, zirvədə duman,
Haqqı göstərəcək göz axtarıram.

Sınama ay dostum, sınama məni,
Qırıb ümdləri düzmüşəm dəni.
Çətin bu dünyada mən tapam səni,
Bu əyri dünyada düz axtarıram.

Qəlbində olsada həsrətdən yara,
Səfər çox dəm tutma sən ahu zara.
Qəlbin fələk üçün dönüb şikara,
Şişə keçirməyə köz axtarıram.

UZAQ OL BİR AZ

Məndən uzaq saxla özünü bir az...
İçimdə atəş var, yandırar səni,
Məndən uzaq saxla özünü bir az.
Eşqimin qisası çağırar səni.

Məndən uzaq saxla özünü bir az...
Dediyin yalanlar pöhrələnibdir,
Qəlbimə atdığıın xəlvəti daşlar.
Namərd başları tək qürrələnibdir.

Məndən uzaq saxla özünü bir az...
Arada körpü var, uçular qoyma,

Bir yalan danışdın, min düz itirdin,
Bir düzü, min yalan yerinə qoyma.

Məndən uzaq saxla özünü bir az...
Taleyin ömrümdə yer tapa bilmir,
Dünyam... eşqindən kiçikdi bəlkə,
Eşqim, qəlbində yer tapa bilmir

Məndən uzaq saxla özünü bir az...
Mən özüm -özümü tuta bilmirəm
İstəməm, özüm tək yandıraram səni,
Amma, ürəyimdən ata bilmirəm.

Məndən uzaq saxla özünü bir az...
Cismin uzaqsada ruhun mənələdi,
Elə təzəcə tutmuşdum qələm,
Könlüm dilə gəldi ...yenə sənələdi.

Məndən uzaq saxla özünü bir az...
İmkan ver rahatca yazım şerimi,
Sən mənim ömrümdə əbədi bir yaz.
Necə uzaq tutum... ilham pərimi.

Məndən uzaq saxla özünü bir az,
Elə uzaqdan, mənə nəzər sal...
...O bir pəri olsun, əlçatmaz ölkər,
Sən də... yaza-yaza elə Səfər qal.

ÖYRƏT

Mən ola bilmədim nə Məcnun, Kərəm,
Amma dərd qalmayıb aləmdə çəkəm.
Bir dağ ucaldıbdır sinəmdə ələm,
Məni o zirvədən enməyi öyrət,
Sən öyrət, sevgilim, sevməyi öyrət.

Yolum lap əzldən çınqıllı, daşlı,
Çox aşıq görmüşəm gözləri yaşlı.
Mən həm gözü yaşlı, həm başı daşlı,
Yaşımı daşlardan süzməyi öyrət,
Sən öyrət, sevgilim, sevməyi öyrət.

Uydum nağılların üç almasına,
Arzu diləklərin kam almasına.
Alışdım... həsrətin qəm havasına,
Sən mənə alışıb, sönməyi öyrət,
Sən öyrət, sevgilim, sevməyi öyrət.

Könlümün qurudu, baxçası bağı,
Gözlədim gəlmədi vüsalın çağı.
İtirdim düz yolu... həm solu, sağı,
Gözəl... haq yola gəlməyi öyrət,
Sən öyrət, sevgilim, sevməyi öyrət.

Sən necə yaxınsan mən necə uzaq,
Bir məzara dönmüş sənsiz bu otaq.
Bir kəlmə söz söylə... ey alma yanaq!
Dilim lal olanda ...dinməyi öyrət,
Sən öyrət, sevgilim, sevməyi öyrət.

Kimlər dərk edər, nədir duyğumuz?
Yerdə cismimizdir göydə ruhumuz,
Təkcə həsrətmi bizim ruzumuz?
Ruhumu, cisminə dönməyi öyrət.
Sən öyrət, sevgilim, sevməyi öyrət.

Sən bir pərisən, mənə sərsəri
Zülüm çəkməyəmi sevdim dilbəri?
Ay gözəl, qınama sən bu Səfəri
Sən ona... ahəstə sevməyi öyrət
Qələmi əlində, ölməyi öyrət

ANLA MƏNİ

Nələr getdi... mən nələrdən keçmişəm,
Zəhər daddım, mən şəkərdən keçmişəm.
Gecəm üçün, mən səhərdən keçmişəm,
Hünərin var, anla məni, duy məni!

Gün bilmədim ,ay bilmədim... il oldu,
Ürək susdu... dinən yalan dil oldu.
Mən gül əkdim, bitirdiyim kül oldu,
Tutmayın siz, hər bağbana tay məni.

Fələk məni artıq salıb cənginə,
Mən hazıram, çoxdan əcəl zənginə.
Qəm yükünü yığdım ömür tərkinə,
Bəxtə qulam, siz saymayın bəy məni.

Qələm sanki daşa dönmüş əlimdə,
Payız gəldi, açmadı heç gülüm də.
Sözlər niyə acı dadır dilimdə?
Zaman çırpır, daşdan- daşa hey məni.

Öz dünyam var öz dünyam da varam mən,
Haqqa lalam ,nahaqqlara karam mən.
Ha çirkab at... dost deyənim! pakam mən,
Azdırmazki, yoldan ötən səy məni.

Bir qığılcım bəs edər ki od olsun,
Ey qələmim, çalış sözdə dad olsun.
Səfər! demə, səndə şair ad olsun,
İnsan olan... kaş ki tuta tay məni.

ŞEİRDİ

Mən şair dinləməm, oxumam kitab,
Dövrəmdə küləklər əsə, şeirdi.
Buluddan süzülən adi bir damla,
Yarpaq xışıltısı ,mənə şeirdi.

Bir baxış toxuna ürəkdə simə,
Könüllər sevələr, düşələr qəmə.
İstər bolluq olsun, ya düşəm kəmə,
Ömrün pıçıltısı, mənə şeirdi.

Həkimin verdiyi acı dərman da,
Xoş günlərim gələr... belə güman da.
Başıma yığılan çən də, duman da,
Canın qızdırması, mənə şeirdi.

Sevgidən danışan ,susan ürəklər,
Kama çatan ,ya da nakam diləklər.
Bəzən qan qoxuyan, odlü sətirlər,
Səbrimin kasası, mənə şeirdi.

Adi bir qığılcım, kül olan ocaq,
Halala harama ,kim açır qucaq.
Haqdan, ədalətdən kim düşür qaçaq,
Mərdin qisası, mənə şeirdi.

Ucalan dağların qarlı zirvəsi,
Yarın əvvəl sevib, sonra küsməsi.
Həm nazı qəməsi, həm də işvəsi,
Gözəllik ...qisası, mənə şeirdi.

Nə qədər istədim, biləm sirrini,
Duyam hər deyilən sözün ətrini.
Bir arif tapmadım alam dərini,
Tanrının ziyası, mənə şeirdi.

Səfərim! küsməsin nə dost, nə sirdaş,
Ən ağır günümdə söz mənə sirdaş.
Könlümə həm düşməni, həm dəki yoldaş,
Dilimin bəlası,mənə şeirdi.

BƏSDİ

Gedin xəbər verin o nazlı yara,
Məndən bu qədər küsübdü, bəsdü.
Qəlbim nə vaxtdı ahu zardadı,
Dünyadan əlimi üzübdü, bəsdü.

Can deyib verirəm, daha nə istər?
Varmı onu sevən mən sevən qədər?
Mənə tənə edir bax külli bəşər,
Ümidi bu qədər kəsibdi, bəsdü.

Ümid vermiş idi, kəsibdi niyə?
Ömrümdən külək tək əsibdi niyə?
Hələ evlənməmiş bezibdi niyə?
Bir nişan üzüyü taxıbdı, bəsdı.

Son sözümlə sızadı, cəmi sevənlər,
Xoşbəxtli qədrini eşqin bilənlər.
Səfər, sənə baxıb deyir gözəllər,
Sevda dünyasında azıbdı, bəsdı.

DEMƏ

Sınadım qəlbləri dostlar içində,
Dostam söyləyən dodaqmış demə.
Xoş bəxti taleyi ömür sandığım,
O da bircə anlıq qonaqmış, demə.

Yaxşılıq əvəzi yaman görməyim,
Könül bağından tikan dərməyim.
İnsanlar içində ömür sürməyim,
Haqqın dərğahına sınaqmış, demə

Mənlə haqq arası oərdə var bədən,
Öz məninədən qaçan nəfsini güdən.
Mən hikmət öyrəndim arifi ərdən,
Bu tən bu ruhuma calaqmış, demə.

Xalığı gəzirəm fəqirəm amma,
Yolumdan dönəyəm a naşı sanma.
Mən öylə bir atəş odumu danma,
Külümə boylanıb sazaqmı, demə.

Aşiqəm kim eşqdə varsa əbədi,
Sevən köüllərdə qura məbədi.
Göylərdə gəzərkən mən həqiqəti,
O qəlbə çağlayan bulaqmış, demə.

Elmə vaqif oldum sandım arifəm,
Gözlərdə var oldum köüllərdə kəm.
Sevincim heç oldu kədərimsə cəm,
Haqq məndən nə qədər uzaqmış, demə.

Səfər nəyin varsa yox olandı bil,
Dövrün xəzan dövrü sənə solan gül,
Ürək atəş oldu ocağınsa kül.
Ömür pozulmayan varaqmış, demə.

BİLƏN BİLİR...

Övlad olur gözün ağı qarası,
Könül yanır ondan qalır yarası.
Gənlik bitdi bitdi ömrün yarısı,
Bilən bilir, bilməyən də tən olar.

Dağ çəkilməmiş ondan zirvədə də dəndi,
O dünyada ruhdu burda bədəndi
Eşqə düşdün sevinc küsdün ələmdi,
Bilən bilir, bilməyən də tən olar.

O illərdi bölünəbdü dörd yerə,
O kəfəndi son mənzilə hədiyyə.
O heyvandı həm yeyilə həm yeyə,
Bilən bilir, bilməyən də tən olar.

Ana duran torpaq cənnət burası,
Yaxşılıqdı bu dünyada qalası.
Diş altında hər kəsin iştahası,
Bilən bilir, bilməyən də tən olar.

Yetim oldun malın sənə haramdı,
Ana sözü ən birinci kəlamdı.
O qafildi yatdı birdən oyandı,
Bilən bilir, bilməyən də tən olar.

O zülmətdi onu ölçən yoxdu ki,
Nəfsi olan acsada san toxdu ki.
Acı sözdü qəlbi elə oxdu ki,
Bilən bilir, bilməyən də tən olar.

QƏMLİ GÖZƏL

Dayanma qəmli, gözəlim,
Sevin gülüm, yaz vaxtıdır,
Baxan desin, taleyi xoş,
Qismətində- xoş baxtıdır.

Sevinclə dola anların,
Deyələ, bu gözəl canın.
Hüsnünə məst sultan, xanın,
Ürəyində, tac-taxtıdır.

Dola ömrə aylar, illər,
Bahar, yaz tək açə güllər.
Həsəd ilə dinə dillər,
Mələk misaldı – nağdıdır.

Qəlbdə ola cəsarəti,
Eşq, sevdaya dəyanəti.
Deyələrki nəhayəti,
Bəxti bəyazdı, ağdadır.

Yalvarsamda qəni-qəni,
Bəyənmədi saçda dəni.
Qaldırsada yerdən məni,
Könlüm hələ ayaqdadır.

Qəm üzündə, xəyallarda,
Dedim gözəl, fikrin harda?
Dedi dayan sən kənarda,
Fikrim, təbi oyaqdadır.

Ruhu candan aldı getdi,
Qəlbdə köz tək qaldı getdi.
Yarama duz səpdi getdi,
Səfər nə sol, nə sağdadır.

BİR XƏYAL QURMUŞDUM...

Bir xəyal qurmuşdum ömür yoluma,
Arzular, diləklər girər qoluma.
Taleyim nur saçar sağım soluma,
Demə dağ dərənin öz düzü varmış.

Döşəyim sevgiydi, ömrüm məhəbbət
Yorğanım inamdan, yastıq sədaqət.
Sanırdım bu dünyam haqı, ədalət,
Demə bu dünyanın min üzü varmış.

Inandım fələyin fitnə felinə,
Bir mələk üzlünün şeytan dilinə.
Verdim ömrümü namərd əlinə,
Demə əl atan, çox yüzü varmış.

Halalı gəzirdim düşdüm harama,
Duz səpən çox oldu qanlı yarama.
Deyənlərdə oldu, bəxti sınama,
Sınadım, bəxtimdə bəd yazı varmış.

Axı istəmirdim nə şan, nə şöhrət,
Nə cah cəlal gərək nə dəki sərvət.
ürəkdə gəzirdim eşqdən əlamət,
Təkcə xəyanətin lal izi varmış.

Qəfil tufan qopdu zirvədən endim,
Alışıb yanmamış eləcə söndüm.
Qarşıda bir heçlik, geriye döndüm,
Orda atəşin kor közü varmış.

Ömür yaşamağa etdi minnəti
Olmadı həyatda zərrə qiyməti
Yoxsa da Səfərin bəxti, qisməti
Nə qədər qəlbində qəm,sözü varmış

MƏNƏ BİR NAĞIL DANIŞ

Mənə bir nağıl danış...
Ağ taleyim, gül baxtım.
Necə zirvəyə qalxdım,
Şirin arzuya çatdım.

Mənə bir nağıl danış...
Qəlbə də vəfalı yarım.
Yox olub ahı zarım,
Bağda gülüm, nubarım.

Mənə bir nağıl danış...
Mərdlər kəhər belində.
Gözəllər bal dilində,
Dağlarım öz elində.

Mənə bir nağıl danış...
Ürəklərdə bağça bağ,
Düşməne çəkilib dağ,
Vətənimdə gözəl çağ.

Mənə bir nağıl danış...
Əhdə yoxdu bivəfa,
Namərdlər çəkir cəfa,
Dözt dilində söz şəfa.

Mənə bir nağıl danış...
Qəlblər dolu məhəbbət.
Bilinmir nədi nifrət,
Dillərdə haqq həqiqət.

Mənə bir nağıl danış..
Sevincdən gözlərdə yaş,
İl keçir yavaş yavaş,
Ölməyə yoxdur təlaş.

Mənə bir nağıl danış...
Danışdığım zamanda,

Heç olmasa o anda,
Yaşayım bu məkanda.

Mənə bir nağıl danış...
İstədiyim təkə bu,
Sən istəyim bəlkə bu.
Çoxmu söylə sənə bu?

BAŞQA DÜNYA GƏZİRƏM

Dərs verir...sonrada bitirir bizi,
Kimə baş qoydurur, kiməsə dizi.
Bizə göstərsədə min bir ləzizi,
Amma yedirtiyi acı həb imiş.

Həyat imtahandır sınağa döz keç,
Əyri yollar içrə çalış ki düz seç.
Ey şeytana uyan! düşündünmü heç?
Həzz aldın, verdiyin qəm, əzab imiş.

Qəlblərə daş qoydun, qoymağa nə var,
O daşa sən baş qoy, Hünərin de, var?
Zərif bir çiçəyi qırmağa nə var,
İnsanlığ... çox çətin bir kitab imiş.

Fələk dərd qoydu, qəlbə döz dedim,
Bəxt gülər, bir yox, bəlkə yüz dedim.
Xoşbəxtlik şərabin saqi, süz dedim,
Süzdü, zəhər süzən bir cənab imiş.

Şəmin nuruna çox oldu uçan,
Nədənsə az olur odunda yanan.

İnsanlığ cildindən çıxanda insan,
Utandım... necədə biədəb imiş.

Haqdan dinən gördüm, haq bilənsə yox,
Dilənən rəhmi var, yaş silənsə yox.
Od qoyan çox oldu, su sərənsə yox,
İnsanlar... şeytana elə bab imiş.

Başqa bir dünya gəzirəm indi,
Qəlbi şeytanlardan qaçıram indi.
Səfər, yazdığın şeirdi indi?
Yazdığım həyatdı, sanma təb imiş.

TEZ İNCİYİB, TEZ KÜSÜRƏM

Güllər vaxtsız saralandan,
Səbrin kasası dolandan,
Mərd dönüb namərd olandan,
Tez inciyib, tez küsürəm.

Arzularım puç olandan,
Qəlb bezəndən şər, yalandan..
Haq gəzməkdən yorulandan,
Tez inciyib, tez küsürəm.

Yar dediyim xar olandan,
Qəm kədərini var olandan,
Dünya mənə dar olandan,
Tez inciyib, tez küsürəm.

Yol salmaqdan yorulandan,
Ürəklərdən qovulandan,

Bu dünyaya doğulandan,
Tez inciyib, tez küsürəm.

Qəlbimə sar soxulandan,
Xar oxuyla oxlanandan,
Bəxt tifaqım dağılandan,
Tez inciyib, tez küsürəm

Mən bezdikə gümanlardan,
Ümidə can umanlardan.
Şeytanlardan, yamanlardan,
Tez inciyib, tez küsürəm.

Yağmayıb boş çaxanlardan,
Saman altda axanlardan.
Məzəyə ev yıxanlardan,
Tez inciyib, tez küsürəm.

Ürək eşqdə qovrulandan,
Külü göyə sovrulandan,
Ruh içimdə boğulandan,
Tez inciyib tez küsürəm.

Bəxtə ümid qırılandan,
Ömrə illər yığılandan,
Qəlbim odsuz odlanandan,
Tez inciyib, tez küsürəm.

Alçaqlıqla ucalandan,
Nəfsi daim aç olandan.
Səfər ruhən qocalandan,
Tez inciyib, tez küsürəm.

Mündəricat

VƏTƏN DAŞI QAN-YADDAŞI

Səmimiyyətin poetik ifadəsi.....	4
Aparıblar şəhəri.....	7
Qarabağ torpağında	8
Lahıc kəndi	10
Bizimdir	11
Ordum	12
Köçkün	14
Yuxu	16
Ağladı	17
Bizimkidir	18
Papağı atdım	20
Qaldı	21
Könlüm	22
Mənimdir	23
Qalıb	24
Satıram	26
Eləmi	28

HAQQIN İŞİĞINDA

Allah.....	30
Bir dəli, bir sufi, bir mən	31
Nədir	32
Məlum	33
Yol ver	34
Bu dünya	36
Mizan	37

Tapanda	38
Olmur	39
Olmasaydı	40
Bilən desin	42
Yalandı	43
Eşqim	44
Üstə	46
Xəyali bir dünya	47
Yadımdan çıxıb	48
Baxdım	49
Gözəldir	50
Gərək olsun	51
Sevə bilmir	52
Düşüncələr	53
Axtarırsan	54
Qalıb	55

QƏZƏLLƏR

Kimi sən	58
Qoruyun	59
Sübutdur	60
Görürəm	61
Gedib	62
Gözəlim	63
Əliəğa Vahid sayığı	64
Sataşdı	65
Gedirəm	66

KÖNÜL YARPAQLARI

Buda bir ömür	68
Çıxıb gedir	69

Düşməsin	69
Gecənin içində	70
Gedirəm	71
Yuxuna gəlim	72
Yaman incidi	73
Od buza qarşı	75
Yaz	76
Dedi	77
Qalıb	78
Qismət	79
Amma	80
Dön görüm	81
Çatışmır	81
Danışaq	82
Bu qələm dedi	83
Süzərsən məni	84
Sultan kimiyəm	85
Sənsizlik	86
Unutmaram mən	87
Olma	88
Yollar	89
Axşamın xeyir	90
Bu yana	92
Səni gəzirəm	93
Nə dilərəm ki	94
Elə bil	95
Nə olsun ki	96
Bu gecə	98
Sınama sən məni	99
Mənim kimi	100
Dilim	101
Bir belə	102
Uyğun	103

Var	104
Biləsən	105
Bilməsin	106
Sadəcə	107
Bu bəxt bu tale	108
Sevə biləsən	109
Çıxıb gedər	110
Qocaltdı	111
Susum danışım	113
Burda	114
Xoşum gəlmir	116
Olur	117
Bir yana	118
Gəldi	119
Dəniz sahili	120
Eyni	121
Zindan tapacaq	122
O gözlər	124
Dünya	125
Yadigar	126
Nişan üzüyü	127
Daş	128
Göylərin üzünə	128
Məni axtarırsan	129
Bahanedi	130
Qocalmışam	131
Var	132
Salamat	134
Bu qız	135
Tapa bilmir	136
Deyəsən	138
Yaxşıdır	139
Sabahıma	140

Gəldi	141
İnanma	142
Məndədi	143
Bğışlamaz	144
Gedir	145
Gedib	146
Betər	147
O bilən gün	149
Hal kimi	150
Salamatı	151
Deyəsən	152
Səninkidir	153
Kimi	154
Adiləşibdir	155
Tapmışam	157
Sevə bilmir	158
Ömür payı	159
Bəsdı	160
Sonra unut	161
İnsan ömrü	162
Ağlasın	163
Gəldi	164
İncisin	165
Olan yerdə	166
Necə	167
Ömürdə iz	168
Ömür	169
Nə fayda	171
İncimişəm	172
Nədən	174
Qəm yükü	174
Şair	175
Mən bağışladım	177

Söndürmə məni	177
Axtarıram	178
Uzaq ol biraz	179
Öyrət.....	181
Anla məni	182
Şeirdi	183
Bəsdı.....	184
Demə	185
Bilən bilir	186
Qəmli gözəl.....	187
Bir xəyal qurmuşdum.....	188
Mənə bir nağıl danış.....	189
Başqa dünya gəzirəm	191
Tez inciyib	192

**«Elm və Təhsil» nəşriyyatının direktoru:
professor Nadir MƏMMƏDLİ**

**Kompüter dizayneri: Zahid Məmmədov
Texniki redaktor: Yadigar Bağirova
Korrektor: İlhamə Sultan**

Yığılmağa verilmiş **26.08.2013.**
Çapa imzalanmış **18.10.2013.**
Şərti çap vərəqi **12.5** Sifariş № **538.**
Kağız formatı **60x84 1/16.** Tiraj **200.**

Kitab «**Elm və Təhsil**» nəşriyyat-poliqrafiya
müəssisəsində səhifələnilib çap olunmuşdur.

E-mail: nurlan1959@gmail.com

Tel: 497-16-32; 050-311-41-89

Ünvan: Bakı, İçərişəhər, 3-cü Maqomayev döngəsi 8/4.

